TERVISEAMET

Nakkushaiguste esinemine ja immunoprofülaktika Eestis 2024. aastal

Tallinn 2025

Sisukord

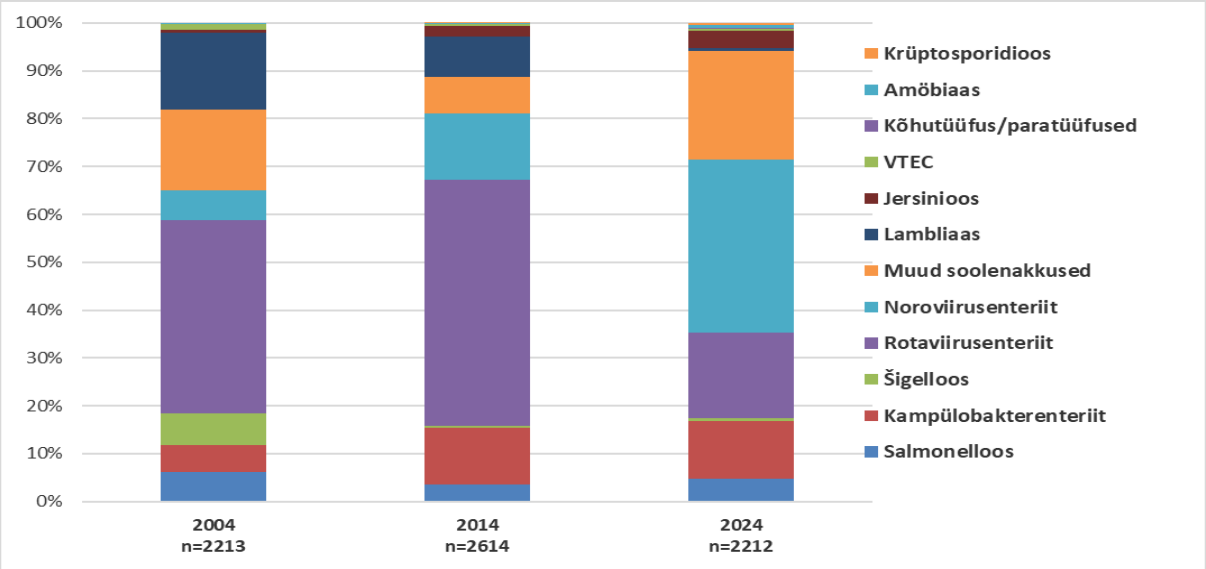
Soolenakkushaigused 4
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4) 6
Salmonelloosid (A02) 6
Šigelloos (A03) 13
Kampülobakterenteriit (A04.5) 16
Enterohemorraagilise *E. coli* nakkus (A04.3) 19
Yersinia enterocolitica enteriit (A04.6) 20
Rotaviirusenteriit (A08.0) 22
Noroviirusenteriit (A08.1) 24
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04,7; A04.8; A05.0; A05.2-A05.8; A08.2-A08.3; A08.5) 26
Lambliaas ehk giardiaas (A07.1) 27
Amöbiaas (A06) 28
Krüptosporidioos (A07.2) 29
Piisknakkushaigused 31
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J00, J02, J04, J05 ja J06) ja gripp (J10-J11) 31
COVID-19 (U07.1 ja U07.2) 32
Läkaköha (A37.0) 34
Difteeria (A36) 36
Leetrid (B05) 36
Mumps (B26) 37
Punetised (B06; P35.0) 38
Meningokokknakkus (A39) 38
Haemophilus influenzae nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2) 39
Sarlakid (A38) 40
Tuulerõuged (B01) 42
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13) 43
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87) 47
Viirushepatiidid ja HIV 49
A-viirushepatiit (B15) 49
Äge B-viirushepatiit (B16) 50
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1) 51
Äge C-viirushepatiit (B17.1) 52
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2) 53
E-viirushepatiit (B17.2) 55
HIV-nakkus (Z21; B23.0; B23.1) ja HIV-tõbi (B20-B22; B23.2; B23.8; B24) 56
Muud zoonoosid 61
Leptospiroos (A27) 61
Tulareemia (A21) 62
Listerioos (A32) 63
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6) 64
Marutõbi (A82) 66
Kaasasündinud toksoplasmoos (P37.1) 66
Botulism (A05.1) 66
Brutselloos (A23) 67
Puukidega levivad nakkushaigused 68
Puukentsefaliit (A84) 68
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2) 70
Erlihhioos (A79.8) 72
Seksuaalsel teel levivad nakkused 72

Süüfilis (A50-A53) 72
Gonokokknakkus (A54) 73
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56) 75
Muud nakkushaigused 76
Poliomüeliit (A80) 76
Malaaria (B50-B54) 76
Leegionärihaigus (A48.1) 77
Teetanus (A33-A35) 78
Dengue hemorraagiline palavik (A90, A91) 78
Ahvirõuged (B04) 80
Helmintiaasid 81
Difüllobotriaas (B70.0) 81
Ehhinokokoos (B67) 81
Trihhinelloos (B75) 82
Laste hõlmatus immuniseerimisega 83
Reisimisega seotud nakkushaigused 84
Nakkushaigete hospitaliseerimine 86
Nakkushaiguste surmajuhud 87

Soolenakkushaigused

Joonis 1.

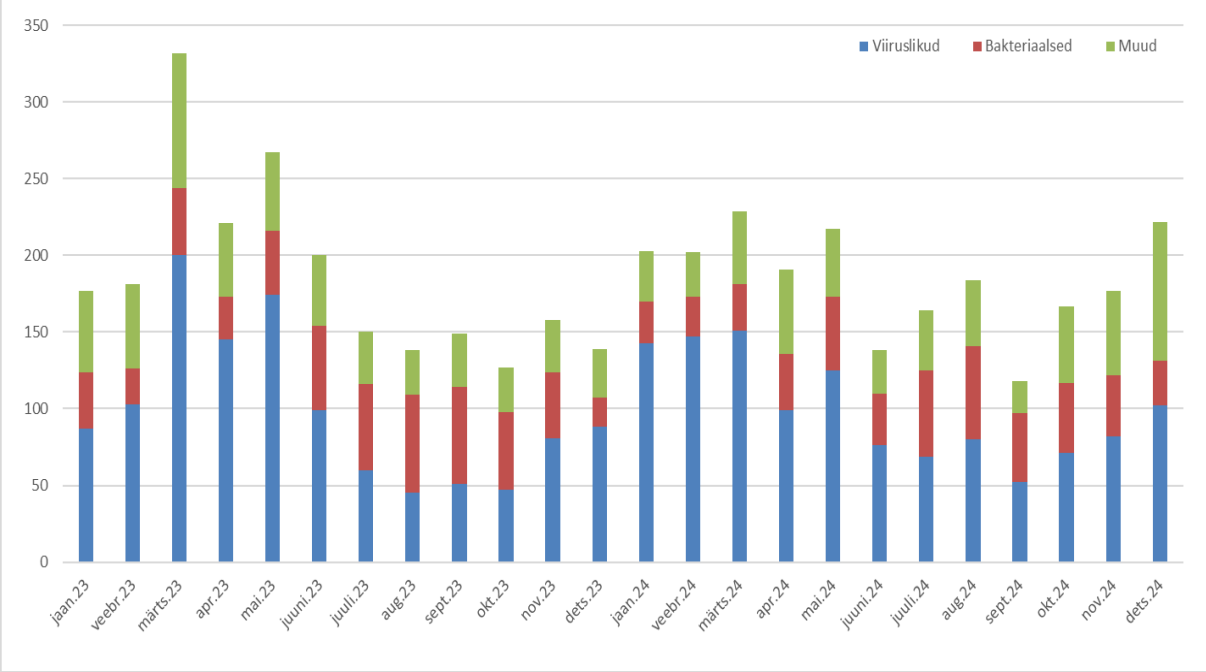
Soolenakkustesse haigestumise struktuur 2004, 2014 ja 2024

Soolenakkushaigustesse haigestumise struktuuris on viimaste aastate jooksul vähenes lambliaasi, rotaviirusnakkuse ja šigelloosi osatähtsus. Noroviirusenteriidi, kampülobakterenteriidi ja muude soolenakkuste osakaal on märgatavalt suurenenud.

Joonis 2.

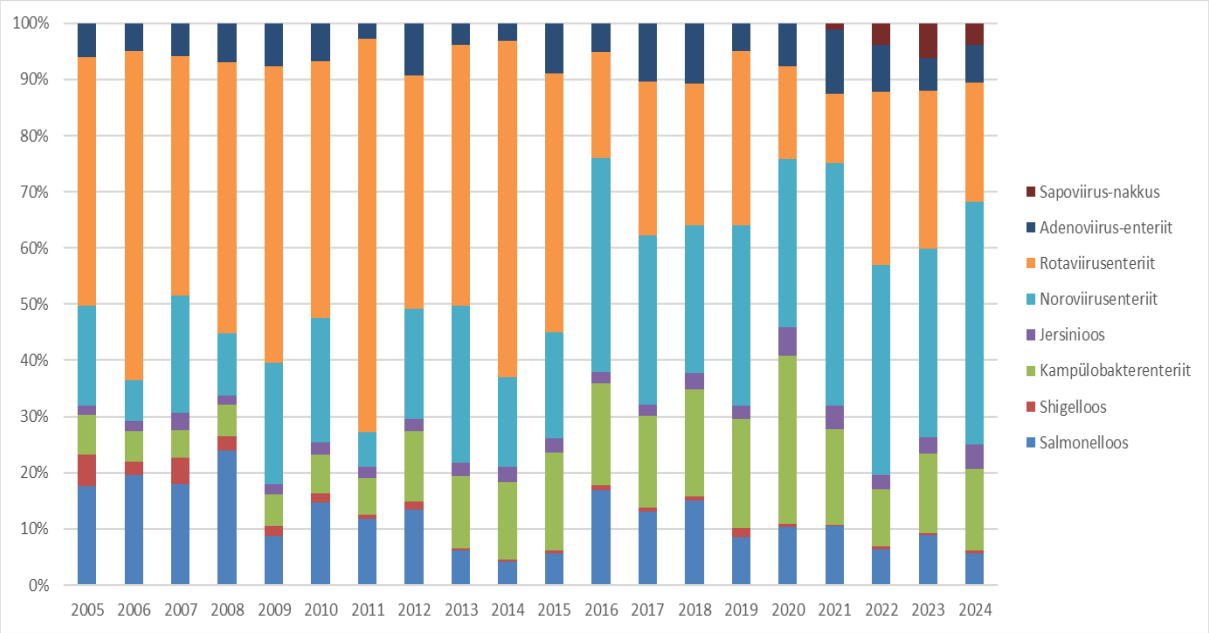
Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2023-2024 (haigete arv)

2024. aastal registreeritud soolenakkuste üldarvust 67,0% moodustasid viiruslikud soolenakkused, 31,5% bakteriaalsed soolenakkused ja 1,5% algloomade poolt põhjustatud soolenakkused. 2023. aastal oli vastavalt 67,7%, 31,0% ja 1,3%.

Joonis 3.

Soolenakkuste etioloogiline struktuur, 2005-2024

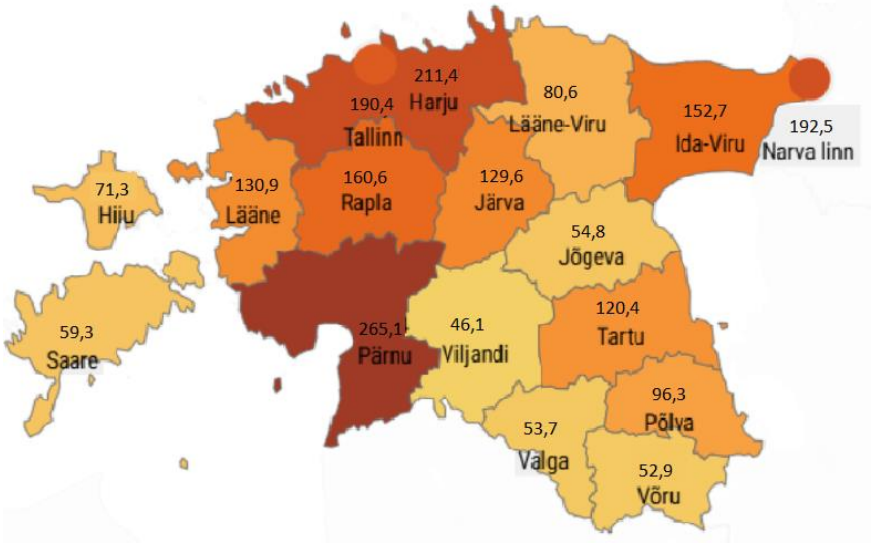
Võrreldes 2023. aastaga ei muutunud märgatavalt summaarne haigestumine soolenakkustesse (2024. a 2212 juhtu ehk 161,9 juhtu 100 000 el. kohta; 2023. a 2239 juhtu ehk 1168,1 juhtu 100 000 el. kohta). Suurenes jersinioosi, noro- ja adenoviirusnakkuse osakaal.

Võrreldes 2023. aastaga suurenes haigestumine šigelloosi 71,4% võrra, *Yersinia enterocolitica* enteriiti 40,4% võrra, noroviirusenteriiti 24,9% võrra, lambliaasi 18,2% võrra, amöbiaasi 22,2% võrra, paratüüfusesse. 2023. aastaga võrreldes vähenes haigestumine salmonelloosi 39,0% võrra, enterohemorraagilise *E. coli* soolenakkusesse 2,1 korda, rotaviirusenteriiti 26,6% võrra. Haigestumine kampülobakterenteriiti, krüptosporidioosi, muudesse täpsustatud soolenakkustesse ja kõhutüüfusesse on 2023. aastaga võrdne.

Soolenakkustesse haigestumus oli suurem (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Pärnumaal (265,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (211,4), Narvas (192,5) ja Tallinnas (190,4).

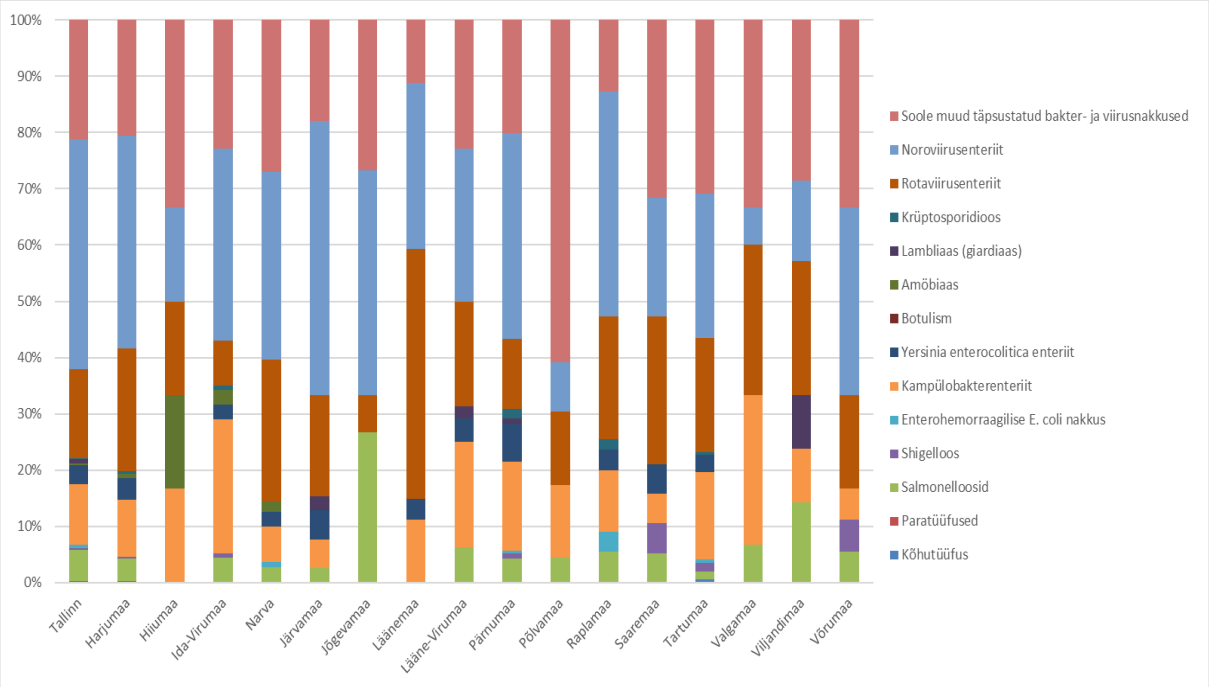
Joonis 4.

Soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2024

Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

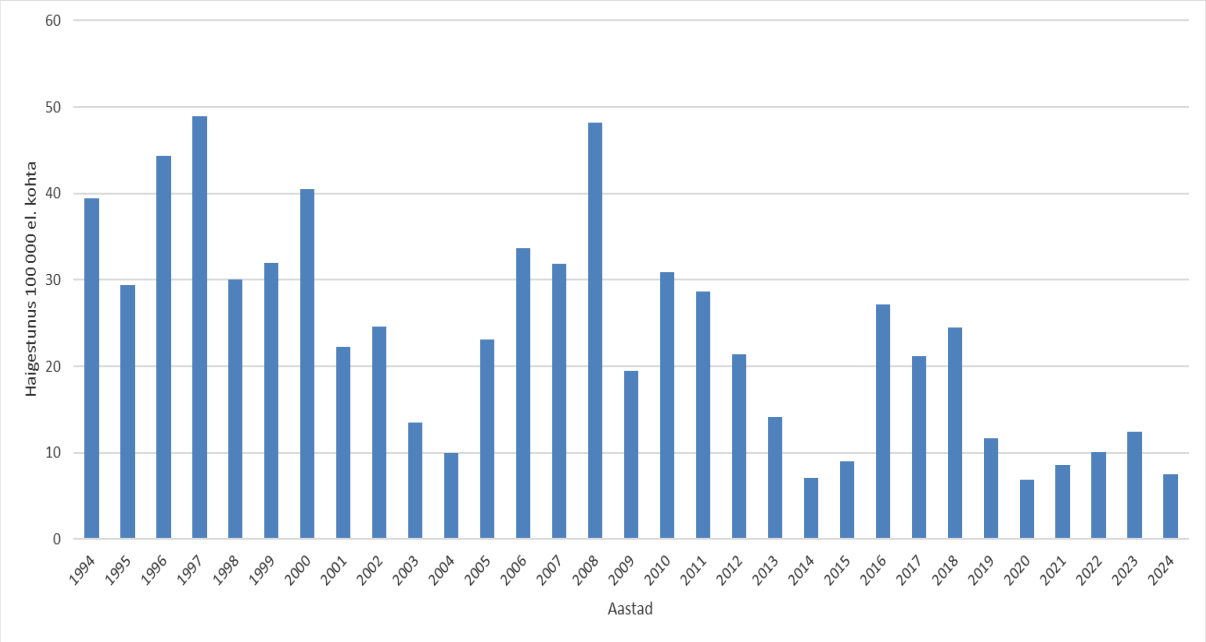
Registreeriti 1 kõhutüüfuse haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2023. a oli samuti 1 haigusjuht ehk 0,1 juhtu 100 000 el. kohta).
Haigusjuht registreeriti Tartumaal (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), on laboratoorselt kinnitatud. Haige oli mees vanuses 10-14 aastat, kooliõpilane, viibis kodusel ravil, paranes. Nakatumine toimus oletatavalt Tansaanias.
Registreeriti 3 paratüüfuse haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2023. aastal ei esinenud).
Kaks haigusjuhtu registreeriti Tallinnas (0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja üks Harjumaal (0,5). Haigusjuhud on laboratoorselt kinnitatud. Haigetest oli üks mees ja kaks naist, üks on vanusrühmast 10-14 aastat ning kaks vanusrühmast 30-39 aastat. Tegevusala järgi oli üks kooliõpilane, üks töötav ja üks mittetöötav isik. Kaks haiget viibisid haigla ja üks kodusel ravil, paranesid. Kahel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Indias ja Bangladeshis). Ühel juhul nakatumise asjaolud ei selgunud.
2024. aastal vaktsineeriti kõhutüüfuse vastu 1 381 inimest, nendest 0-14 a lapsi 75, noorukeid (15-17 a) 23 ja täiskasvanuid 1 381. Revaktsineeriti 204 inimest, nendest 0-14 a lapsi 3 ja täiskasvanuid 201.

Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 103 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 7,5 (2023. a oli 169 haiget ehk 12,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik haigusjuhud on laboratoorselt kinnitatud.
Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa ja Läänemaa. Kõrgem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (14,4), Pärnumaal (11,4) ja Tallinnas (10,6).

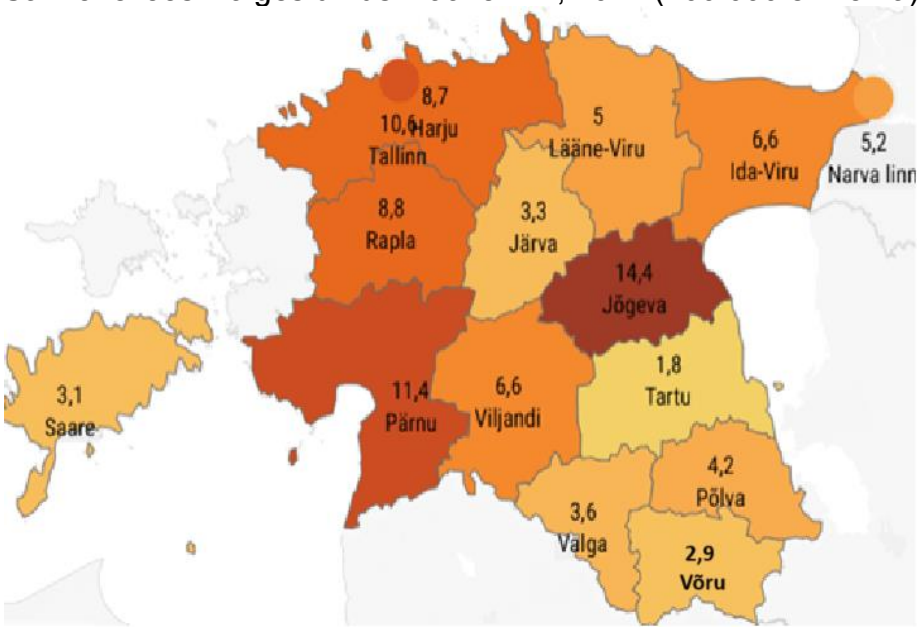
Joonis 6.

Salmonelloos, 1994-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

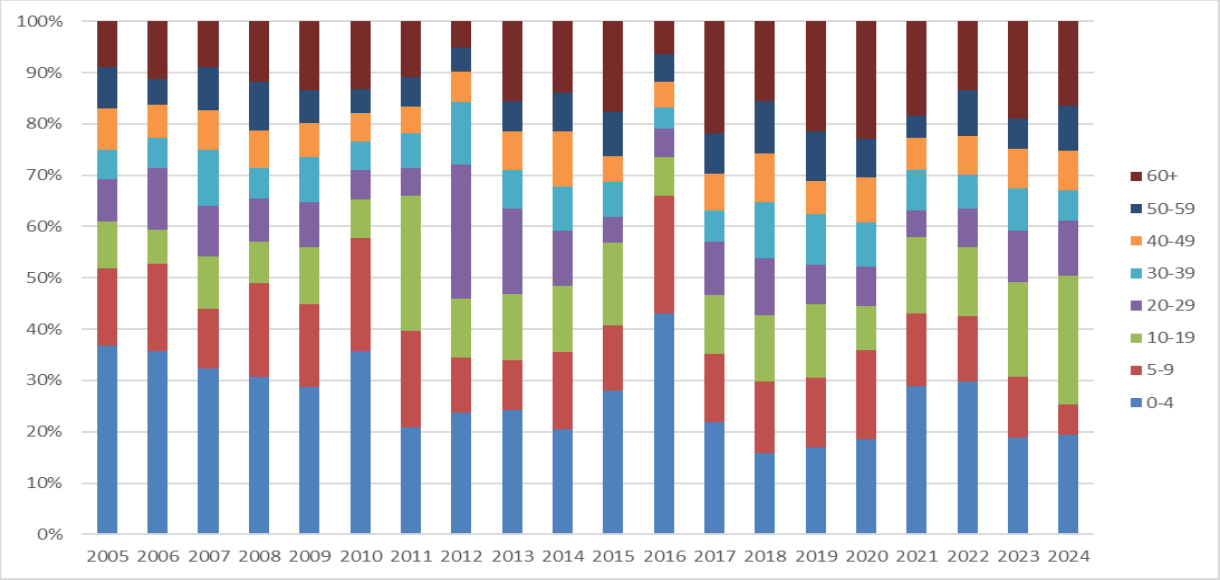
Joonis 7.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Joonis 8.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2024

Registreeritud haigusjuhtudest sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks S. Enteritidis (37,9%), monofaasne S. Typhimurium (11,7%) ja S. Typhimurium (9,7%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: S. Agona (1), S. Apeyeme (1), S. Bareilly (1), S. Bispebjerg (1), S. Bovismorbificans (1), S. Braenderup (2), S. Chester (2), S. Derby (2), S. Fillmore (1), S. Fischerhuette (1), S. Infantis (3), S. London (3), S. Mbandaka (1), S. Mikawasima (1), S. Muenchen (1), S. Paratyphi B var Java (5), S. Saintpaul (2), S. Strathcona (1), S. Virchow (1). Lisaks sellele on referentteenuse raames tuvastatud järgmised harvaesinevad serotüübid: S. Eastbourne (1), S. Kentucky (1), S. Ohio (1), S. Umbilo (1) ja S. Vejle (1).

Tabel 1.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2007-2024

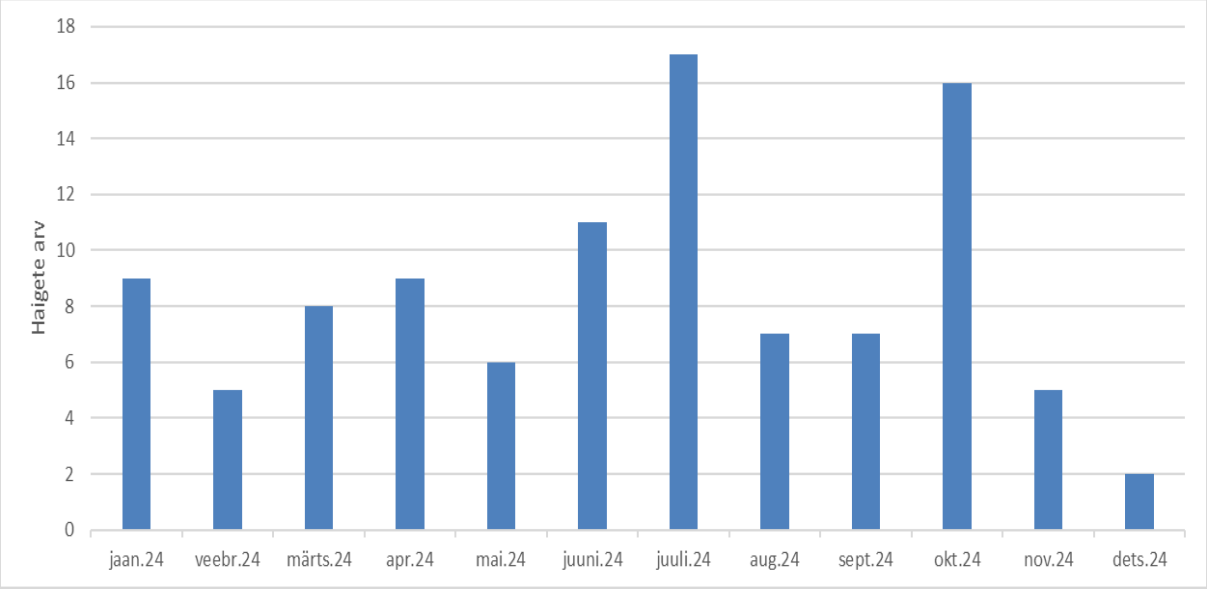
Salmonellade serotüübid	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
S. Aba	1																	
S. Abony						2												
S. Adelaide									1									
S. Agona	1	1	1	6	2		25	2			1					3		1
S. Alagbon	1																	
S. Albany													1					
S. Altona		1																
S. Anatum											1					1	1	
S. Apeyeme									1									1
S. Bareilly								1						1	1	3		1
S. Be				1														
S. Bispebjerg											1	1			1			1
S. Blockley						2						1						
S. Bovis-morbificans			6	1				1		1							4	1
S. Braenderup	1						1					1	1			1		2
S. Brandenburg			2				2	1							1			

Salmonellade serotüübid	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
S. Bredeney														1			1	
S. Canada		1																
S. Chester					1							1				1		2
S. Choleraesuis			1		1		1	1										
S. Coeln						1	1				2	2				2	2	
S. Colorado											1							
S. Concord									1									
S. Corvallis				1		1	1		1	1								
S. Derby					3		10	1	1	2	3	3	5	2	4	5	1	2
S. Dublin	1						1						2				1	
S. Eastbourne																		1
S. Edinburg		1																
S. Emek			1															
S. Enterica subsp arizonaa				1	1											1		
S. Enteritidis	352	535	204	325	232	218	62	27	36	122	124	213	63	43	39	61	105	39
S. Fillmore																		1
S. Fischerhuette																		1
S. Galiema		1																
S. Gallinarum																	1	
S. Glostrup												1						
S. Hadar	1			1		1								1				
S. Haifa										1							1	
S. Havana												3						
S. Heidelberg							1											
S. Hvittingfoss													1					
S. Indiana		1															1	
S. Infantis	10	3	2	5	22	2	6	8	24	113	6	6	1	1	1	1	3	3
S. Isangi				1								2						
S. Isaszeg										1								
S. Java		1			1				2		1	4		2			3	2
S. Javiana										1			2					
S. Kentucky	1	4			1	1				1						1	2	1
S. Kenya										1								
S. Kottbus					1			1	1			2					1	
S. Kuru																	1	
S. Lagos											1							
S. Leeuwarden													1					
S. Litchfield						1		2					1					
S. Livingstone							12				3							
S. London																		3
S. Mapo																1		
S. Mbandaka			1	1			2	1		1	3					4		1

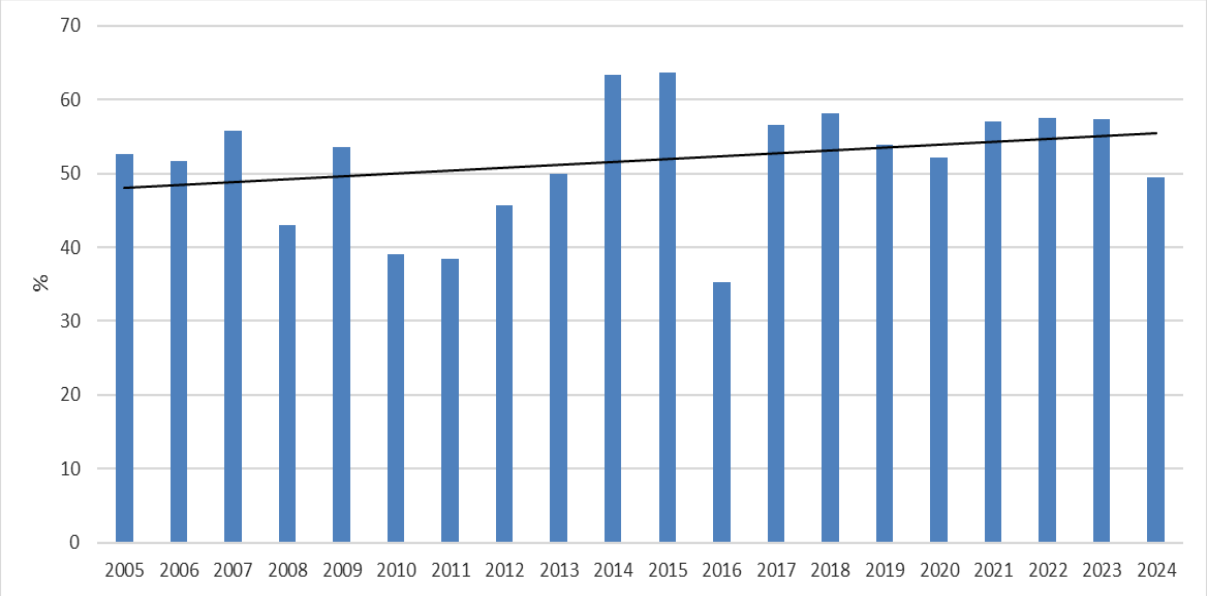
Salmonellade serotüübid	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
S. Mikawasima						4												1
S. Minnesota																2		
S. Montevideo					1											1		
S. Muenchen		1								1			2	1			1	1
S. Muenster						1					1	1	1				1	
S. Napoli											2		1			16		
S. Newport		1	1				1	2			1			1	2			
S. Ohio							1									1	2	1
S. Oranienburg										1		1	2					
S. Orientalis					1													
S. Orion	1											1						
S. Papuana															1			
S. Poona			1				1			2								
S. Rissen	1						1		1									
S. Saintpaul		2	2			2			1									2
S. Sandiego		1				1						3						
S. Sanjuan	1																	
S. Schwarzen-grund				1														
S. Senftenberg														1			1	
S. Singapore							1											
S. Stachus														1				
S. Stanley	3		1				2	1	2	1		3			1	1		
S. Stanleyville										1			2				1	
S. Strathcona																	1	1
S. Zanzibar						1	5	1	1									
S. Telelkebir									1	1								
S. Thompson		1		1						3		1		2		1		
S. Tornow											1							
S. Tshiongwe	1			2														
S. Tudu								1										
S. Typhimurium	32	48	26	50	41	24	24	27	22	74	77	15	20	13	16	8	14	10
S. Typhimurium 1.4.[5].12:I:-						12	4		12	13	26	13	27	10	28	30	24	12
S. Umbilo																		1
S. Vejle																		1
S. Weltevreden							1											
S. Westhampton			1	1														
S. Virchow	3	1	2		1		1		1		1	3	2					1
S. Virginia		1																
S. Worthington									1								1	

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juunis-oktoobris haigestus 56,3% haigete üldarvust.

Joonis 9.
Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2024 (haigete arv, haigestumise kuupäeva järgi)

Joonis 10.
Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005-2024 (% haigete üldarvust)

23 juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Bulgaarias üks, Horvaatias üks, Itaalias üks, Kreekas üks, Lõuna-Koreas üks, Lätis üks, Saksamaal üks, Türgis 8, Tais neli, Tansaanias üks, Valgevenes üks, Venemaal kaks). Sissetoodud haigusjuhud moodustavad 22,3% üldarvust.
78,6% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 21,4% haigetest registreeriti kolletes 2-8 haigega.
Hospitaliseeriti 49,5% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Terviseameti nakkushaiguste laboris 2024. aastal teostati referentsteenuse raames 127 kultuuri tüpiseerimise ja tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati 14 multiresistentset salmonellat (kolme ja enama preparaadi suhtes).

Tabel 2.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2024

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Amikatsiin	121	99,2	0,8
Ampitsilliin	127	87,4	12,6
Asitromütsiin	119	99,2	0,8
Gentamütsiin	127	97,6	2,4
Klooramfenikool	127	97,6	2,4
Kolistiin	125	96,0	4,0
Meropeneem	127	100,0	0,0
Nalidiksiinhape	127	74,0	26,0
Sulfoonamiidid	127	89,0	21,0
Tetratsükliin	127	89,0	21,0
Tigetsükliin	127	98,4	1,6
Trimetoprim	127	96,8	3,2
Tsefotaksiim	127	99,2	0,8
Tseftasidiim	127	99,2	0,8
Tsiprofloksatsiin	127	77,2	22,8

Tabel 3.

Salmonellade resistentsus, 2012-2024 (%)

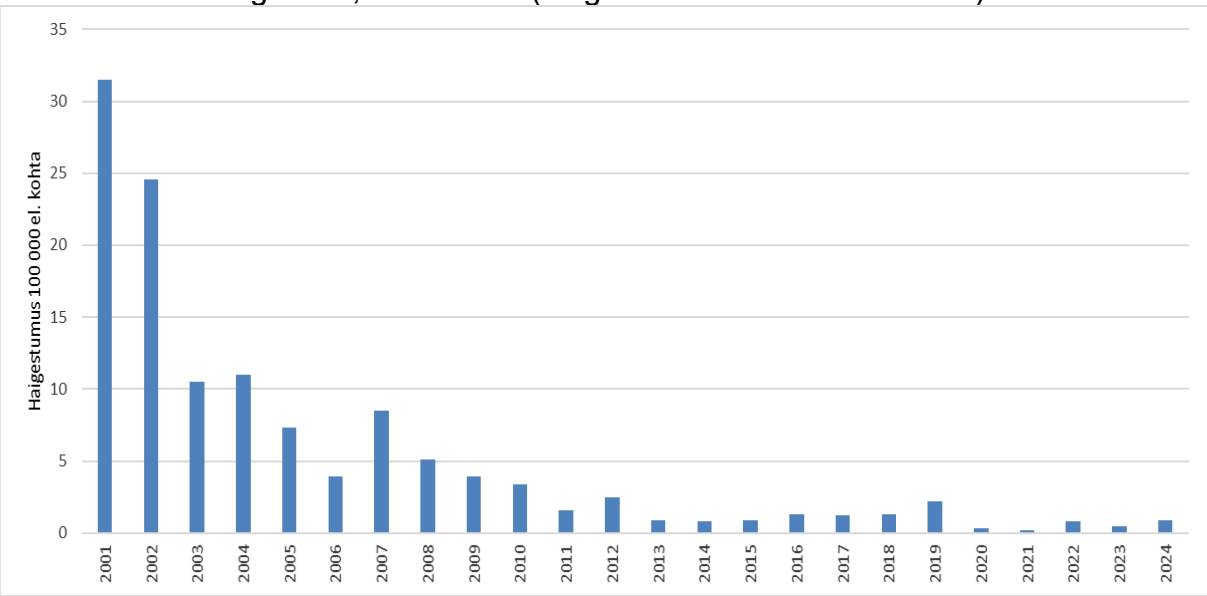
Preparaat	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Amikatsiin											0,0	0,6	0,8
Ampitsilliin	16,1	20,5	25,3	26,0	33,6	7,4	2,7	26,8	21,2	35,5	21,8	19,5	12,6
Asitromütsiin												0,0	0,8
Gentamütsiin	4,2	3,0	0,0	1,1	1,4	0,4	0,4	0,6	1,0	0,0	1,4	1,6	2,4
Klooramfenikool	1,1	10,8	5,5	3,2	2,3	1,2	2,7	5,4	10,1	2,1	5,4	4,8	2,4
Kolistiin				0,0	0,0	0,4	4,1	8,3	17,2	19,1	12,9	6,5	4,0
Meropeneem			0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5	0,0
Nalidiksiinhape	20,8	10,4		11,0	31,6	11,9	12,7	32,9	13,1	22,7	14,3	21,0	26,0
Sulfoonamiid	10,3	21,0		28,9	32,6	16,1	8,9	31,6	22,2	36,2	21,8	19,4	21,0
Tetratsükliin	11,9	19,1	12,8	21,5	33,0	9,6	7,9	26,2	23,2	35,5	23,1	19,4	21,0
Tigetsükliin							0,0	0,0	0,0	0,0	0,7	1,6	1,6
Trimetoprim	2,2	6,4	6,2	6,4	25,6	2,3	1,4	4,2	3,0	2,1	1,4	3,2	3,2
Tsefotaksiim	0,8	0,6	1,2	0,0	0,0	0,7	0,7	1,2	0,0	0,0	0,7	0,5	0,8
Tseftasidiim			0,0	0,0	0,0	0,7	0,7	1,8	0,0	0,0	0,7	0,5	0,8
Tsiprofloksatsiin	3,4	7,6	15,0	11,0	31,2	11,4	13,4	33,3	14,2	24,8	14,3	21,0	22,8

Šigelloos (A03)

Haigestus 12 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9 (2023. a oli 7 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 11.

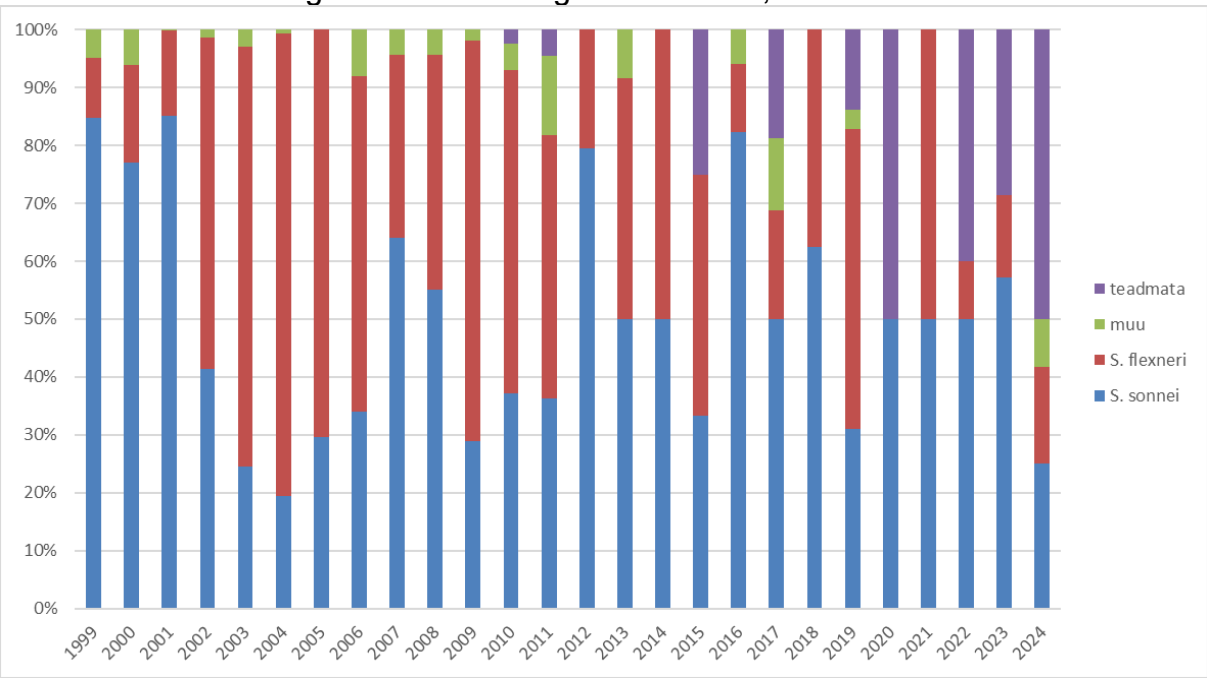
Šigelloos, 2001-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,5), Ida-Virumaal (1,3), Pärnumaal (2,3), Saaremaal (3,1), Tartumaal (1,8) ja Võrumaal (2,9).

Joonis 12.

Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999-2024

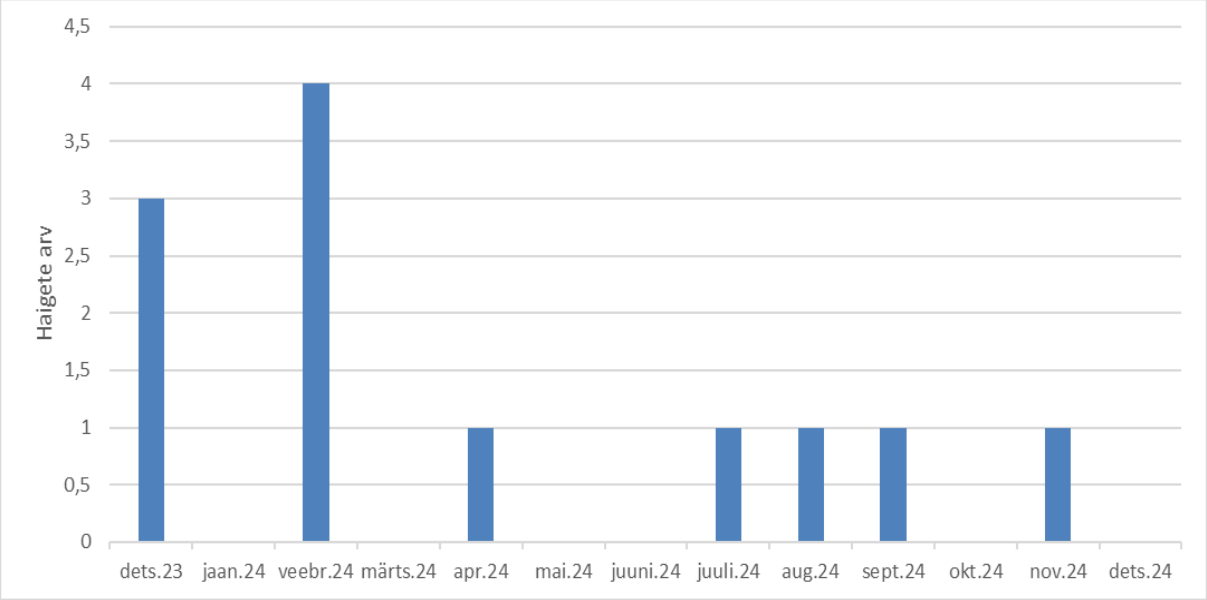
Kolmel juhul oli tegemist *Sh. sonnei*, kahel juhul *Sh. flexneri* ja ühel juhul *Sh. boydii* poolt põhjustatud šigelloosiga. Kuuel juhul kinnitati diagnoos DNA määramisega ning jäi *Shigella* alamtüüp määramata.

16,7% haigetest olid lapsed vanuses 5-9 a, 58,3% täiskasvanud isikud vanuses 20-49, 25,0% vanuses 50-69 aastat. Mehi oli 41,7% ja naisi 58,3%.

58,3% haigetest haigestusid talvel. 25,0% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ega rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Joonis 13.

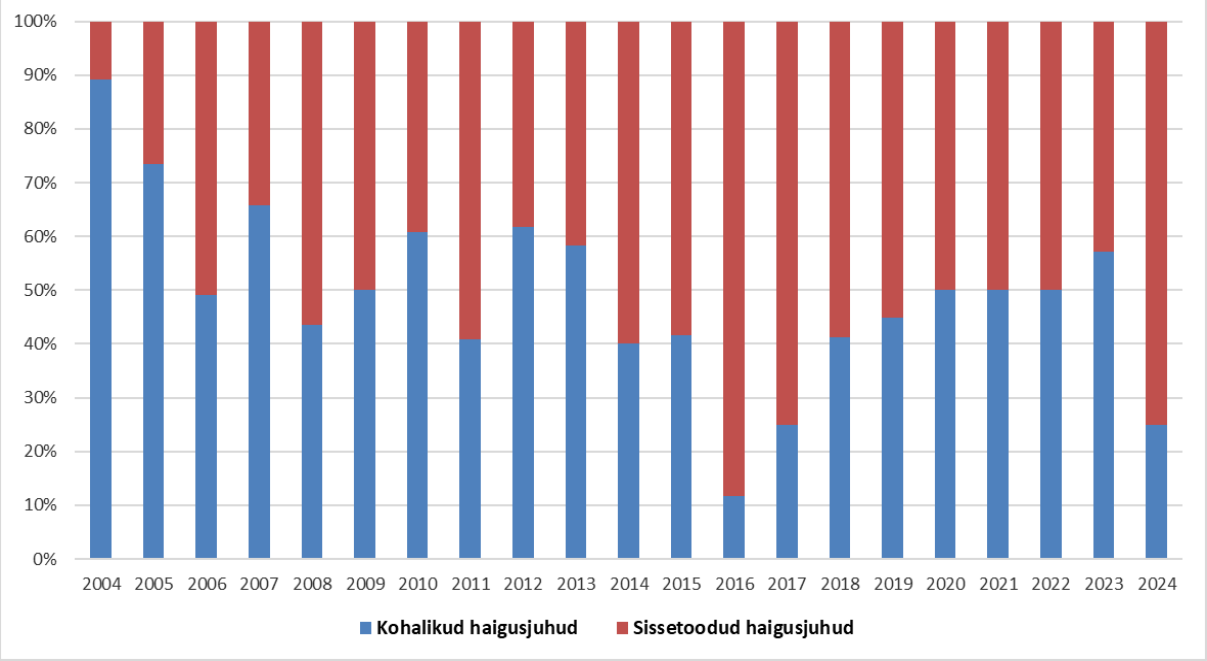
Šigelloosi haigestumine kuude kaupa, 2024 (haigete arv)

9 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Austrias üks, Beninis üks, Cabo Verdes üks, Egiptuses kolm, Kenias üks, Mehhikos üks ja Tansaanias üks). Viimaste aastate jooksul reisimisega seotus haigusjuhtude osakaal on 43-75%.

Joonis 14.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004-2024

Terviseameti Kesklaboris 2024. aastal teostati viie kultuuri tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati üks multiresistentne tekitaja (Sh. flexneri, kolme preparaadi suhtes). 80,0% tekitajatest olid resistentsed ampitsilliini, 40,0% klooramfenikooli, 20,0% tsefotaksiimi ja 20,0% tsiprofloksatsiini suhtes.

Tabel 4.

Shigella sp. antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2024 (n=5)

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Mõõdukalt tundlik (%)	Resistentne (%)
Amikatsiin	5	100,0		
Ampitsilliin	5	20,0		80,0
Asitromütsiin	5	100,0		
Gentamütsiin	5	100,0		
Klooramfenikool	5	60,0		40,0
Meropeneem	5	100,0		
Tigetsükliin	2	100,0		
Tsefotaksiim	5	80,0		20,0
Tseftasidiim	5	100,0		
Tsiprofloksatsiin	5	80,0		20,0

Tabel 5.

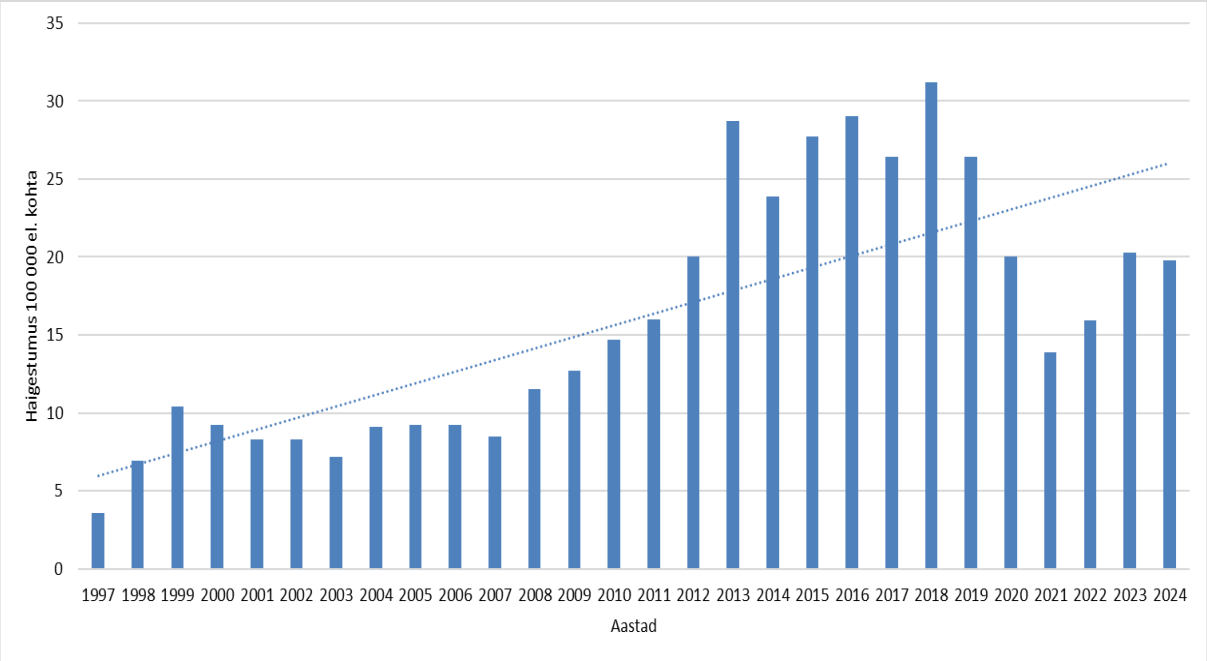
Shigella sp. resistentsus, 2014-2024 (%)

Preparaat Kultuuride arv	2014 (8)	2015 (7)	2016 (17)	2017 (13)	2018 (11)	2019 (15)	2020 (3)	2021 (3)	2022 (7)	2023 (10)	2024 (5)
Amikatsiin									0,0	0,0	0,0
Ampitsilliin	71,4	40,0	28,6	37,5	45,5	60,0	100,0	100,0	100,0	70,0	80,0
Asitromütsiin					33,3	0,0	0,0	33,3	42,9	10,0	0,0
Gentamütsiin						0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Klooramfenikool						7,7	0,0	66,7	14,3	0,0	40,0
Meropeneem						0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tigetsükliin						0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Trimetoprim	42,9	57,1	81,2	46,2	90,9	75,0	100,0	50,0			
Tsefotaksiim	0,0	0,0	13,3	8,3	27,3	35,7	66,7	0,0	85,7	50,0	20,0
Tseftasidiim	14,3	0,0	7,1	12,5	0,0	14,3	33,3	0,0	42,8	10,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	37,5	57,1	6,7	15,4	30,0	66,7	33,3	0,0	83,3	30,0	20,0

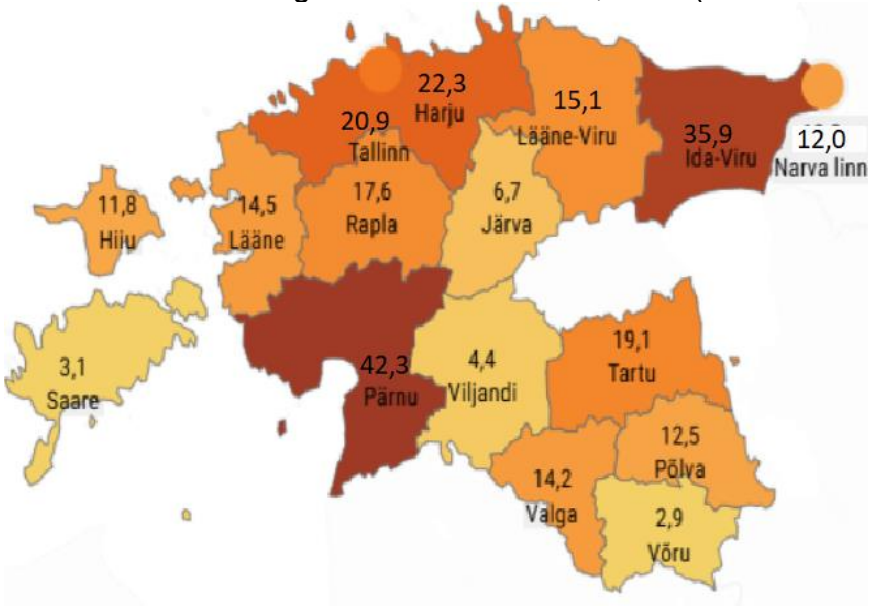
Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 270, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 19,8 (2023. a diagnoositi samuti 270 haigusjuhtu ehk 20,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).
Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Jõgevamaa. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Pärnumaal (42,3), Ida-Virumaal (35,9) ja Harjumaal (22,3).

Joonis 15.
Kampülobakterenteriit, 1997–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

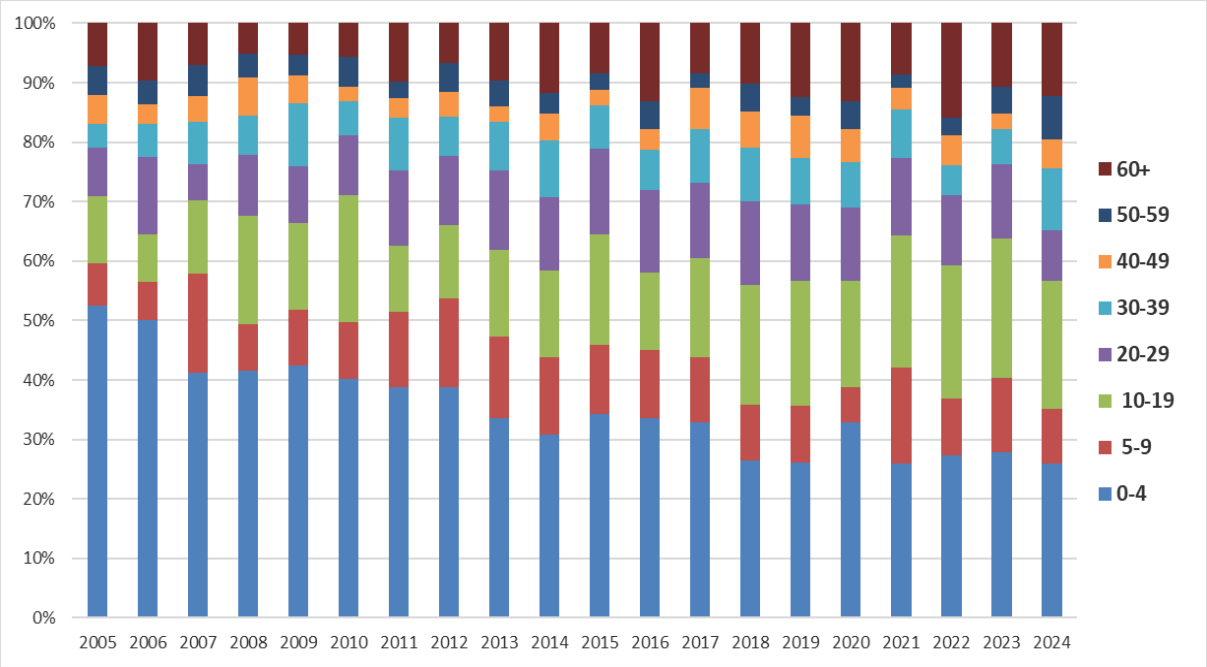
Joonis 16.
Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

35,2% haigetest olid lapsed vanuses 0-9 aastat, 21,5% – isikud vanuses 10-19 aastat ning 19,6% vanuses 50 ja rohkem. Mehi oli 53,3%, naisi 46,7%. 31,1% haigestunutest olid koolieelikud, 23,7% kooliõpilased, 14,8% töötavad ja 11,5% mittetöötavad inimesed. 16,7% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Joonis 17.

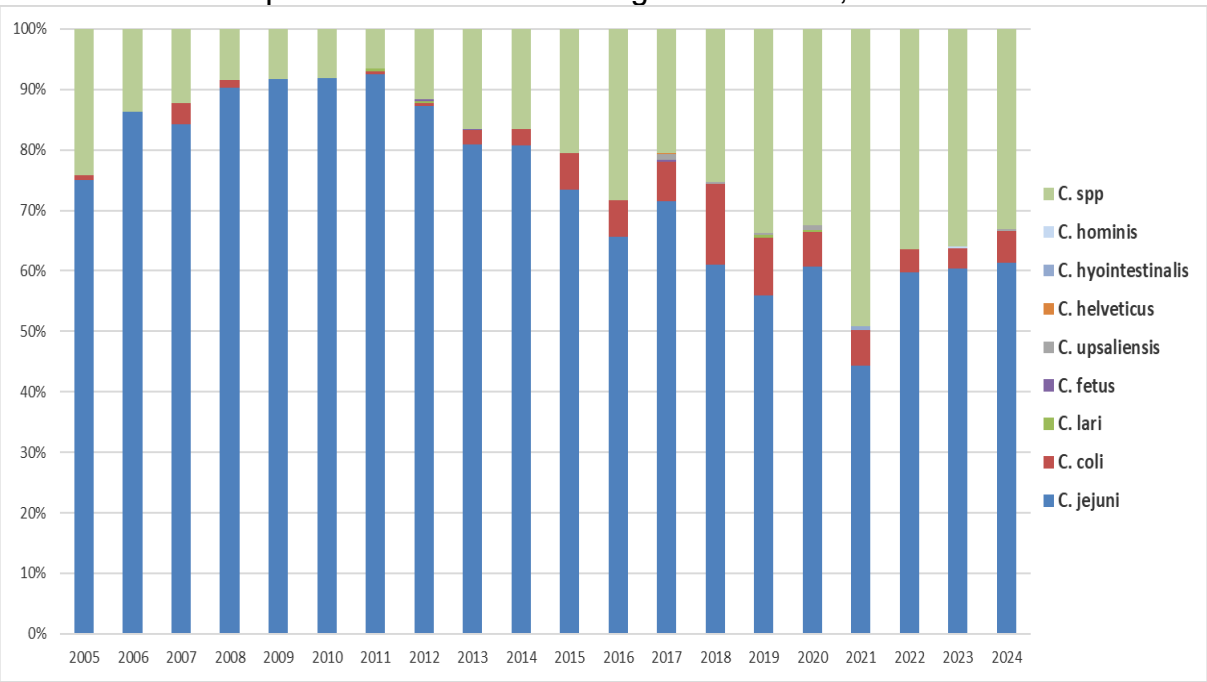
Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2024

165 juhul (61,1% üldarvust) oli tegemist *C. jejuni* poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 14 juhul tuvastati *C. coli,* ühel juhul tuvastati *C. upsaliensis*. 89 juhul (33,0%) jäi tekitaja tüpiseerimata. Tüpiseerimata tekitajate osakaal kasvab ning moodustab viimastel aastatel 32-49% üldarvust. 269 haigusjuhtu olid laboratoorselt kinnitatud, kinnitavaks laboratoorseks meetodiks oli nukleiinhappe või antigeeni määramine 86 juhul, külv 183 juhul. Ühel juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud juhuga.

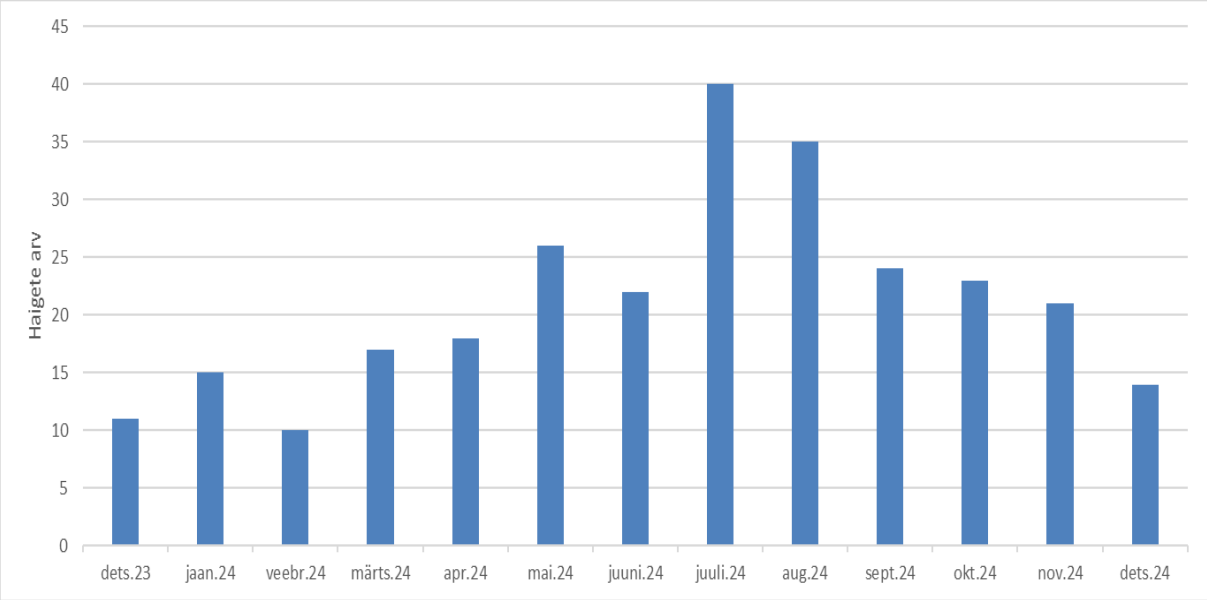
Joonis 18.

Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005-2024

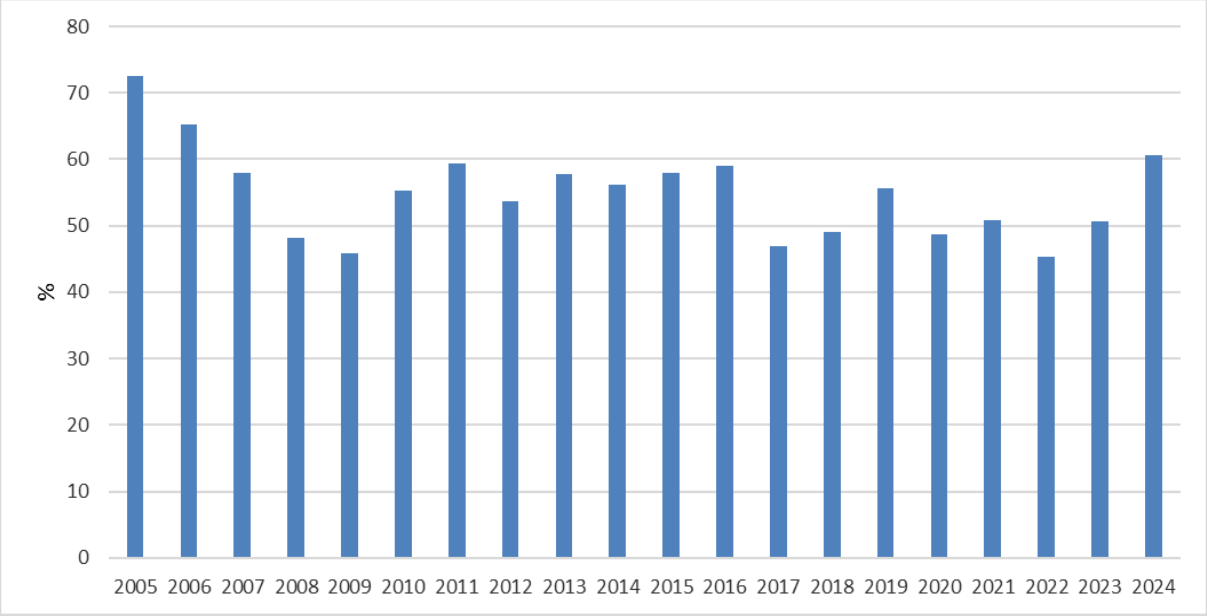
Haigestumise tõus oli suvel. Juunis-augustis haigestus 35,9% haigetest.

Joonis 19.
Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2024 (haigete arv)

97,0% kampülobakterenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 3,0% haigetest registreeriti kolletes kahe haigega.
Hospitaliseeriti 60,7% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 20.
Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005–2024 (% haigete üldarvust)

20 juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Aserbaidžaanis kaks, Austrias üks, Bulgaarias kaks, Hispaanias üks, Hollandis üks, Indias üks, Indoneesias üks, Lätis kaks, Marokos üks, Portugalis üks, Suurbritannias üks, Tais üks, Tšehhis üks, Türgis kolm, Valgevenes üks).
On olemas referentfunktsiooni raames uuritud 319 kultuuri tundlikkuse määramise tulemused. On tuvastatud 14 multiresistentset (kolme ja rohkem preparaadi suhtes) tekitajat – kaks *C. coli* (üks kolme ja üks nelja preparaadi suhtes) ja 12 *C. jejuni* (11 kolme preparaadi suhtes ja üks nelja preparaadi suhtes). 80,2% tüvedest on resistentsed tsiprofloksatsiini suhtes ja 66,8% tetratsükliini suhtes. 14,1% tüvedest on tundlikud kõikide preparaatide suhtes.

Tabel 6.

Campylobacter'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2024

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Erütromütsiin	319	94,4	5,6
Gentamütsiin	319	98,4	1,6
Tetratsükliin	319	33,2	66,8
Tsiprofloksatsiin	319	19,8	80,2

Tabel 7.

Campylobacter'i resistentsus, 2012-2024 (%)

Preparaat	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Erütromütsiin	1,3	0,9	0,4	3,0	4,6	1,7	6,8	4,6	1,4	3,7	2,0	2,3	5,6
Gentamütsiin	1,0	0,0	-	-	-	0,4	0,6	0,3	0,0	0,0	0,4	0,3	1,6
Tetratsükliin	19,2	21,2	45,2	68,6	58,1	47,4	69,7	52,3	49,3	57,9	65,6	68,7	66,8
Tsiprofloksatsiin	65,3	60,3	78,8	86,1	83,4	83,2	85,4	91,8	81,2	87,9	91,1	84,5	80,2

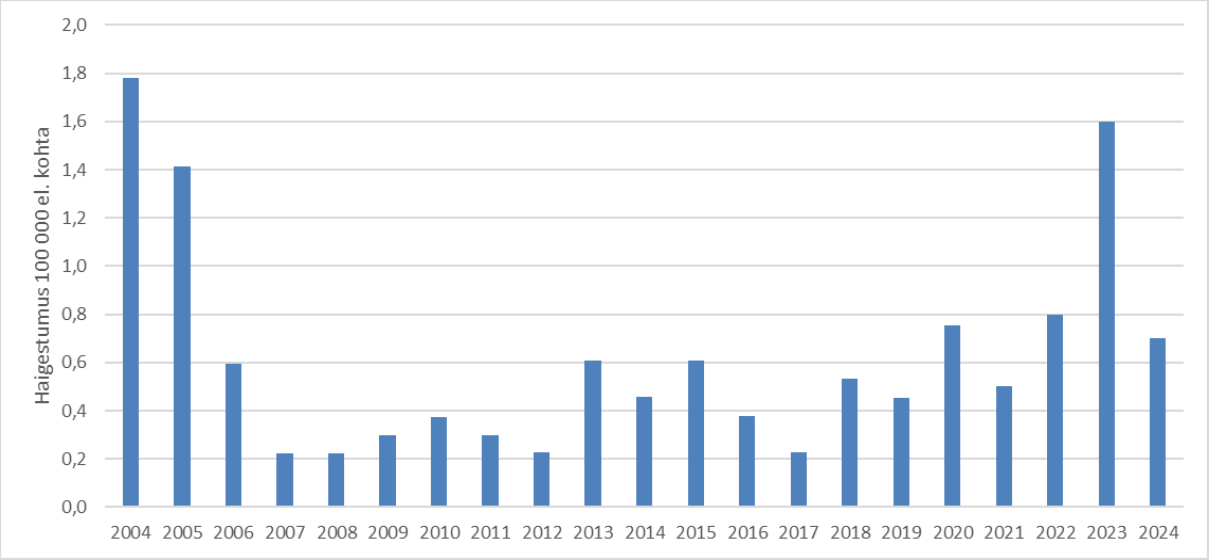
Enterohemorraagilise *E. coli* nakkus (A04.3)

2024. aastal registreeriti 10 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7 (2023. a oli 21 juhtu ehk 1,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt, laboratoorse kinnituse meetodiks oli külv viiel juhul ja nukleiinhappe määramine viiel juhul. Kolmel juhul oli tekitajaks *E. coli* O26, ühel juhul *E. coli* O11. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (1,1 100 000 el. kohta), Narvas (1,7), Pärnumaal (1,1), Raplamaal (5,8) ja Tartumaal (0,6).

Joonis 21.

Enterohemorraagilise *E. coli* nakkuse haigestumus, 2004-2024 (100 000 el. kohta)

80,0% haigetest olid 0-14-aastased lapsed ja 20,0% vanusrühmast 20-39 aastat. Mehi oli 40,0%, naisi 60,0%. 70,0% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 10,0% kooliõpilased, 10,0% töötavad ning 10,0% juhtudest tegevusala oli teadmata. Hospitaliseeriti 70,0% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

80,0% olid sporaadilised juhud, esines üks rühmaviisiline haigestumine kahe juhuga. Kahel juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Aserbaidžaanis ja Egiptuses).

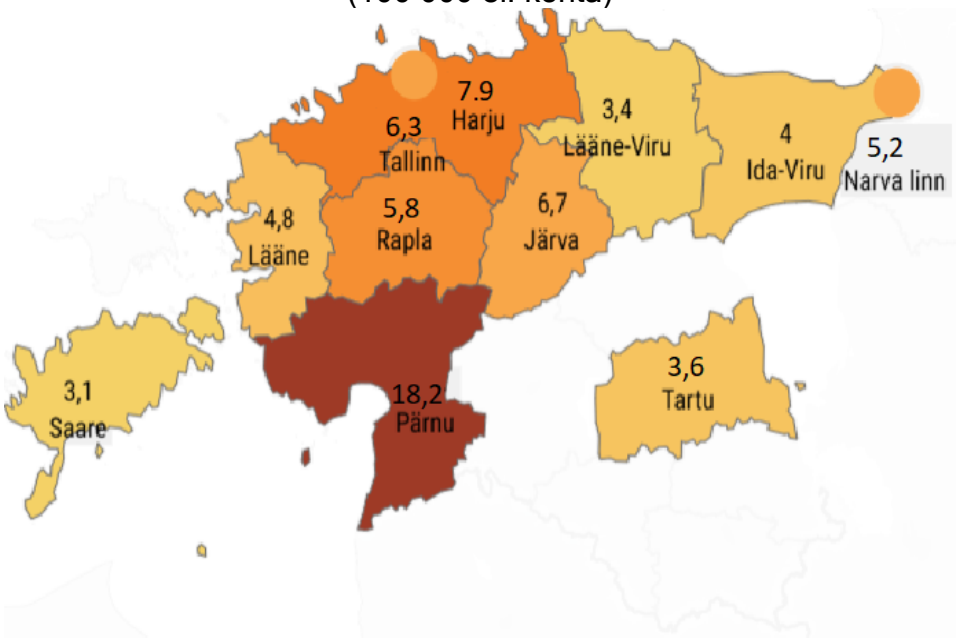
Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Yersinia enterocolitica enteriit (A04.6)

Registreeriti 80 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,9 (2023. a oli 57 haiget ehk 4,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 22.

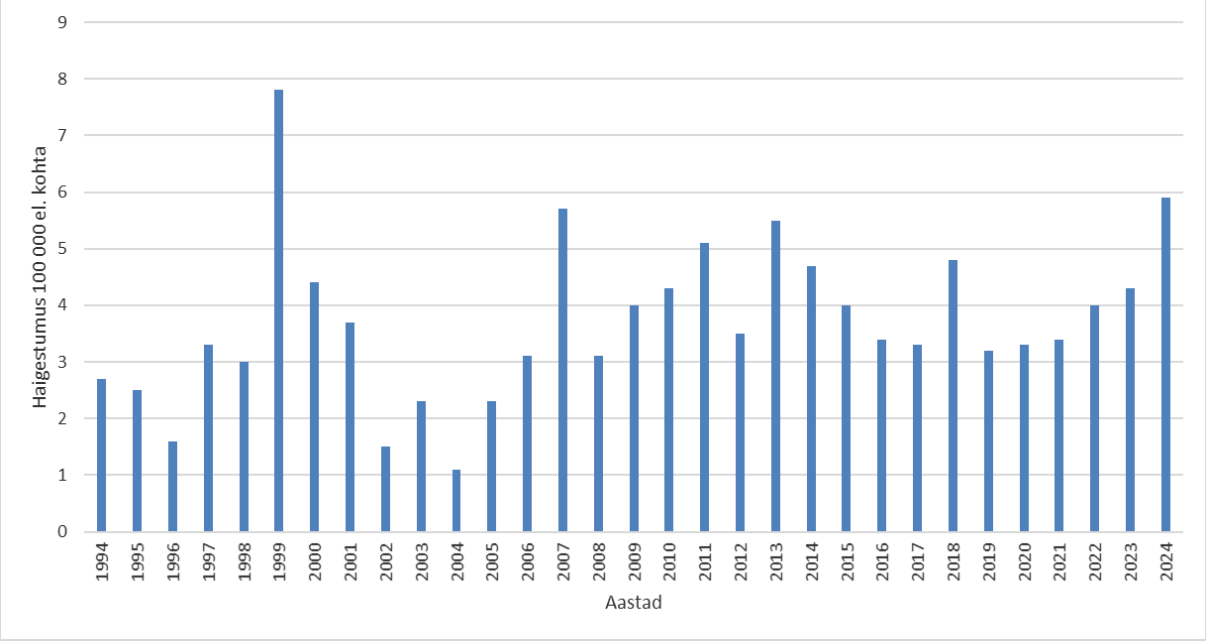
Yersinia enterocolitica enteriidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (18,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (7,9) ja Järvamaal (6,7).

Joonis 23.

Yersinia enterocolitica enteriit, 1994-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

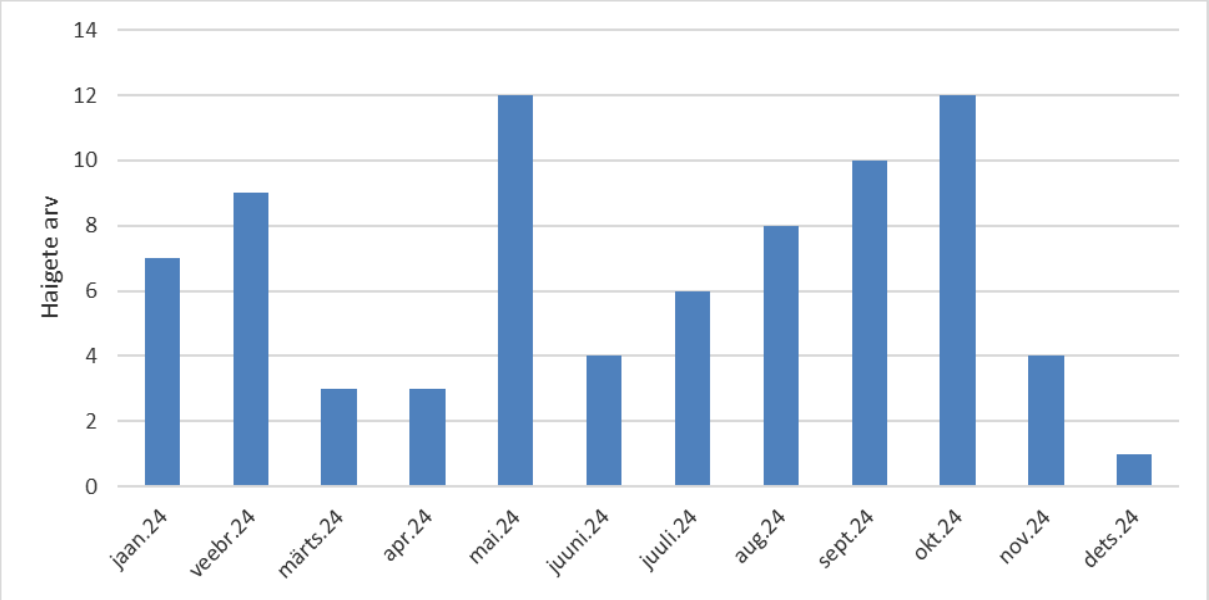

Diagnoosi kinnitamise meetodiks oli külv 45 juhul, nukleiinhappe määramine 33 juhul, antikehade määramine kahel juhul. 27 juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3, viiel juhul *Y. enterocolitica* mitte O:3, O:5, O:8, O:9 serogrupiga.

56,2% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 10,0% noorukid vanuses 15-19 aastat, 20,0% isikud vanuses 20-59 aastat ning 24,4% olid isikud vanused üle 60 aastat. Mehi oli 45,0%, naisi 55,0%. 27,5% haigetest olid koolieelikud, 36,2%

kooliõpilased, 7,5% töötavad ning 13,8% mittetöötavad isikud. 13,8% juhtudest tegevusala ei ole teada. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.
Neljal juhul leidis nakatumine aset oletatavalt väljaspool Eestit (Mehhikos üks, Norras üks, Soomes kaks).
Hospitaliseeriti 75,0% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 24.
Yersinia enterocolitica enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2024 (haigete arv)

Haigestumise tõus oli sügisel. Maksimaalne haigete arv haigestus mais (12) ja oktoobris (12).

Tabel 8.
Yersinia enterocolitica antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2024

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Tetratsükliin	4	75,0	25,0
Trimetoprim+ sulfametoksasool	17	100,0	0,0
Tsefotaksiim	8	100,0	0,0
Tseftasidiim	6	100,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	17	94,1	5,9

Tabel 9.
Yersinia enterocolitica resistentsus, 2013-2024 (%)

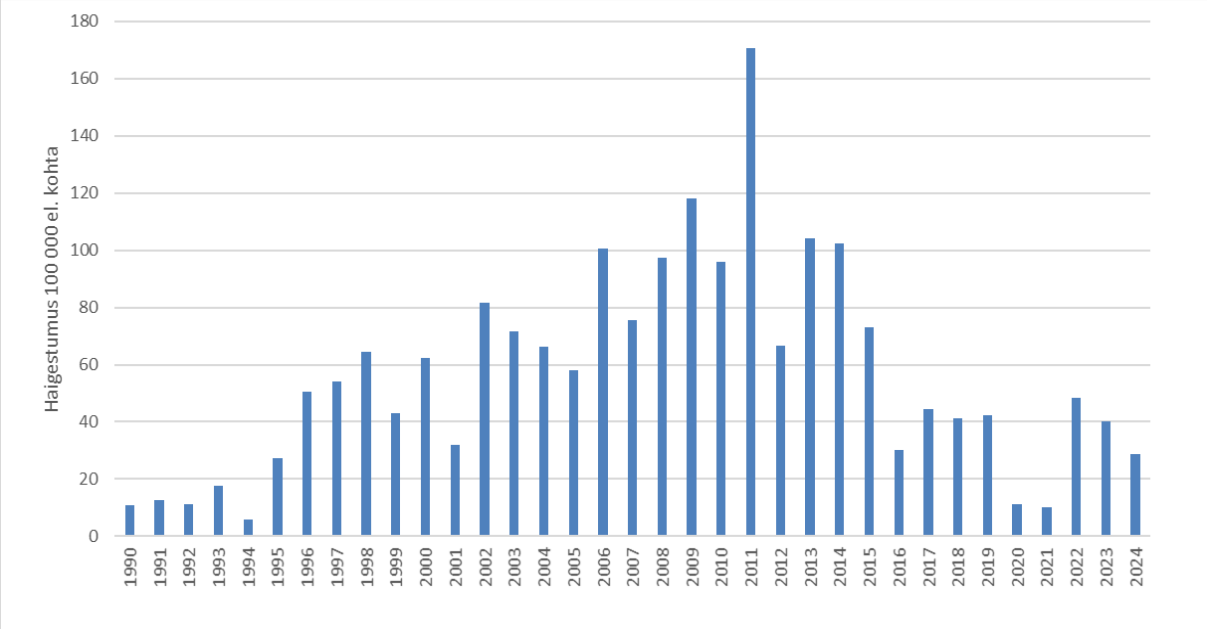
Preparaat	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Tüvede arv	58	53	35	35	43	57	34	28	21	24	17	17
Ampitsilliin	96,6	100,0			100,0	100,0	100,0	100,0				
Tetratsükliin									0,0	0,0	20,0	25,0
Trimetoprim+ sulfametoksasool			0,0	2,8	2,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tsefotaksiim	3,2	3,8			0,0	0,0	0,0	0,0	14,3	0,0	0,0	0,0
Tseftasidiim		3,8			0,0	0,0	0,0	0,0	16,7	0,0	0,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	0,0	0,0	0,0	2,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	5,9

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 394, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 28,8 (2023. a oli 537 haiget ehk 40,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 25.

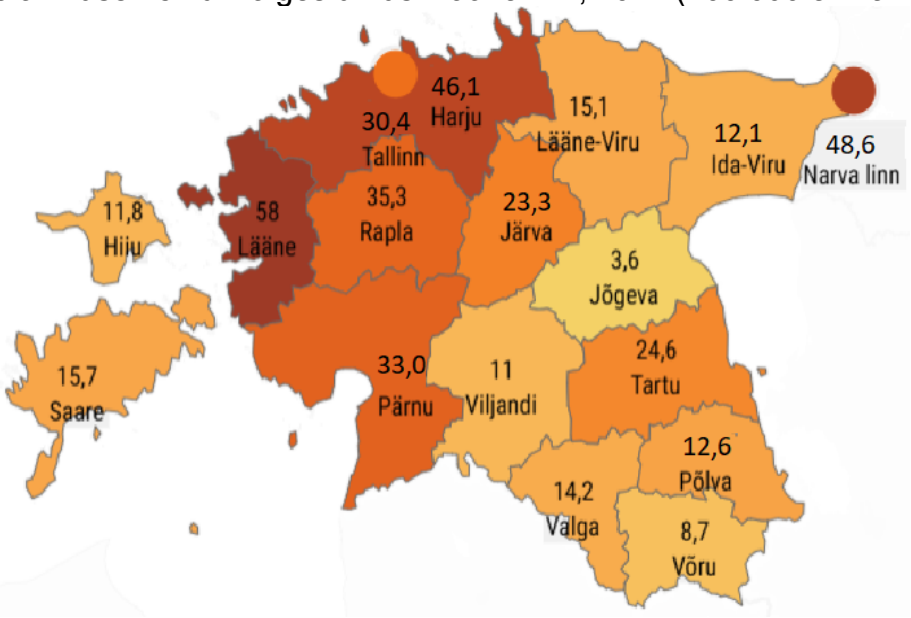
Rotaviirusenteriit, 1990-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Läänemaal (58,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (48,6) ja Harjumaal (46,1).

Joonis 26.

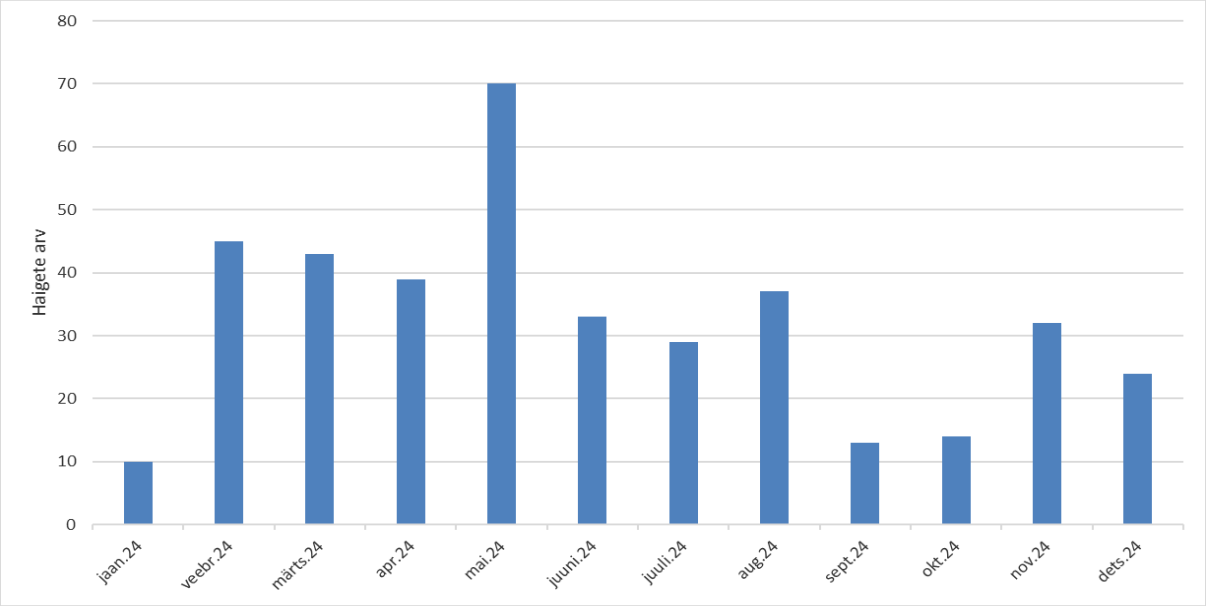
Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Haigestumise tõusud oli talvel-kevadel, veebruaris-mais haigestus 50,0% haigete üldarvust.

Joonis 27.

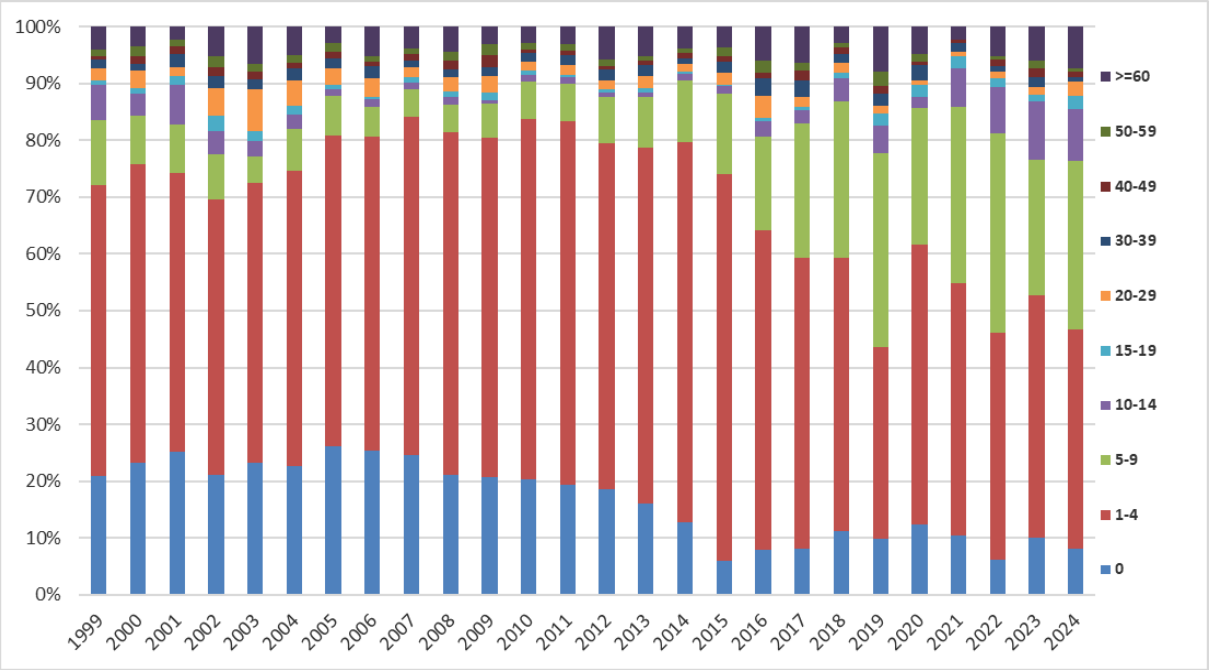
Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2024 (haigete arv)

Haigetest 46,7% olid 0-4-aastased lapsed, 29,7% 5-9-aastased lapsed. Enamik haigestunutest olid koolieelikud (64,7%). Mehed ja naised haigestusid võrdselt.
84,5% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 15,5% haigetest registreeriti kolletes 2-8 juhuga. Hospitaliseeriti 91,1% haigetest. Surmajuhte ei esinenud.

Joonis 28.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999-2024

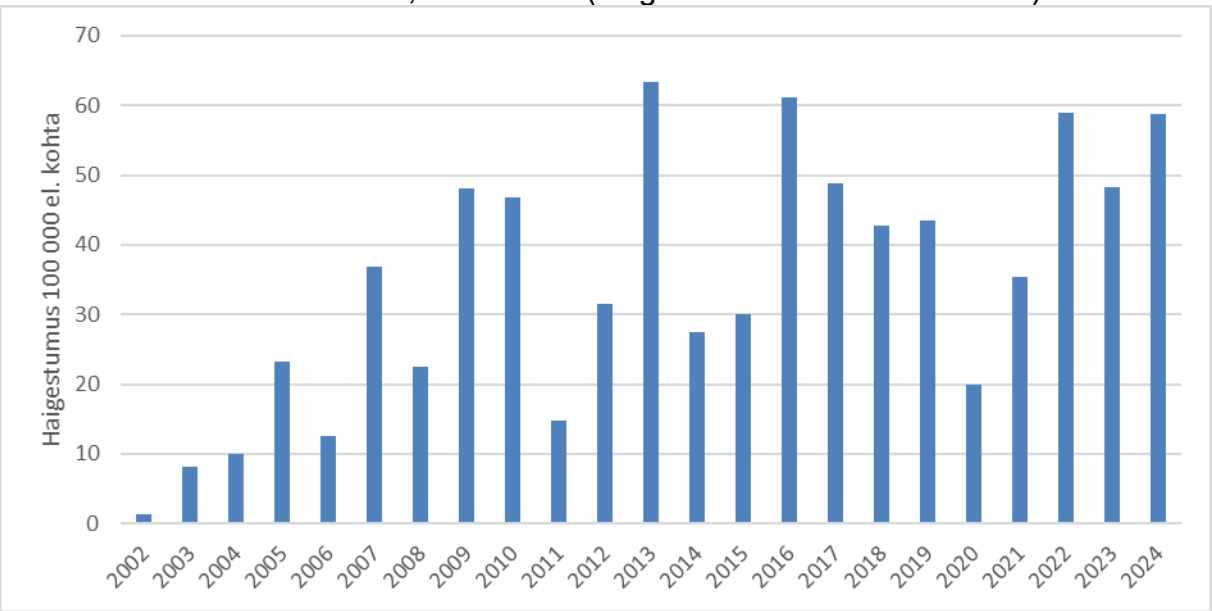
15 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses kolm, Indoneesias üks, Maltal üks, Montenegros üks, Soomes üks, Tais kaks, Türgis viis, Vietnamis üks).
2024. aastal vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 10 299 inimest, nendest 0-14 a lapsi 10 295, noorukeid (15-17 a) 1 ja täiskasvanuid 3.

Noroviirusenteriit (A08.1)

Haigusjuhte oli 803, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 58,8 (2023. a oli 643 haiget ehk 48,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 29.

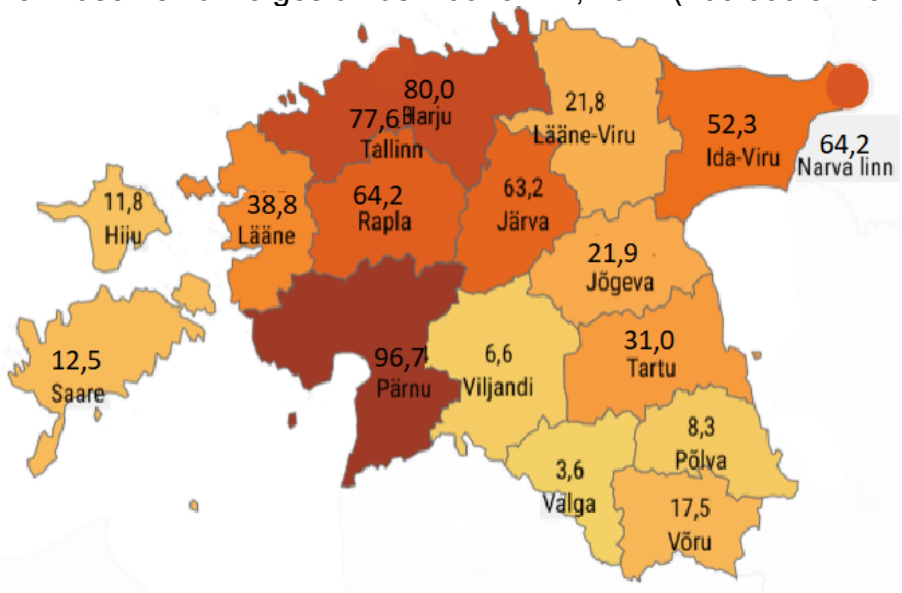
Noroviirusenteriit, 2002–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (96,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (80,0), Tallinnas (77,6), ja Raplamaal (64,2).

Joonis 30.

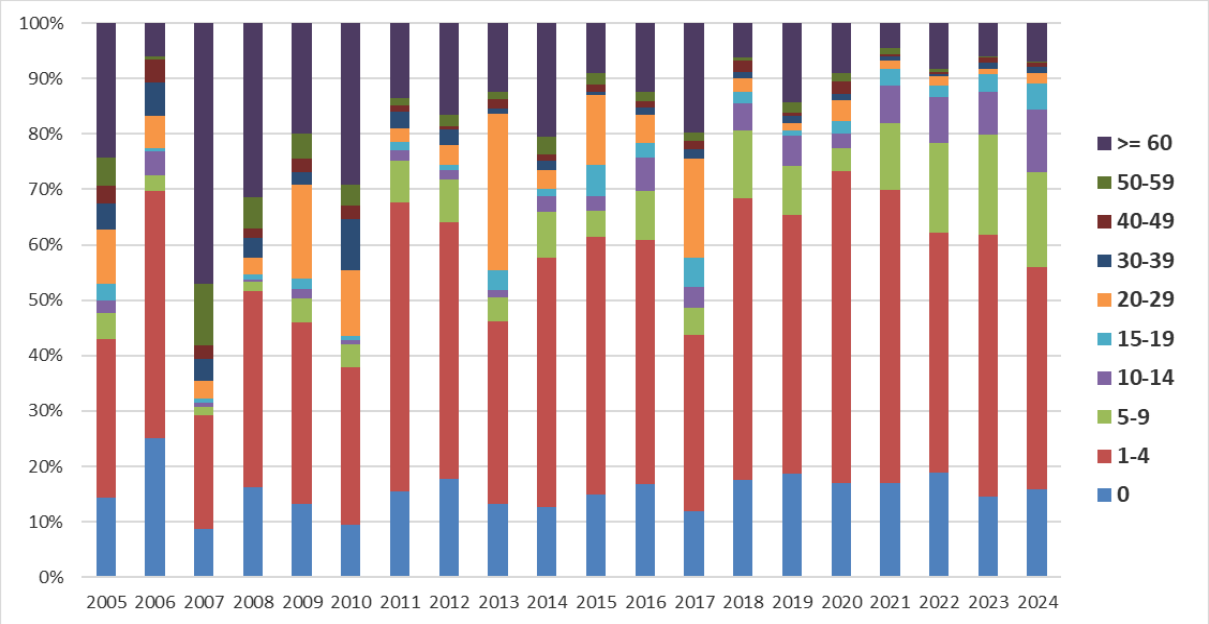
Noroviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Haigetest 56,0% olid 0-4-aastased lapsed, 28,4% 5-14-aastased lapsed ning 6,8% isikud vanuses üle 60 aastat. Enamik haigestunutest olid koolieelikud (65,5%), kooliõpilased (23,0%) ja mittetöötavad isikud (7,2%). Mehi oli 48,8%, naisi 51,2%. Hospitaliseeriti 91,4% haigetest. Esines üks surmajuht.

Joonis 31.

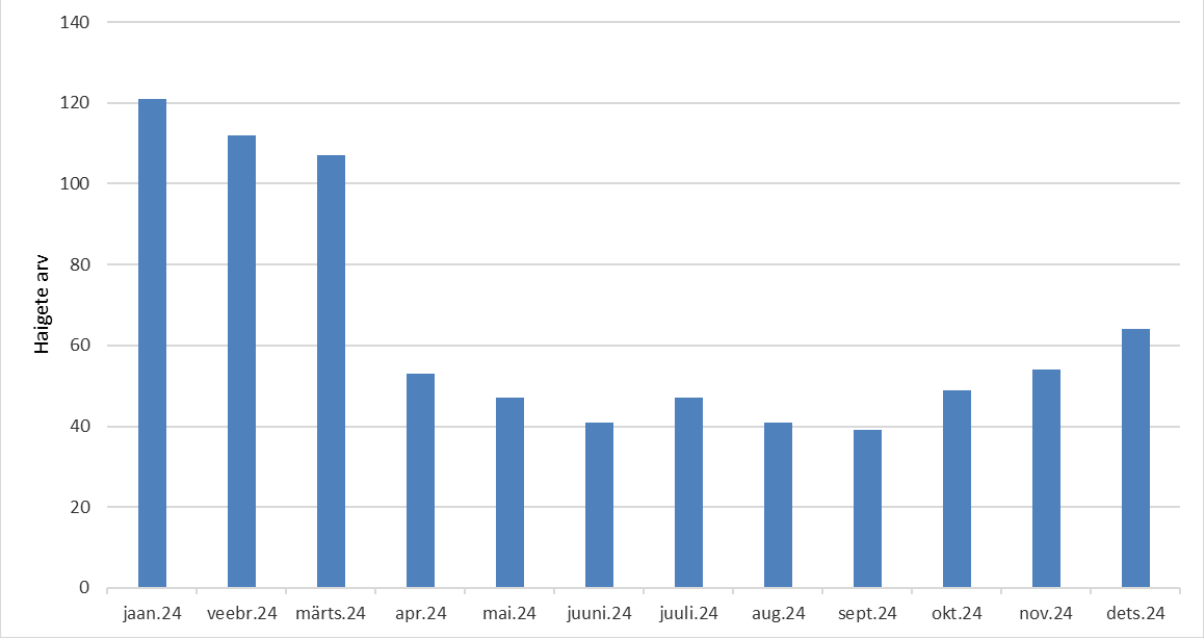
Noroviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 2005-2024

88,6% noroviirusenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 11,4% haigetest registreeriti kolletes 2-75 juhuga.
20 juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Albaanias üks, Egiptuses neli, Hispaanias kaks, Indoneesias üks, Kasahstanis üks, Kreekas kaks, Leedus üks, Tais üks, Türgis kuus, Ukrainas üks).
Haigestumisel oli välja kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus oli talvel-kevadel, januaris-märtsis haigestus 42,3% haigetest.

Joonis 32.

Noroviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2024 (haigete arv)

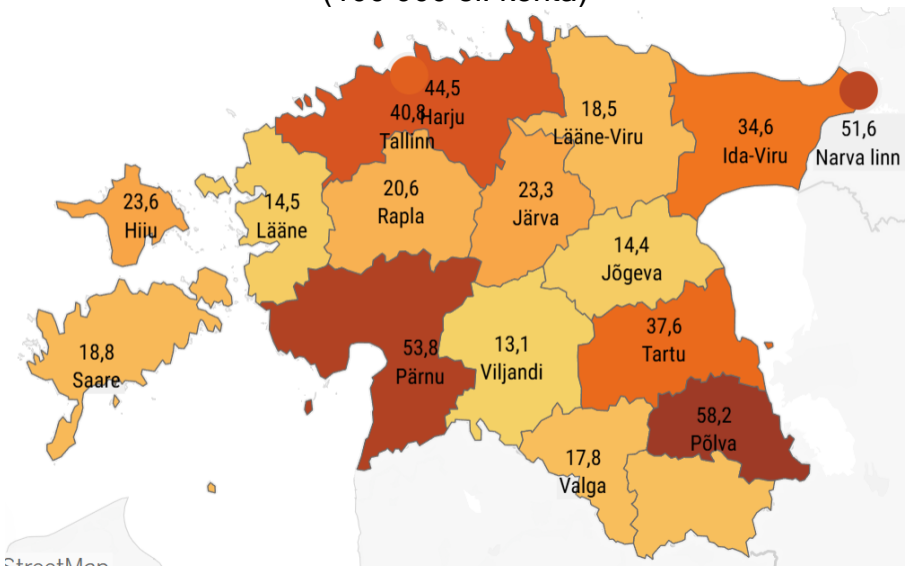
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04,7; A04.8; A05.0; A05.2-A05.8; A08.2-A08.3; A08.5)

Registreeriti 502 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 36,8 (2023. a oli 505 juhtu ehk 37,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Põlvamaal (58,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (53,8) ja Narvas (51,6).

Joonis 33.

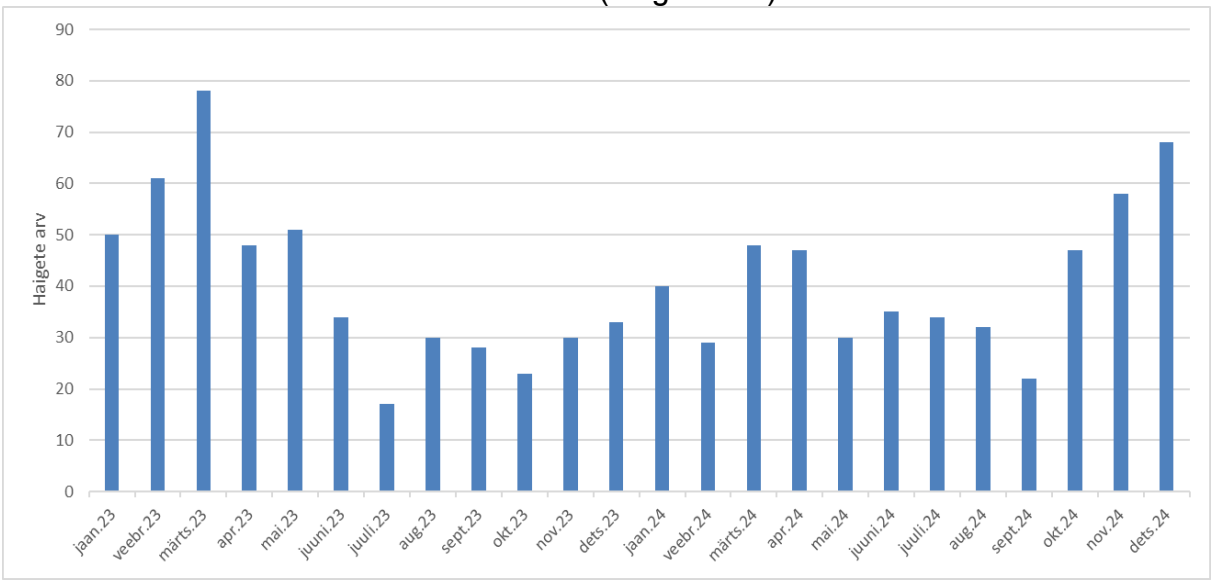
Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

40,0% haigetest olid 0-4-aastased lapsed, 27,1% üle 60-aastased isikud. Mehi oli 48,4%, naisi 51,6%. 46,8% haigestunutest olid koolieelikud, 28,5% mittetöötavad isikud.

Joonis 34.

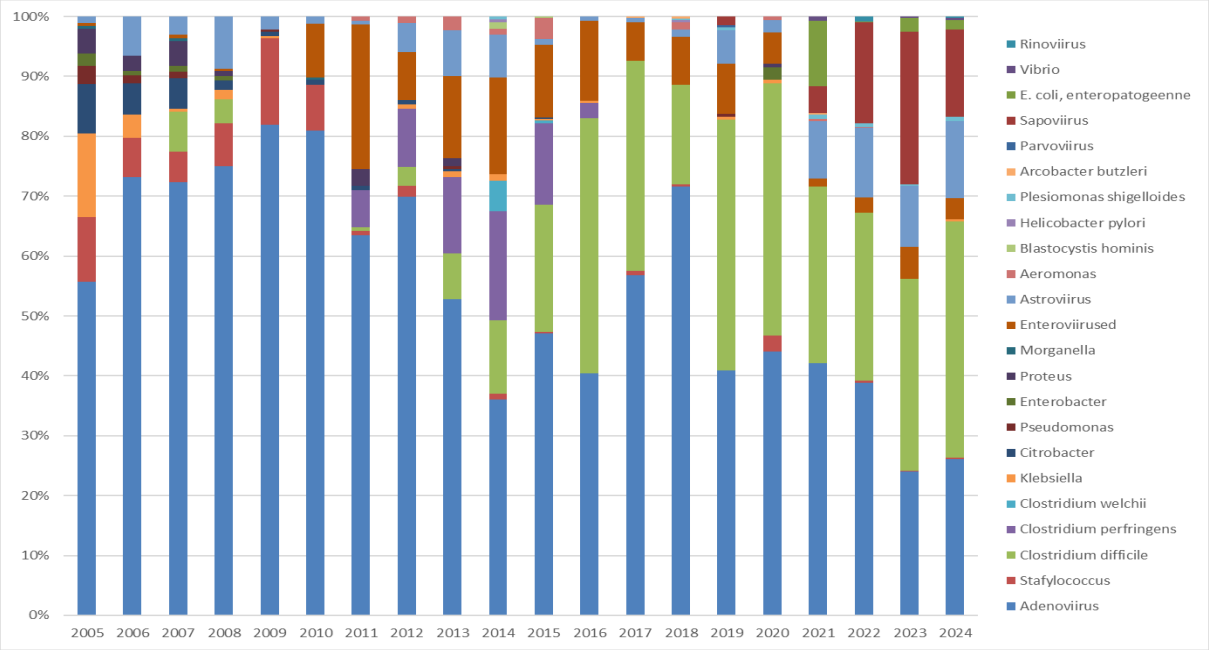
Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2023-2024 (haigete arv)

Haigestumise tõus oli sügisel-talvel.

Kuuel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Aserbaidžaanis kaks, Egiptuses kaks, Indoneesias üks, Türgis üks). Tekkis üks astroviirusenteriidi kodukolle kahe juhuga, neli adenoviirusenteriidi kodukollet kahe juhuga ja üks sapoviirusenteriidi kodukolle kahe juhuga. Hospitaliseeriti 88,0% haigetest. Surmaga lõppes 9 haigusjuhtu (kõik *Clostridium difficile* enterokoliit).
Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 38,6% *Clostridium difficile,* 25,5% adenoviirus, 14,1% sapoviirus, 12,5% astroviirus ja 3,4% enteroviirused. Samuti oli tekitajaks *E. coli* (8), *Plesiomonas shigelloides* (4), *Klebsiella pneumoniae* (1), *Klebsiella oxytoca* (1), rinoviirus (1), *Staphylococcus aureus* (1), *Vibrio* sp (2).

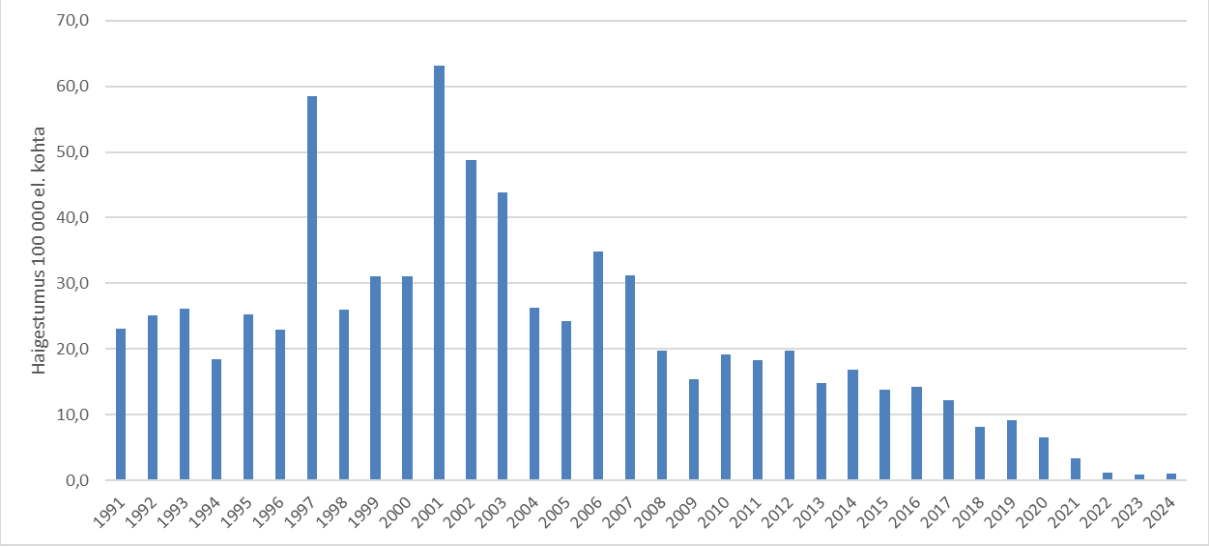
Joonis 35.
Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005-2024

Lambliaas ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 13 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,0 (2023. a oli 11 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). 12 diagnoosi kinnitati laboratoorselt, ühel juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil.

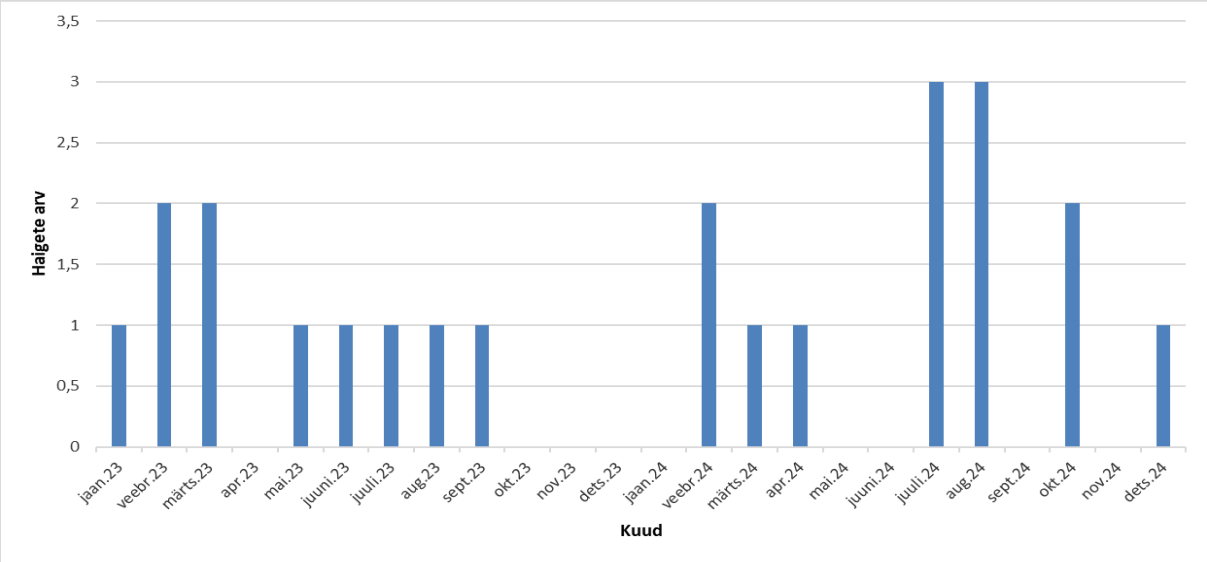
Joonis 36.
Lambliaas, 1991-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (1,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (3,3), Lääne-Virumaal (1,7), Pärnumaal (2,3) ja Viljandimaal (4,4).
Haigetest 38,5% olid lapsed vanuses 1-9 a, 38,5% olid isikud vanuses 20-49 a. Mehi oli 53,8%, naisi 46,2%. 23,1% haigestunutest moodustasid koolieelsed lapsed, 23,1% koolilapsed ja 30,8% töötavad isikud. 23,1% juhtudest tegevusala ei ole teada. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Küprosel ja Lõuna-Aafrika Vabariigis). Hospitaliseeriti 53,8% haigetest. Surmajuhte ei olnud.
Haigestumise tõus oli suvel, juulis-augustis haigestus 46,2% haigete üldarvust.

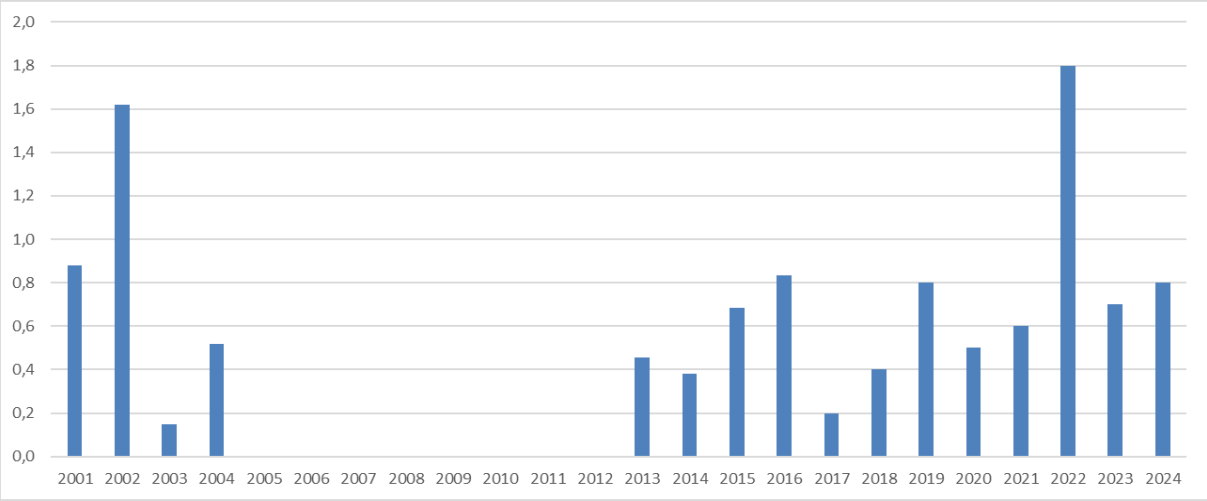
Joonis 37.
Lambliaasi haigestumine kuude kaupa, 2023-2024 (haigete arv)

Amöbiaas (A06)

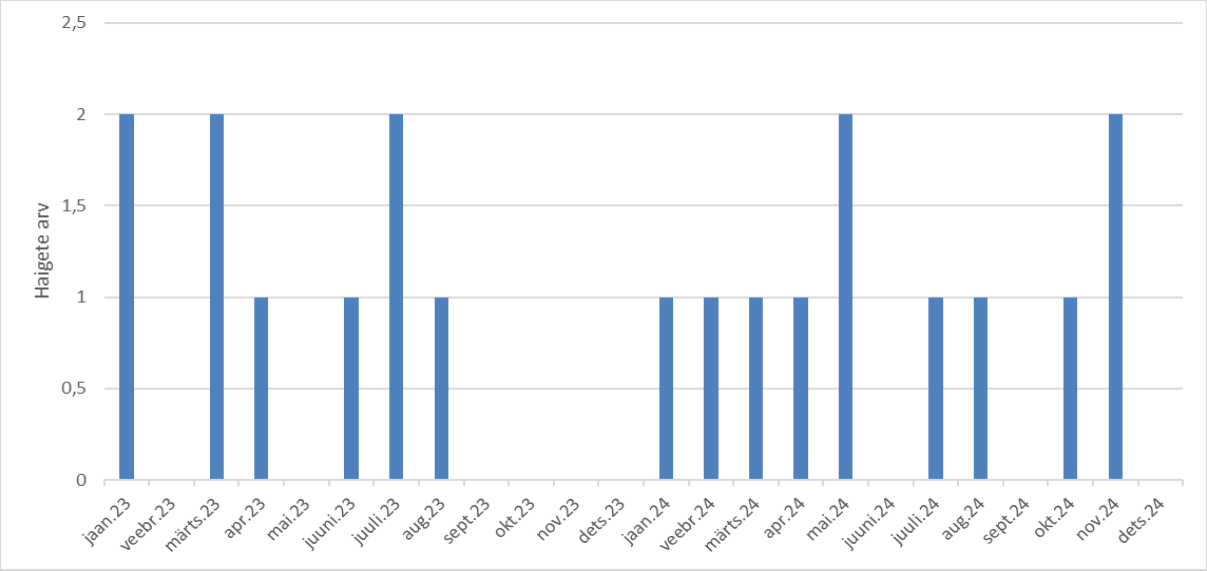
2024. aastal registreeriti 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,8 (2023. aastal oli 9 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). 9 juhul diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud, kahel juhul põhinevad kliinilise pildi alusel.
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,6), Hiiumaal (11,9), Ida-Virumaal (4,0) ja Narvas (3,5).

Joonis 38.
Amöbiaas, 1997-2004 ja 2013-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

45,5% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 36,4% isikud vanuses 30-49 aastat ja 18,2% vanuses 60+. Mehi oli 81,8%, naisi 18,2%. 18,2% haigestunutest moodustasid eelkooliealised lapsed, 27,3% kooliõpilased, 27,3% töötavad isikud ja 18,2% vanaduspensionärid.
7 juhul (63,6% üldarvust) oli tegemist *Dientamoeba fragilis* poolt põhjustatud nakkusega, ühel juhul tuvastati Entamoeba histolytica. Kolmel juhul (27,3%) tekitaja tüüp ei ole teada. Hospitaliseeriti 9,1% haigetest. Surmajuhte ei olnud. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Kenyas). Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

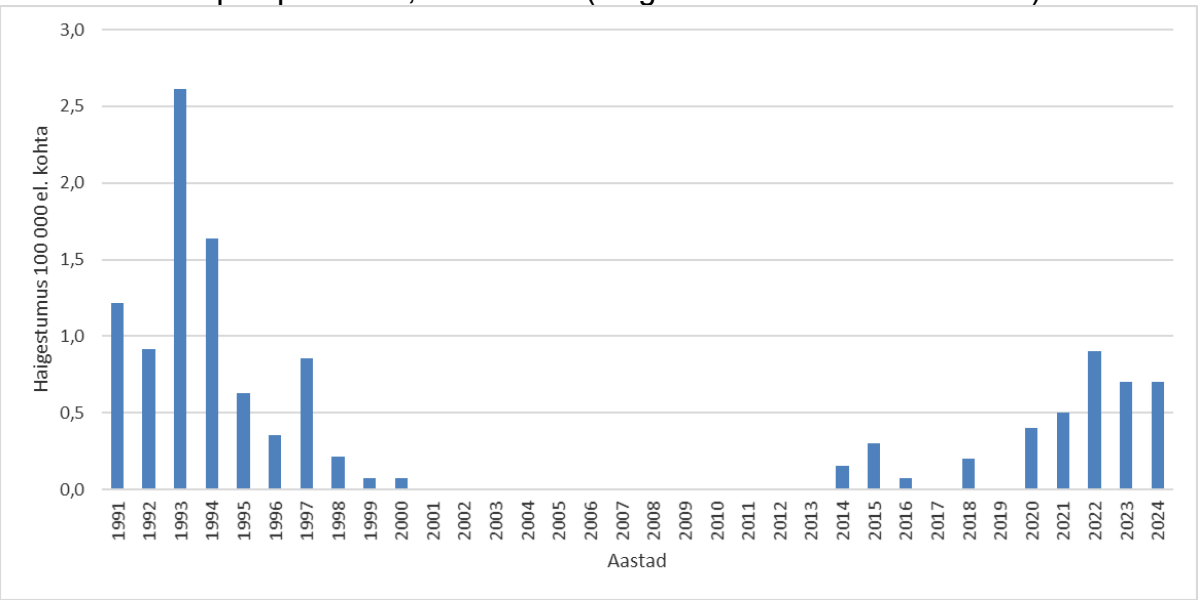
Joonis 39.
Amöbiaasi haigestumine kuude kaupa, 2023-2024 (haigete arv)

Krüptosporidioos (A07.2)

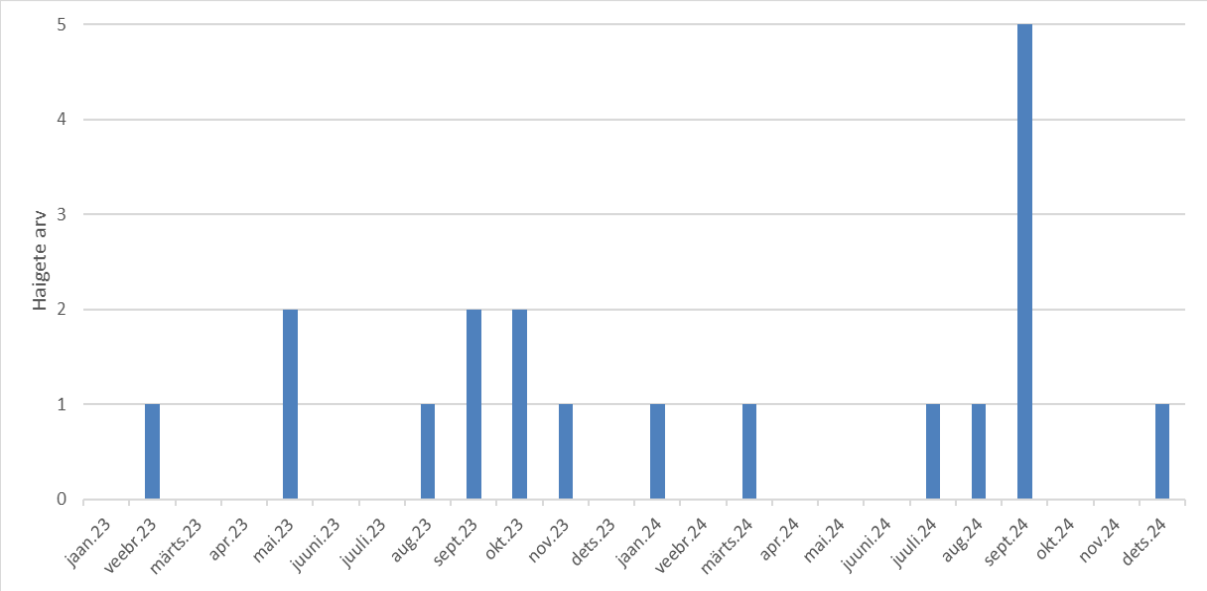
2024. aastal registreeriti 10 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,7 (2023. aastal oli 9 juhtu ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 40.
Krüptosporidioos, 1991–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,1), Ida-Virumaal (1,3), Pärnumaal (4,6), Raplamaal (2,9) ja Tartumaal (0,6). Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt.
70,0% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 10,0% noorukid vanuses 15-19 a, 20,0% isikud vanuses 20-49 aastat. Meeste osakaal oli 60,0% ja naiste 40,0%. 60,0% haigestunutest moodustasid eelkooliealised lapsed, 20,0% kooliõpilased, 20,0% juhtudest tegevusala ei ole teada.
70,0% haigetest viibisid haiglaravil. Surmajuhte ega rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Neljal juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Madagaskaril üks, Soomes üks, Türgis kaks). Suvel-sügisel oli haigestumise tõus, 70,0% haigetest haigestusid juulis-septembris.

Joonis 41.
Krüptosporidioosi haigestumine kuude kaupa, 2023-2024 (haigete arv)

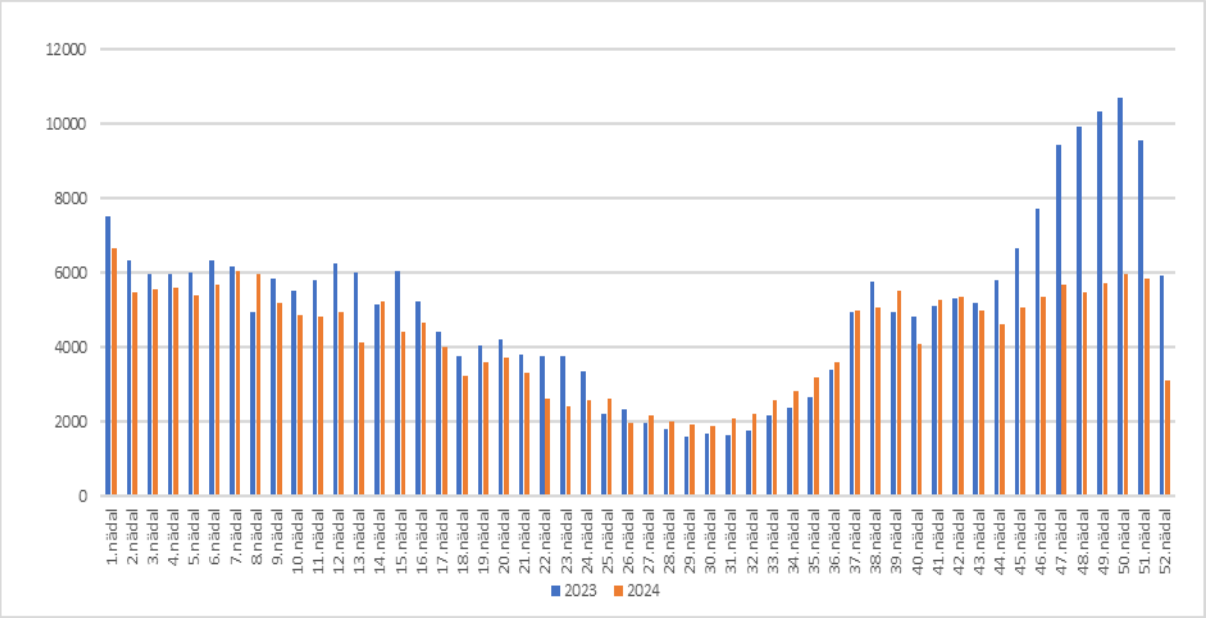

Piisknakkushaigused

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J00, J02, J04, J05 ja J06) ja gripp (J10-J11)

Tervise Infosüsteemi andmetel, 2024. aastal registreeriti 221 469 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 16 110,5 (2023. aastal oli 264 045 juhtu ehk 19 331,4 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 76,4% Eestis registreeritud nakkushaigustest (välja arvatud COVID-19).
Haigetest oli mehi 45,0% ja naisi 55,0%.
41,0% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 26,0% vanuses 20-39 a ning 9,5% vanuses üle 60 a. Kõige suurem haigestumus oli Tartumaal (20 259,6 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (18 8332,7), Järvamaal (17 896,6) ja Viljandimaal (16 441,6).
Maksimaalne haigete arv (6 641 juhtu) registreeriti 1. nädalal (2023. aastal 10 692 juhtu 50. nädalal, 2022. aastal 21 996 juhtu 7. nädalal).

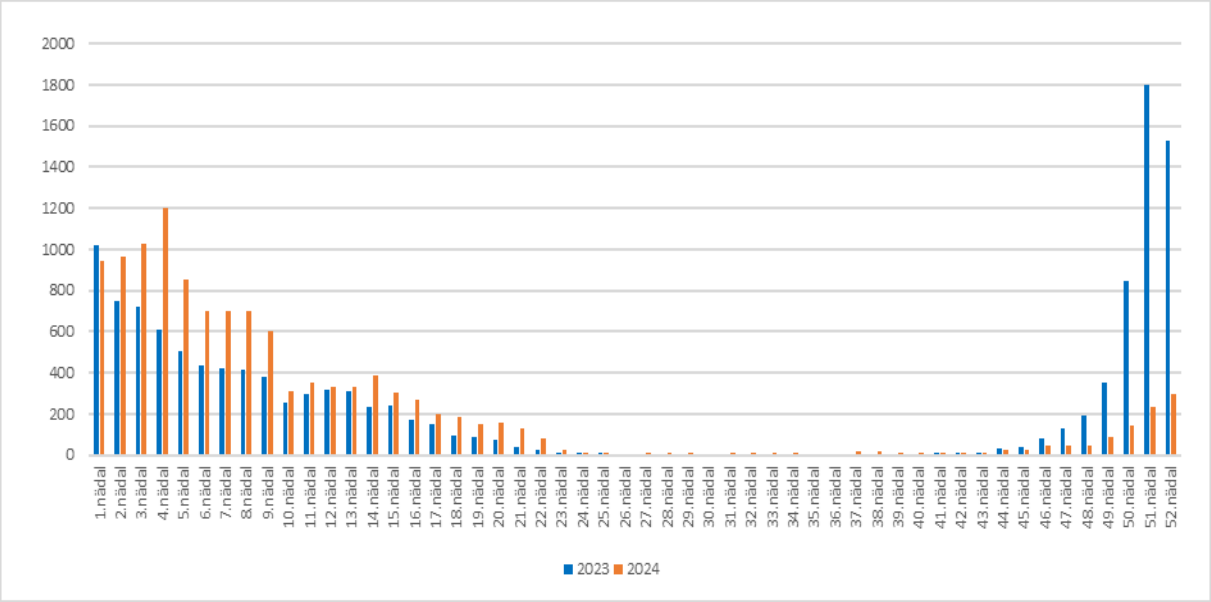
Joonis 42.
Ülemiste hingamisteede ägedate nakkuste haigusjuhud nädalate lõikes, 2023-2024

2024. aastal registreeriti kokku 12 054 gripi haigestumist, haigestumus 100 000 el. kohta oli 876,5 (2023. aastal oli 12 660 juhtu ehk 926,9 100 000 el. kohta). Mehi oli 46,9%, naisi 53,1%. 41,0% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 22,6% isikud vanuses 20-39 a ja 11,0% üle 60-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (1164,9 juhtu 100 000 el. kohta), Tartumaal (1163,2), Võrumaal (1130,7) ja Jõgevamaal (1073,1).
Maksimaalne haigete arv registreeriti 4. nädalal – 1204 gripijuhtu (2023. aastal 51. nädalal 1797 haigusjuhtu).

Joonis 43.

Gripi haigusjuhud nädalate lõikes, 2023-2024

Tabel 10.

Gripi vastu vaktsineerimine, 2021-2024

	2021	2022	2023	2024
Vaktsineeritute arv	155610	148421	167949	167658
hõlmatus,%	11,7	11,1	12,3	12,2
sh lapsi kuni 14a.	6121	7385	10978	13654
hõlmatus,%	2,8	3,4	4,9	6,2
60 a. ja vanemad isikud	97368	89879	97559	89600
hõlmatus,%	27,3	25,1	26,8	24,3

COVID-19 (U07.1 ja U07.2)

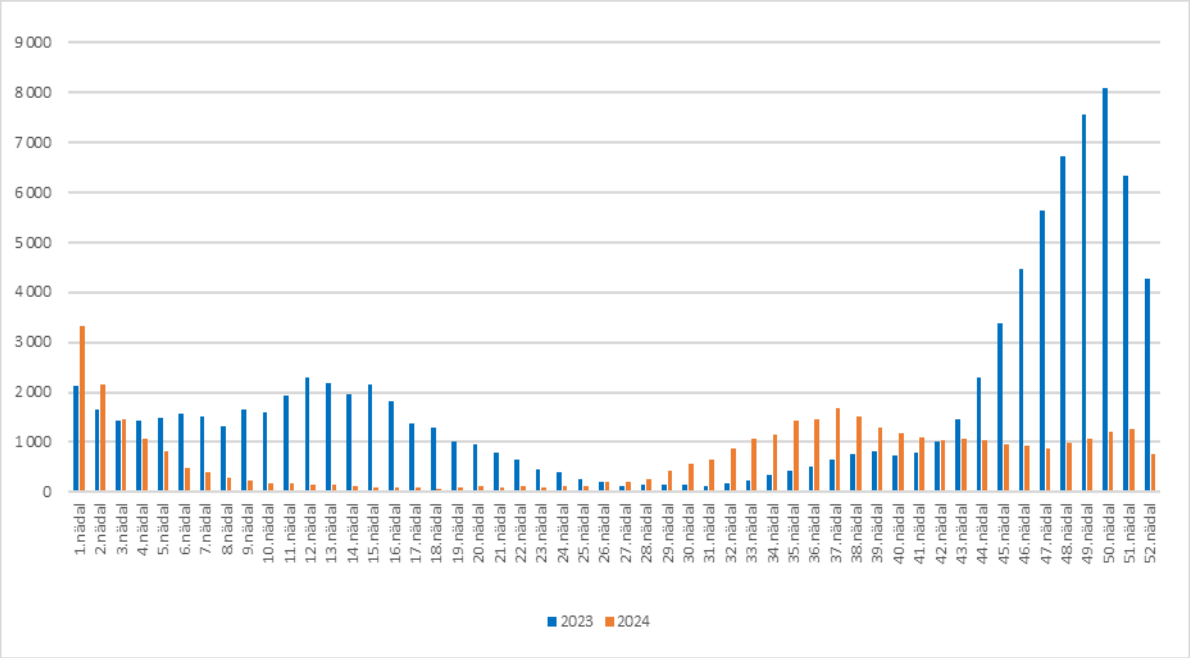
Tervise Infosüsteemi andmetel, 2024. aastal registreeriti kokku 38 422 haigusjuhtu, millest kinnitatud juhtu (U07.1) oli 5 331 ehk 13,9%. Haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2 795,0 (2023. aastal oli kokku registreeritud 92 736 juhtu ehk 6 789,5 100 000 el. kohta).

Haigetest oli mehi 39,0% ja naisi 61,0%. 8,2% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 26,1% vanuses 20-39 a ja 30,3% üle 60-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Võrumaal (3 956,1 100 000 el. kohta), Jõgevamaal (3 646,4), Põlvamaal (3 444,7) ja Tartumaal (3 382,6).

Erinevalt teistest ägedatest respiratoorsetest nakkushaigustest, sealhulgas gripist, ei ole COVID-19 puhul seni täheldatud selget hooajalisust, vaid haigestumine on esinenud lainetena. 2023. aasta novembris alanud haigestumise tõus kestis 2024. aasta veebruarini, järgmine haigestumise tõus toimus aga augustist oktoobrini. Samas ei ületanud haigusjuhtude arv sel perioodil 2 000 juhtu nädalas.

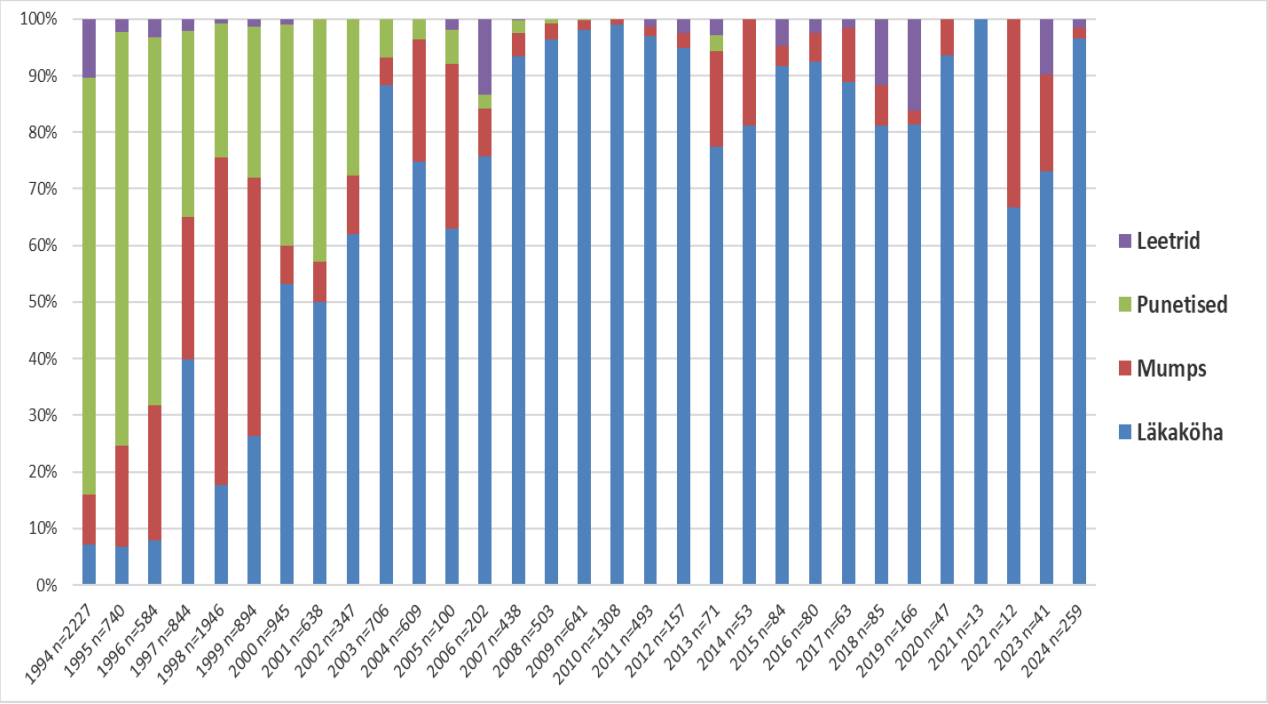
Joonis 44.

COVID-19 haigusjuhud nädalate lõikes, 2023-2024

Joonis 45.

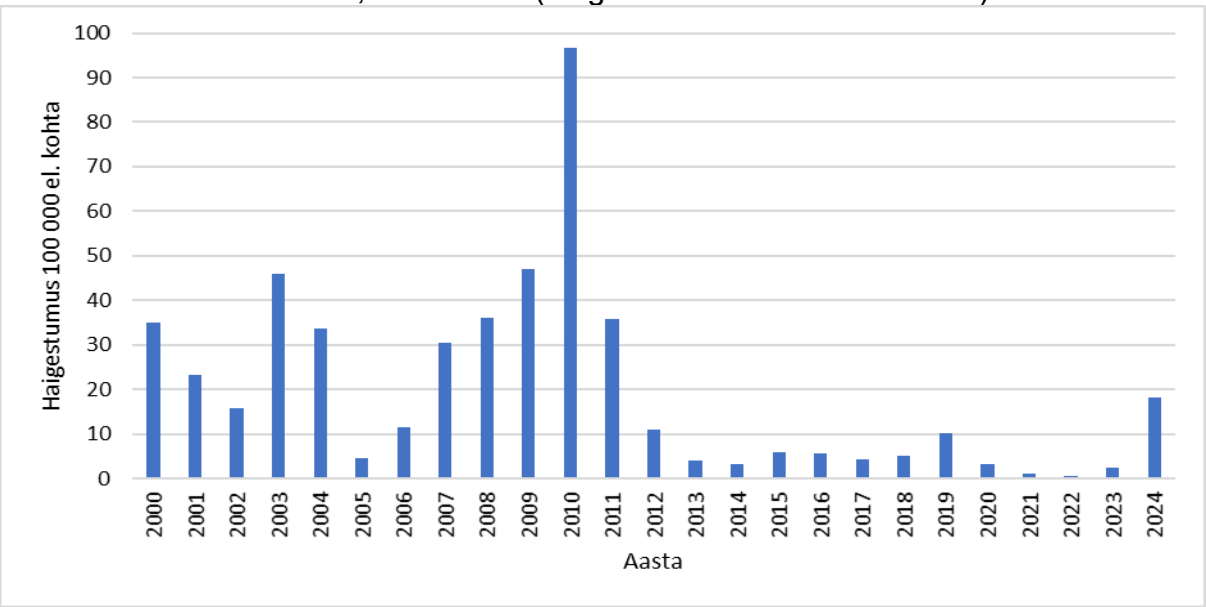
Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994-2024

Läkaköha (A37.0)
Registreeriti 250 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 18,3 (2023. a oli 30 juhtu ehk 2,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 46.

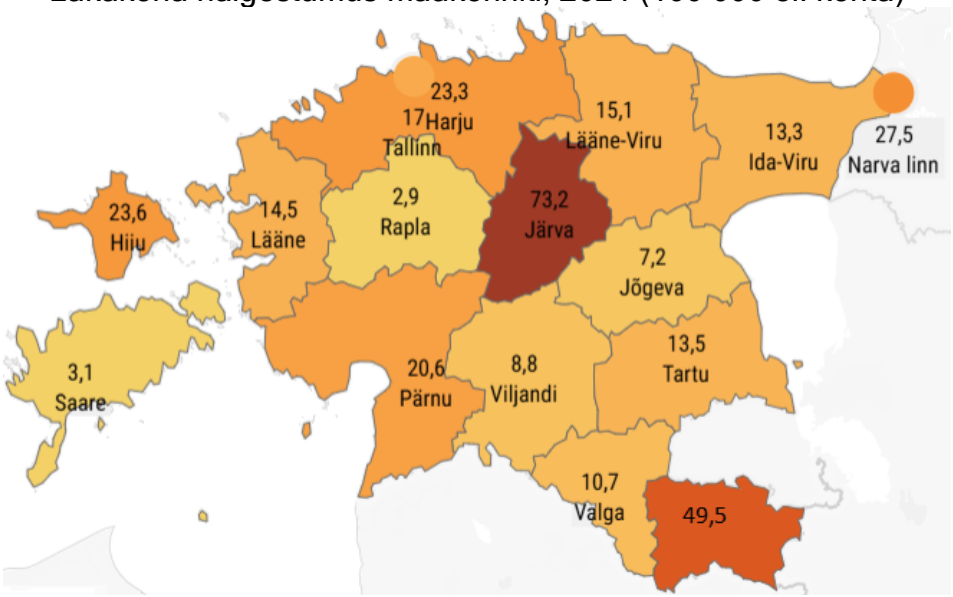
Läkaköha, 2000-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 14 maakonnas (nakatumis ei esinenud ainult Põlva maakonnas). Suurem haigestumus oli Järva (73,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Võru maakonnas (49,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 47.

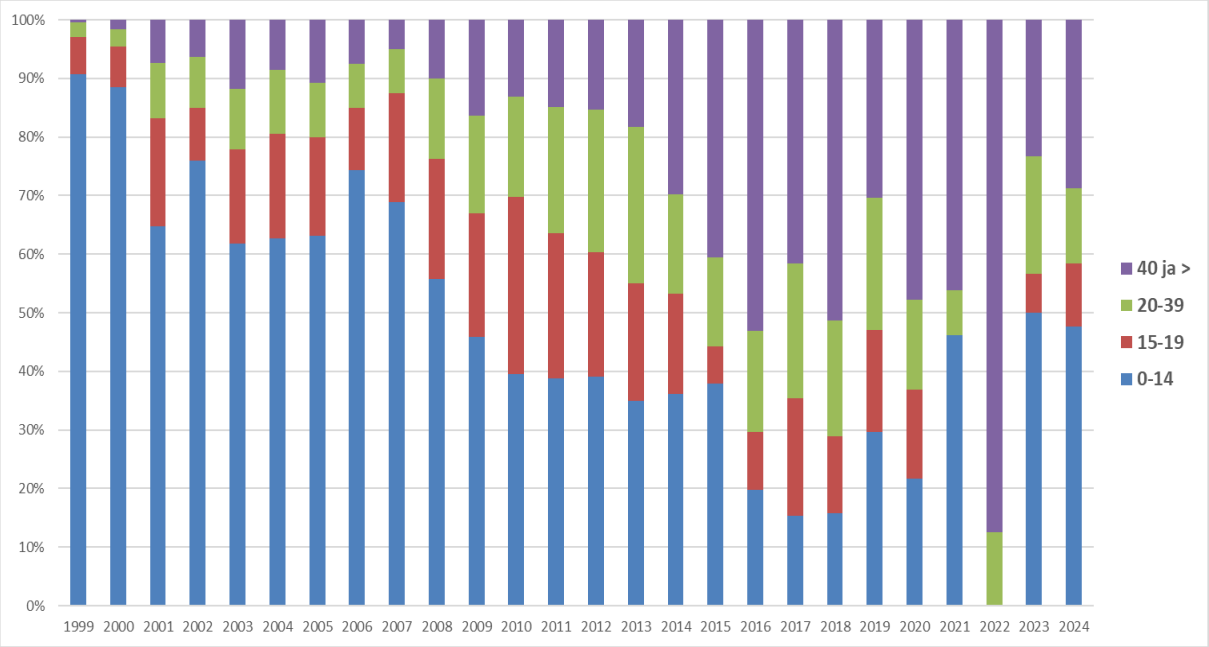
Läkaköha haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

47,6% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 10,8% noorukid vanuses 15-19 aastat, 12,8% isikud vanuses 20-39 aastat, 20,0% vanuses 40-59 aastat ja 8,8% vanuses 60+. Haigete keskmine vanus oli 24,8 aastat ning mediaan vanus 15 (7-42).

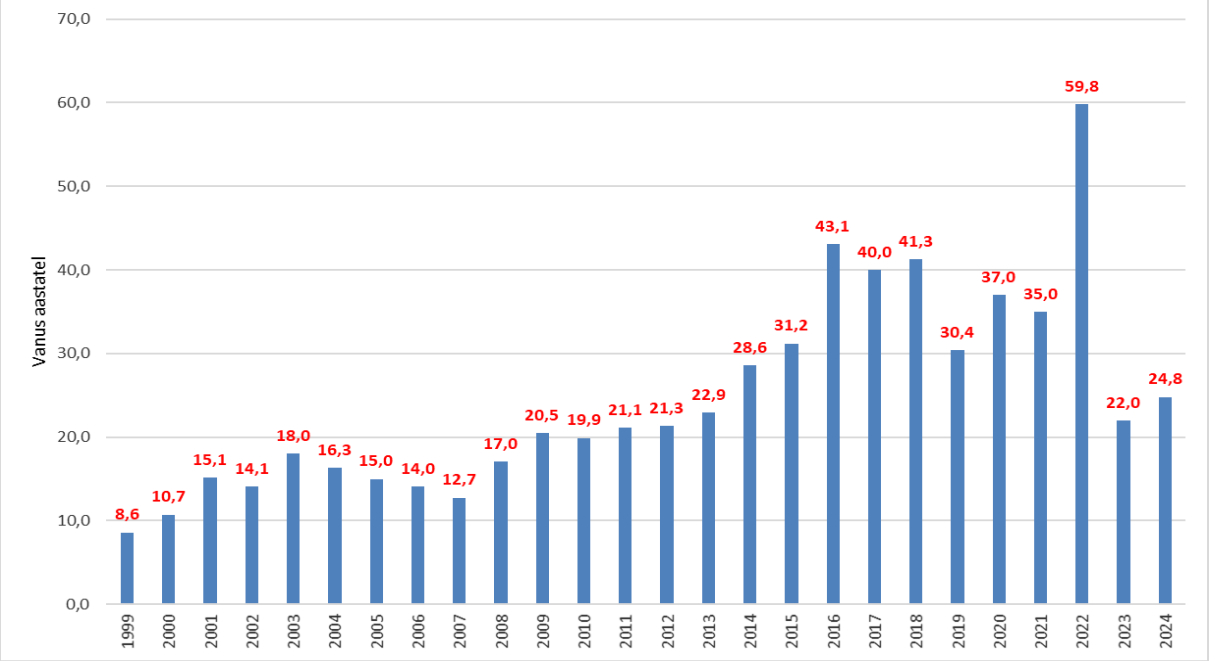
Joonis 48.

Läkaköha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999-2024

Joonis 49.

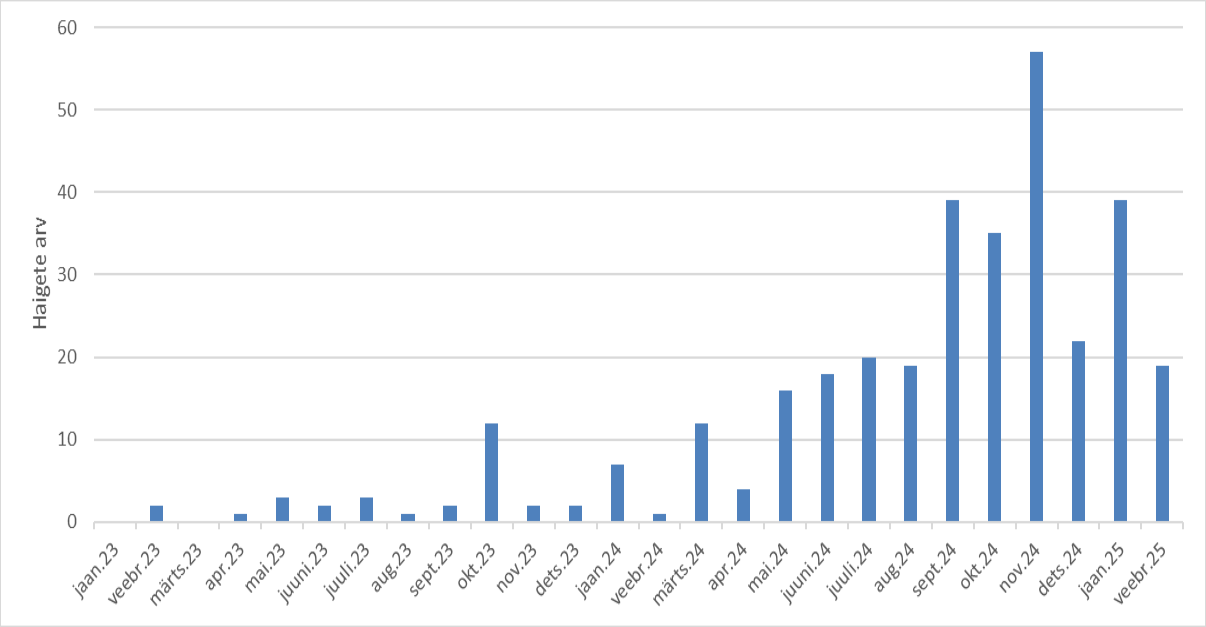
Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999-2024

10 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Leedus kaks, Lätis kaks, Prantsusmaal üks, Rootsis üks, Rumeenias üks, Soomes üks, Türgis kaks).
Hospitaliseeriti 8,4% haigetest. Surmajuhte ei olnud.
Haigetest 25,6% olid vaktsineeritud, 40,0% vaktsineerimata, 34,4% juhtudest andmed vaktsineerimise kohta puuduvad.
Haigestumise tõus oli sügisel, septembris-novembris haigestus 52,4% haigete üldarvust.

Joonis 50.

Läkaköhasse haigestumine kuude lõikes, 2023-2024 (haigete arv)

2024. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 13 868 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 280, noorukeid (15-17 a) 564 ja täiskasvanuid 24. Revaktsineeriti 37 227 inimest, nendest 0-14 a lapsi 21 226, noorukeid (15-17 a) 13 430 ja täiskasvanuid 2 571.

Difteeria (A36)

2024. aastal ei registreeritud difteeria haigusjuhte (viimane haigusjuht esines Eestis 2001. aastal). Tuvastati kaheksa mittetoksigeenset *Corynebacterium diphtheriae*, kõikidel juhtudel tüüp gravis.

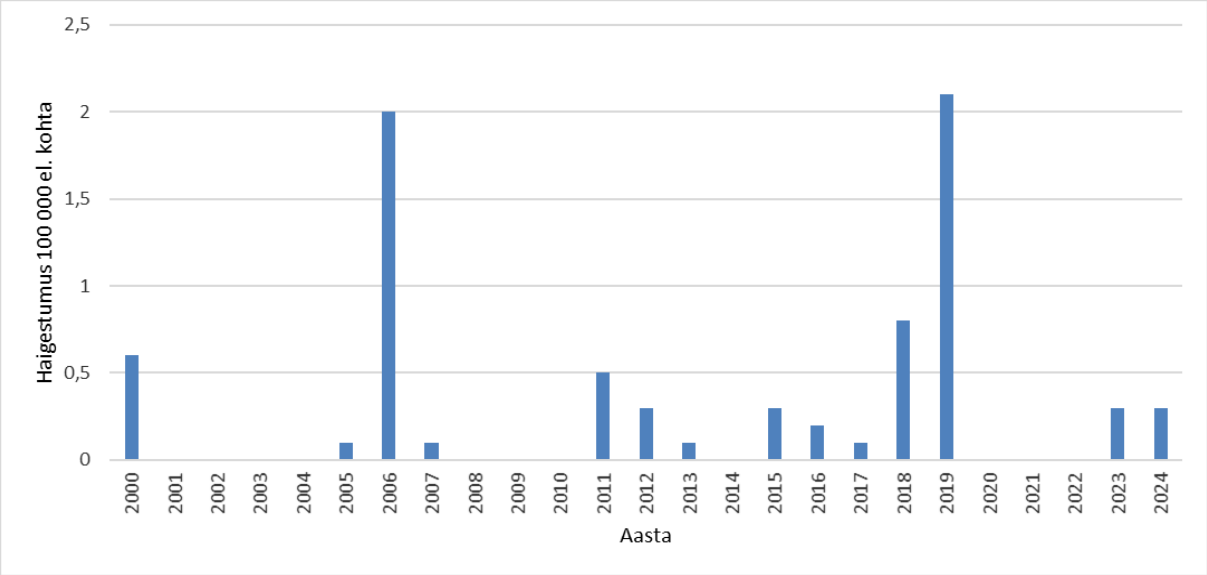
2024. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 13 898 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 280, noorukeid (15-17 a) 564 ja täiskasvanuid 54. Revaktsineeriti 59 917 inimest, nendest 0-14 a lapsi 21 226, noorukeid (15-17 a) 13 465 ja täiskasvanuid 25 226. Difteeria seerumit ei manustatud.

Leetrid (B05)

2024. aastal oli 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2023. a samamoodi 4 haigusjuhtu ehk 0,3). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Järvamaal (3,4) ja Tartumaal (0,6). Haigusjuhud esinesid eri vanustes, 25,0% haigetest olid isikud vanuses 0, 25,0% haigetest olid isikud vanuses 10-14, 25,0% haigetest olid isikud vanuses 30-39 ja 25,0% isikud vanuses 50-59 aastat. Haigestunutest oli naisi 75,0%, mehi 25,0%. Kolm haigusjuhtu olid sporaadilised, üks oli puhangu esimene haigusjuhtum. Nakatumine toimus oletatavalt väljaspool Eestit kahel juhul (Iirimaa ja Ukraina) ning kahel juhul Eesti siseselt. Hospitaliseeriti 25,0% haigetest. Surmajuhte ei olnud. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. 50,0% haigetest olid vaktsineeritud.

Joonis 51.

Leetrite haigestumus 100 000 elaniku kohta 2000.-2024. aastatel

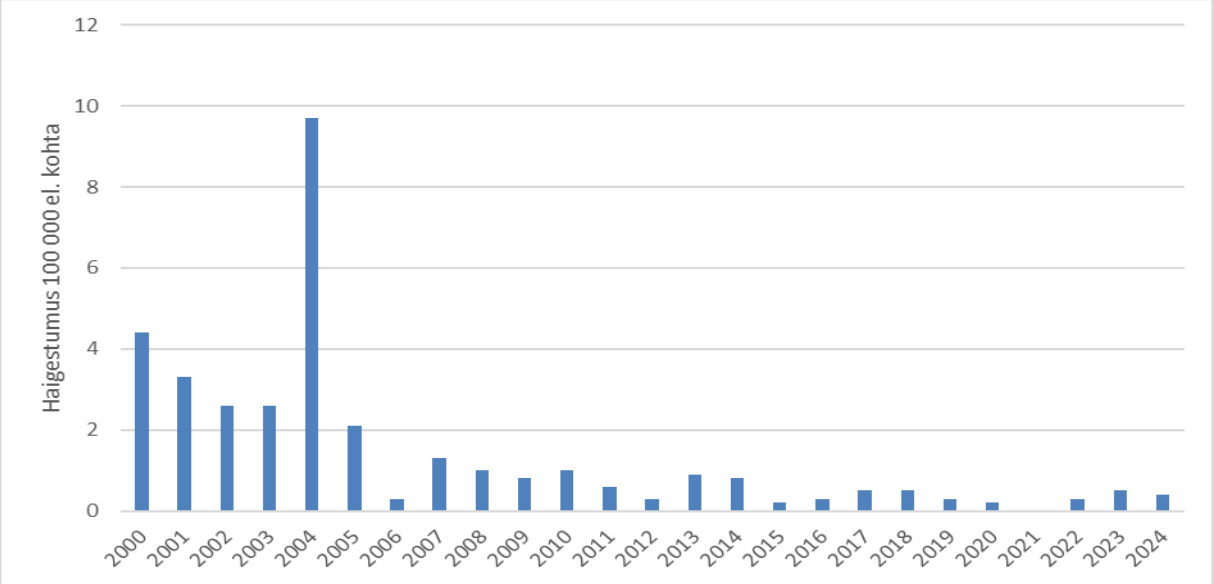
2024. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsi vastu 13 036 inimest, nendest 0-14 a lapsi 10 384, noorukeid (15-17 a) 60 ja täiskasvanuid 2 592. Revaktsineeriti 13 777 inimest, nendest 0-14 a lapsi 11 638, noorukeid (15-17 a) 870 ja täiskasvanuid 1 269.

Mumps (B26)

2024. aastal oli 5 haiget ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta (2023. a oli 7 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Harjumaal (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (0,2), Pärnumaal (1,1), Viljandimaal (2,2) ja Tartumaal (0,6).

Joonis 52.

Mumps, 2000-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Üks haigusjuht on laboratoorselt kinnitatud, neljal juhul põhineb diagnoos kliinilisel pildil. 20,0% haigetest olid lapsed vanuses 1-4 aastat, 40,0% vanuses 5-9 aastat, 40,0% vanuses 10-14 aastat. Koolieelsed organiseeritud lapsed moodustasid 20,0%

ja kooliõpilased 80,0% haigete üldarvust. Haigestunutest oli mehi 20,0%, naisi 80,0%. Nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud. 20% haigetest viibisid haiglaravil.
Enamus haigusjuhtudest (60%) esinenud kevadel. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised.
Haigetest 80% olid vaktsineeritud vähemalt ühe doosiga.

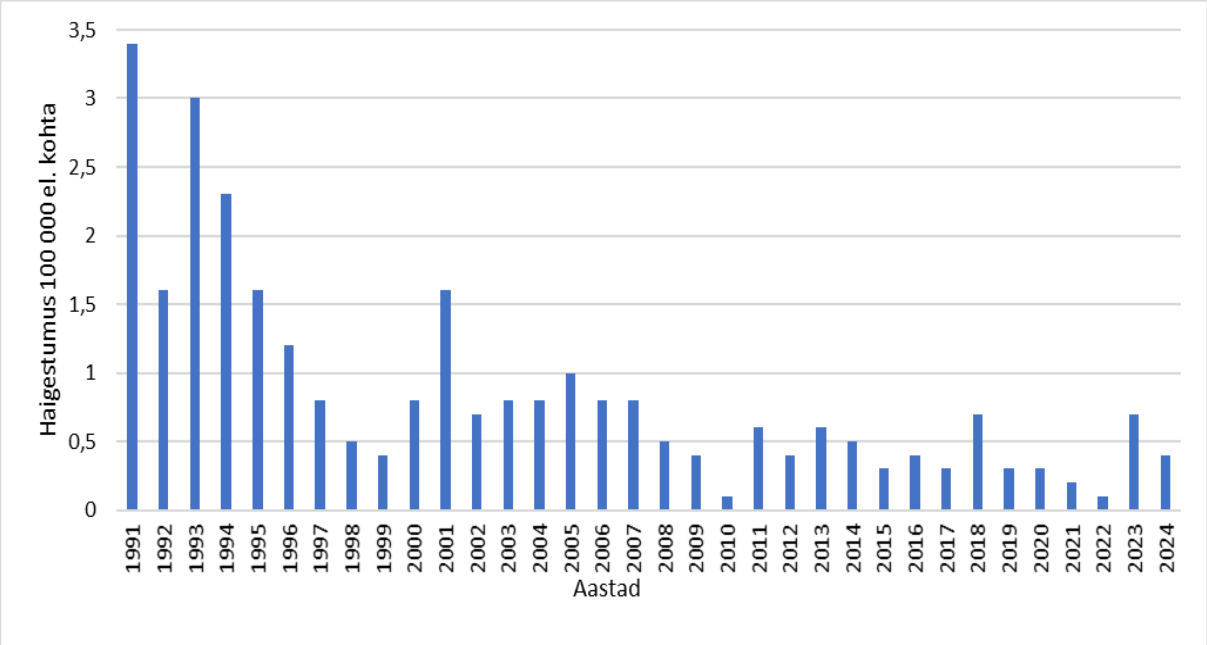
Punetised (B06; P35.0)

2024. aastal punetiste haigusjuhte ei olnud (eelmine haigusjuht registreeriti 2013. aastal).

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2023. a oli 9 haiget ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 53.
Meningokokknakkus, 1991-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

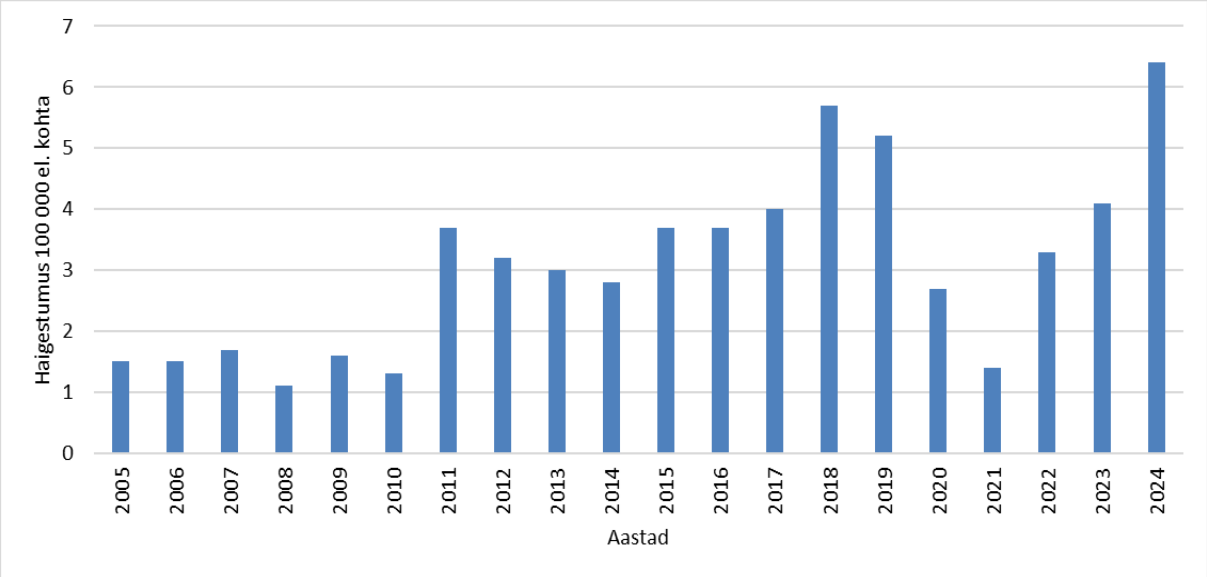
Haigusjuhte registreeriti Harjumaal Tallinnas (1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja LääneVirumaal (1,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt (kõikidel juhtudel külv). Kõikidel juhtudel tegu oli mittegrupeeritava tüvega. Kliiniliselt avaldus haigus kõikidel nakatunutel muu või täpsustamata meningokokknakkusena. 50% haigetest viibisid haiglaravil. Letaalseid juhte ei esinenud. Nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud.
Haigetest 16,6% olid lapsed vanuses 1-4, 16,6% noorukid vanuses 15-19 aastat, 33,3% isikud vanuses 20-29 aastat ning 33.3% isikud vanuses üle 60 aastat. Mehed ja naised haigestusid võrdselt.
Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.
2024. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 608 inimest, nendest 0-14 a lapsi 80, noorukeid (15-17 a) 32 ja täiskasvanuid 496. Revaktsineeriti 165 inimest, nendest 0-14 a lapsi 6, noorukeid (15-17 a) 4 ja täiskasvanuid 155.

On olemas andmed ühe *N. meningitidis* antimikroobse tundlikkuse uuringu kohta. Tüvi on tundlik kõikide uuritud antibiootikumide suhtes (penitsilliini, tsefotaksiimi, tseftriaksooni ja tsiprofloksatsiini).

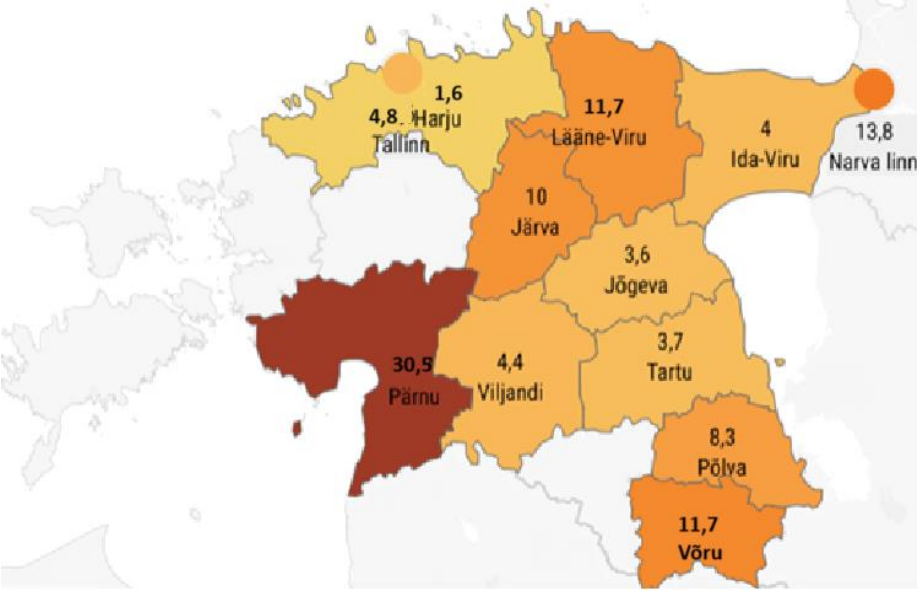
Haemophilus influenzae nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)

Registreeriti 88 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 6,4 (2023. a oli 54 juhtu ehk 4,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 54.
Haemophilus influenzae nakkusesse haigestumus 100 000 elaniku kohta, 2005-2024

Joonis 55.
Haemophilus influenzae nakkuse haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

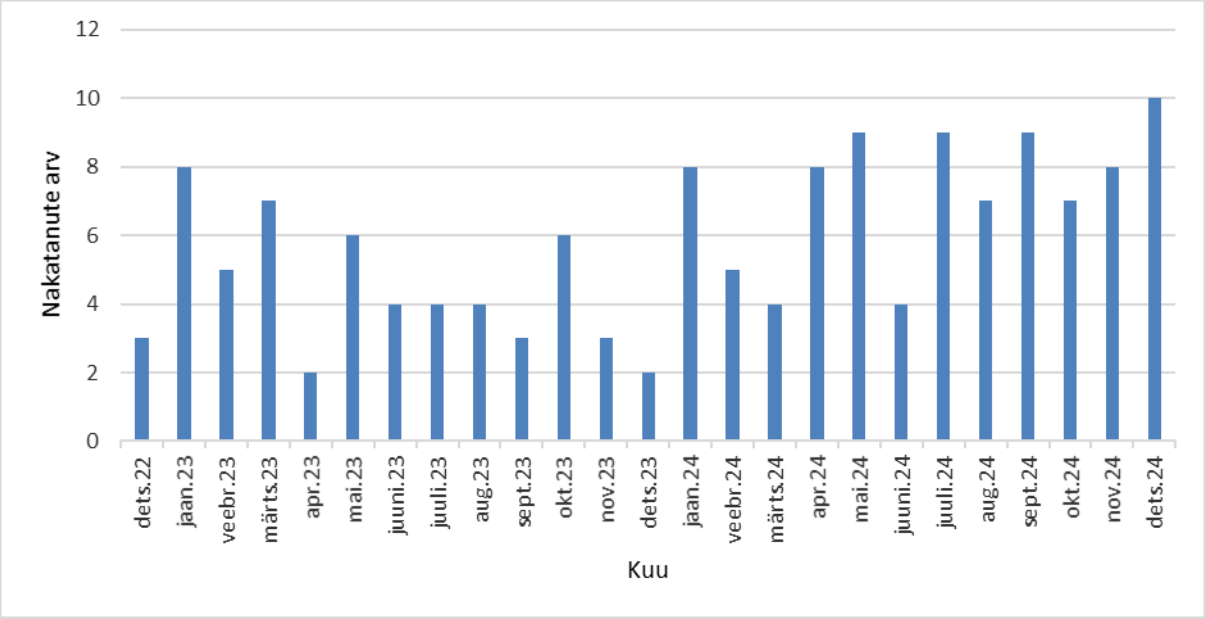
Nakkushaigust registreeriti 10 maakonnas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (30,9 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (11,7), Võrumaal (11,7) ja Järvamaal (10,0).

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus kahel juhul meningiidina, neljal juhul septitseemiana, 77 juhul kopsupõletikuna ja viiel juhul täpsustamata paikme nakkusena. Ühel juhul lõppes haigus surmaga.
Haigetest 5,7% olid lapsed vanuses 1-4, 1,1% lapsed vanuses 5-9, 1,1% lapsed vanuses 10-14, 2,3% noorukid vanuses 15-19 aastat, 1,1% isikud vanuses 20-29 aastat, 4,5% isikud vanuses 30-39, 2,3% isikud vanuses 40-49, 13,6% isikud

vanuses 50-59 ja 68,2% vanuses üle 60 aastat. Meningiidi haiged olid vanusegrupist 30-39 ja 60+. Septitseemia haiged olid 75,0% vanusgrupist 60+ aastat ning 25,0% 50-59 vanusgrupist. Mehi oli 42,0%, naisi 58,0%.
Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses ja Suurbritannias). 94,3% haigetest hospitaliseeriti.

Joonis 56.

Haemophilus influenzae nakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2023-2024

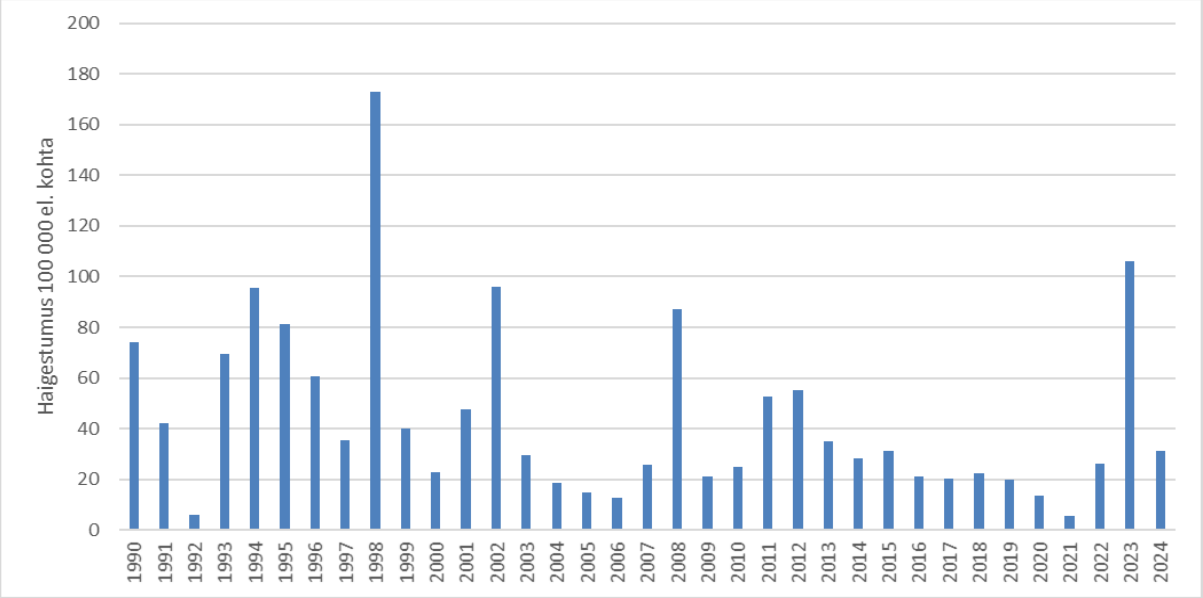
2024. aastal vaktsineeriti hemofiilus-nakkuse vastu 12 317 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 146, noorukeid (15-17 a) 2 ja täiskasvanuid 169. Revaktsineeriti 10 174 inimest, nendest 0-14 a lapsi 10 170 ja täiskasvanuid 4.

Sarlakid (A38)

Registreeriti 423 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 31,0 (2023. aastal oli 1414 juhtu ehk 106,2 100 000 elaniku kohta).

Joonis 57.

Sarlakid, 1990-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

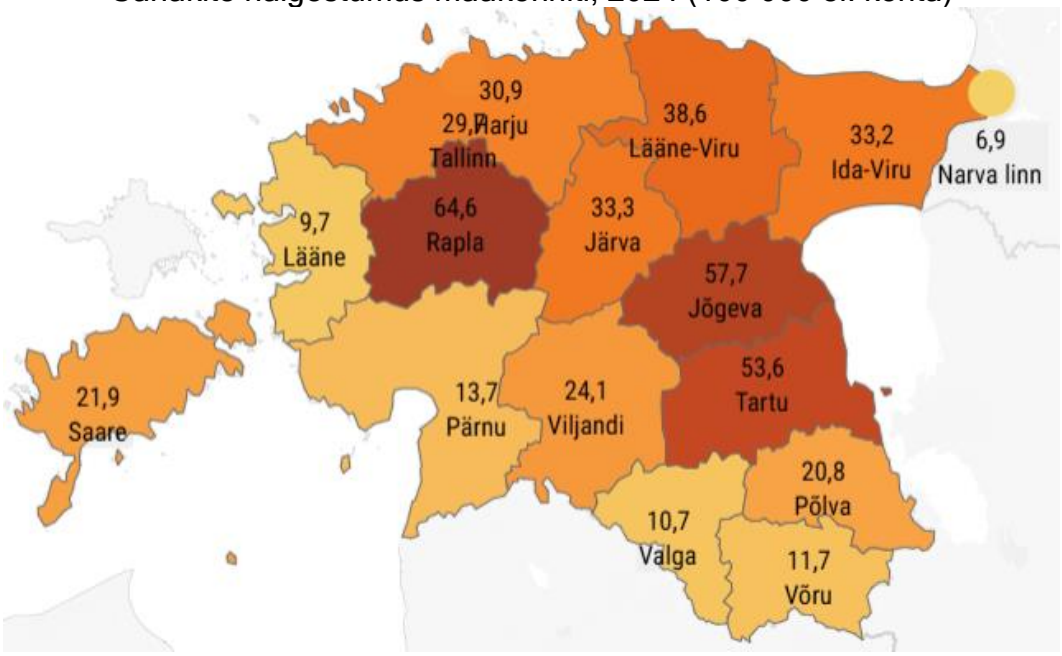

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Raplamaal (64,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (57,7) ja Tartumaal (53,6).

Joonis 58.

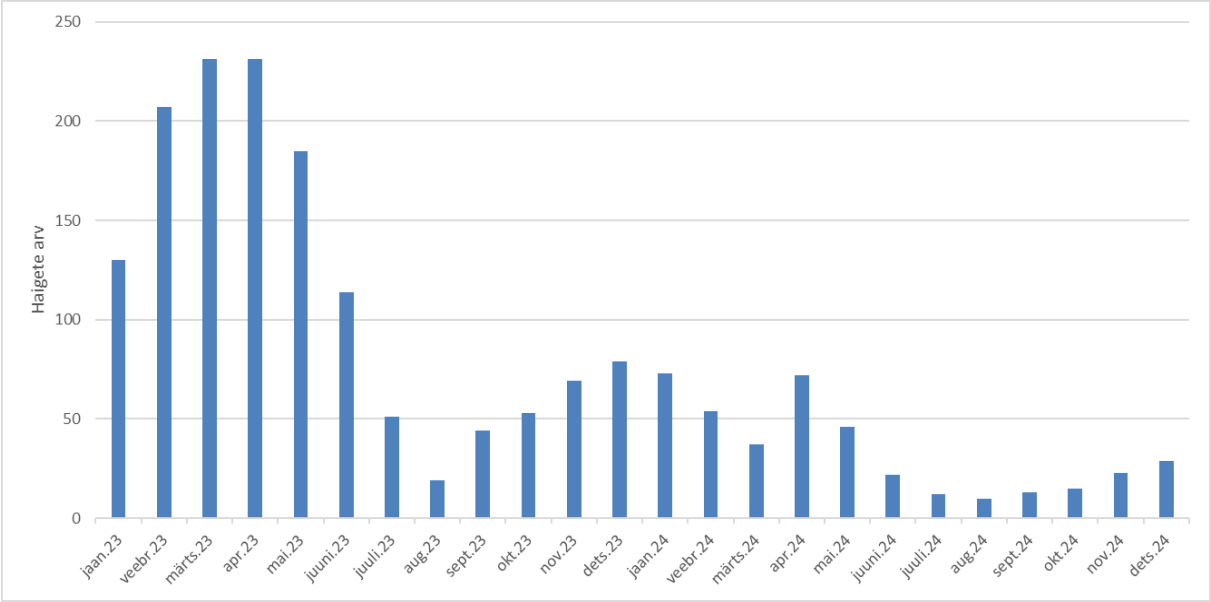
Sarlakite haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 86,8% moodustasid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 52,7%, naisi 47,3%. 69,7% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 28,4% kooliõpilased. Haigestumise tõus algas 2022. aasta sügisel. Suurem haigestumine esines 2023. aasta kevadel, 2024. aastal haigestumine langes. Hospitaliseeriti 6,1% haigetest. Surmajuhte ei olnud.
Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses).

Joonis 59.

Sarlakitesse haigestumine kuude lõikes, 2023-2024 (haigete arv)

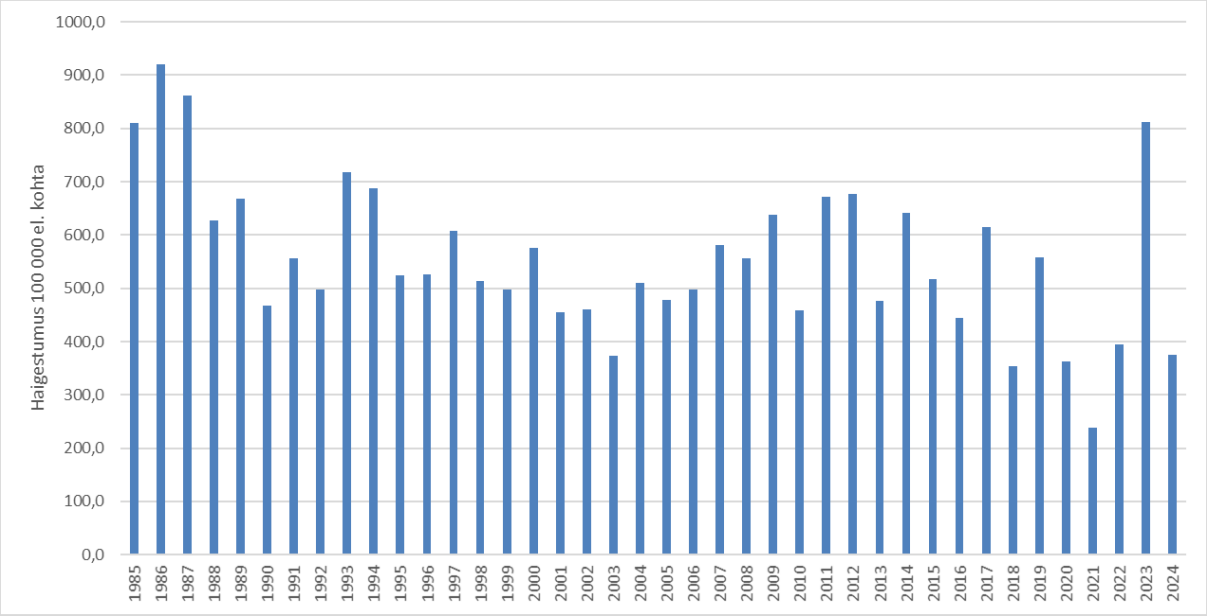

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 5 116 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 374,6 (2023. a vastavalt 10 815 ja 812,1). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Hiiumaal (1534,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (791,1) ja Võrumaal (670,2).

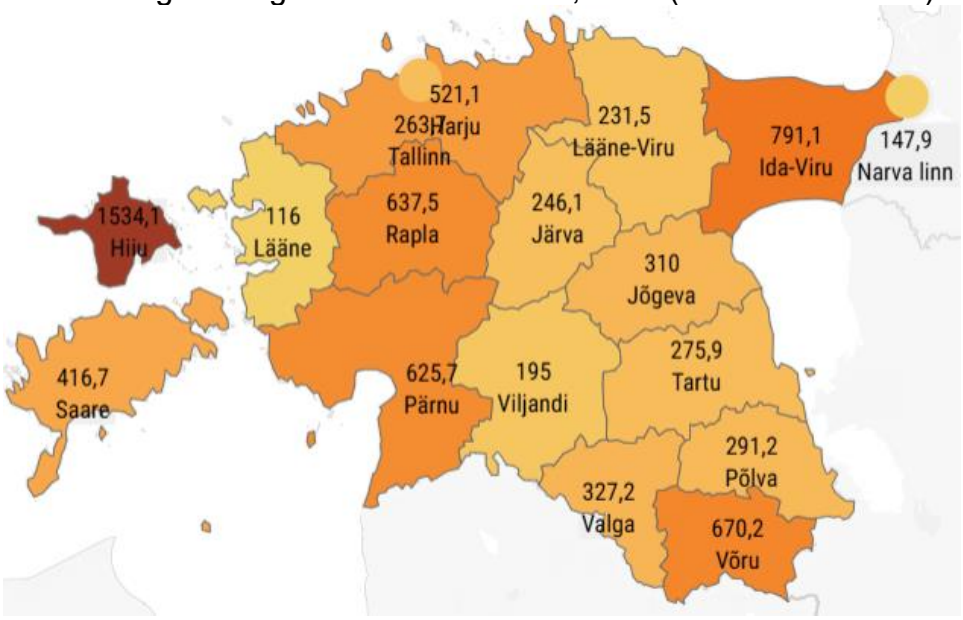
Joonis 60.

Tuulerõuged, 1985–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 61.

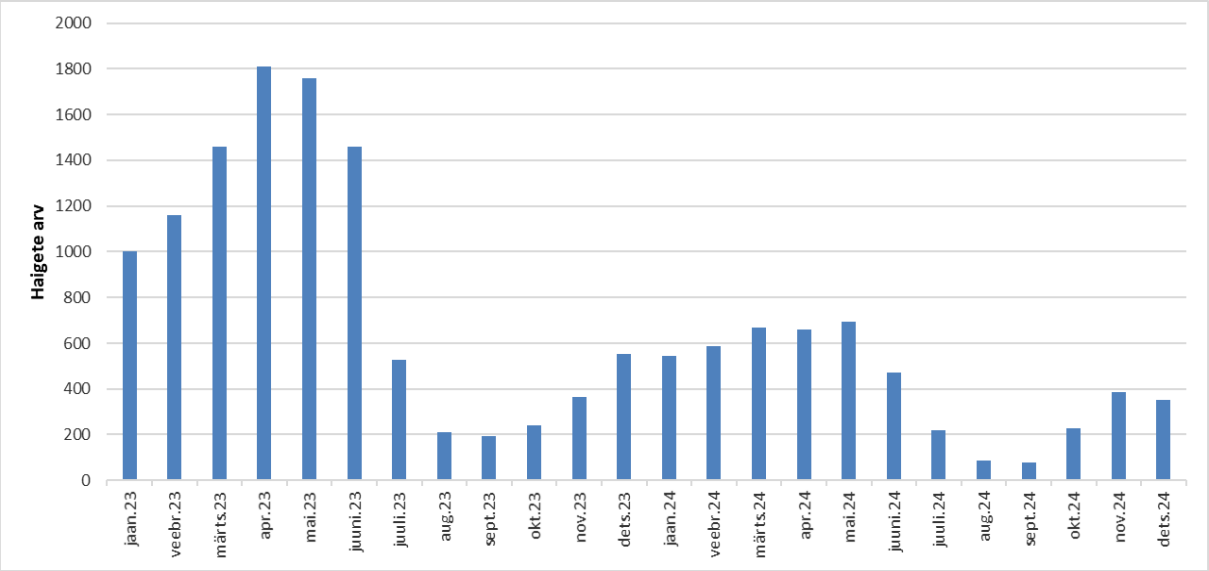
Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 47,8% moodustasid 1-4-aastased ja 38,0% 5-9-aastased lapsed. 60,2% haigestunutest moodustasid lasteasutuses käivad koolieelikud, 12,4% kodused koolieelikud ja 18,1% kooliõpilased. Mehi oli 51,4%, naisi 48,6%.
0,8% haigetest viibisid haiglaravil. Surmajuhte ei olnud.
11 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, El Salvadoris üks, Gruusias üks, Hispaanias üks, Kreekas üks, Montenegros üks, Norras üks, Tais kaks, Türgis üks, Ukrainas üks).

Haigestumisel on selgelt kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus esines kevadel ja sügisel. Maksimaalne haigete arv haigestus märtsis-mais (39,5% haigete üldarvust).

Joonis 62.
Tuulerõugetesse haigestumine kuude lõikes, 2023-2024 (haigete arv)

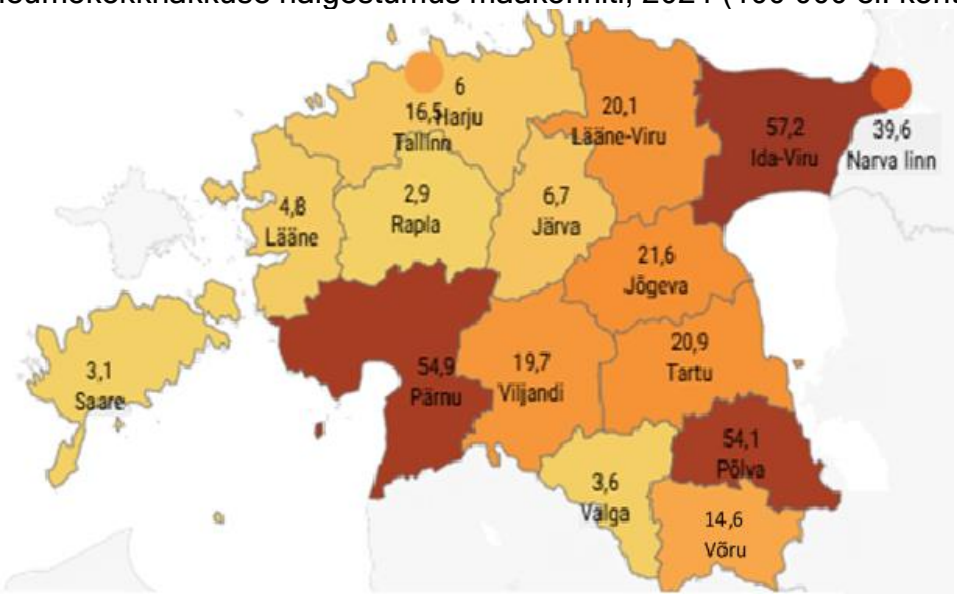

2024. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 2 044 inimest, nendest 0-14 a lapsi 1 735, noorukeid (15-17 a) 34 ja täiskasvanuid 275. Revaktsineeriti 1 689 inimest, nendest 0-14 a lapsi 1 473, noorukeid (15-17 a) 30 ja täiskasvanuid 186. Kahel juhul manustati immuunglobuliini.

Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

2024. aastal registreeriti 285 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 20,9 (2023. a oli 174 ehk 100 000 elaniku kohta 13,1). Invasiivset pneumokokknakkust oli 81, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 6,0 (2023. a oli 54 juhtu ehk 4,1 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

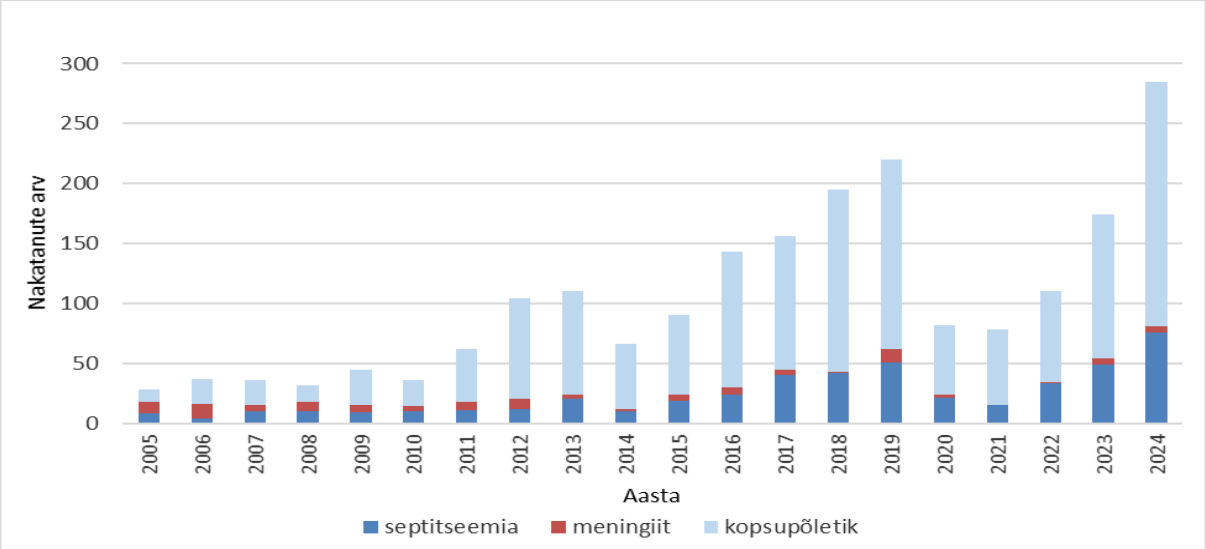
Joonis 63.
Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatu Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (54,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (49,9,

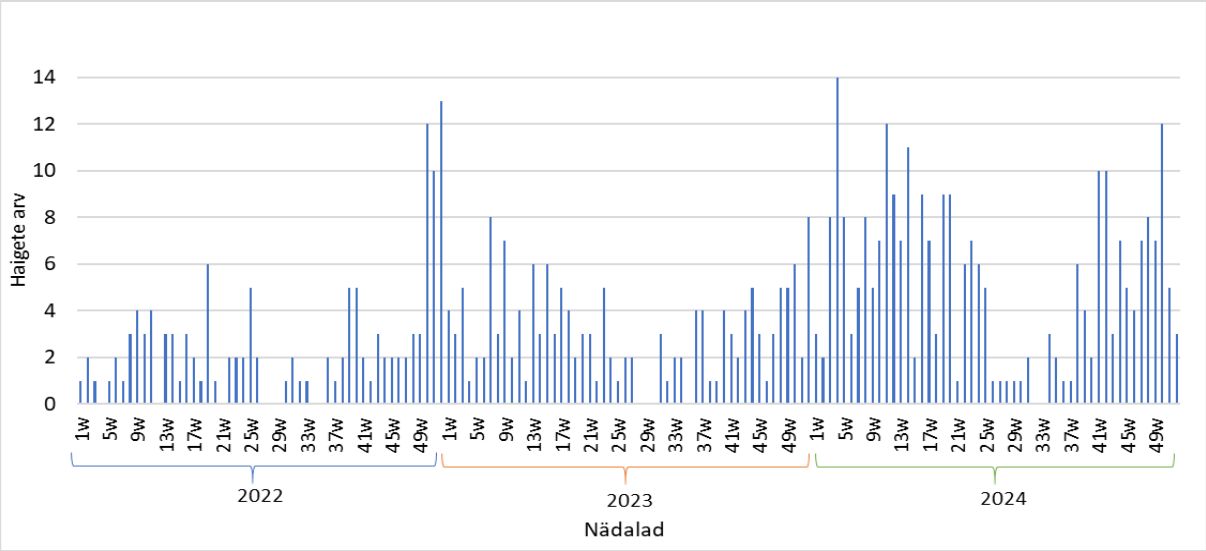
Narva linn sisse arvatud) ja Põlvamaal (54,4). Invasiivse pneumokokknakkuse haigusjuhud registreeriti Tallinnas (7,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (4,2), Ida-Virumaal sealhulgas Narvas (16,6), Lääne-Virumaal (10,1), Pärnumaal (4,6), Põlvamaal (4,2), Tartumaal (3,6) ja Viljandimaal (2,2).
Kliiniliselt avaldus haigus septitseemiana 76 juhul (26,7% üldarvust), meningiidina viiel juhul (1,8%) ja kopsupõletikuna 204 juhul (71,6%).

Joonis 64.
Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005-2024

Haigetest 14,0% olid lapsed vanuses 0-4 ja 6,3% lapsed vanused 5-9 aastat, 17,9% olid 20-49-aastased isikud, 10,2% olid 50-59 aastased isikud ning 49,8% olid 60-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 59,3%, naisi 40,7%. 1,4% haigete üldarvust moodustasid koolieelsed lapsed, 3,5% moodustasid lasteasutuses käivad koolieelikud, 5,3% töötavad isikud ning 22,5% vanaduspensionärid või muud pensionärid. 56,0% juhtudest tegevusala ei ole teada.
Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Haigete seas vaktsineeritud oli 2 isikut (0,7%).
Esines üks haiguskolle 13 haigega, kõik mehed, kõik nakatunud hospitaliseeriti, keskmine vanus 43 (noorim 27 aastat ning vanim 57 aastat). Haigestumist põhjustas *S. pneumoniae* serotüüp 4.

Joonis 65.
Pneumokokknakkusesse haigestumine nädalate lõikes, 2022-2024 (haigete arv)

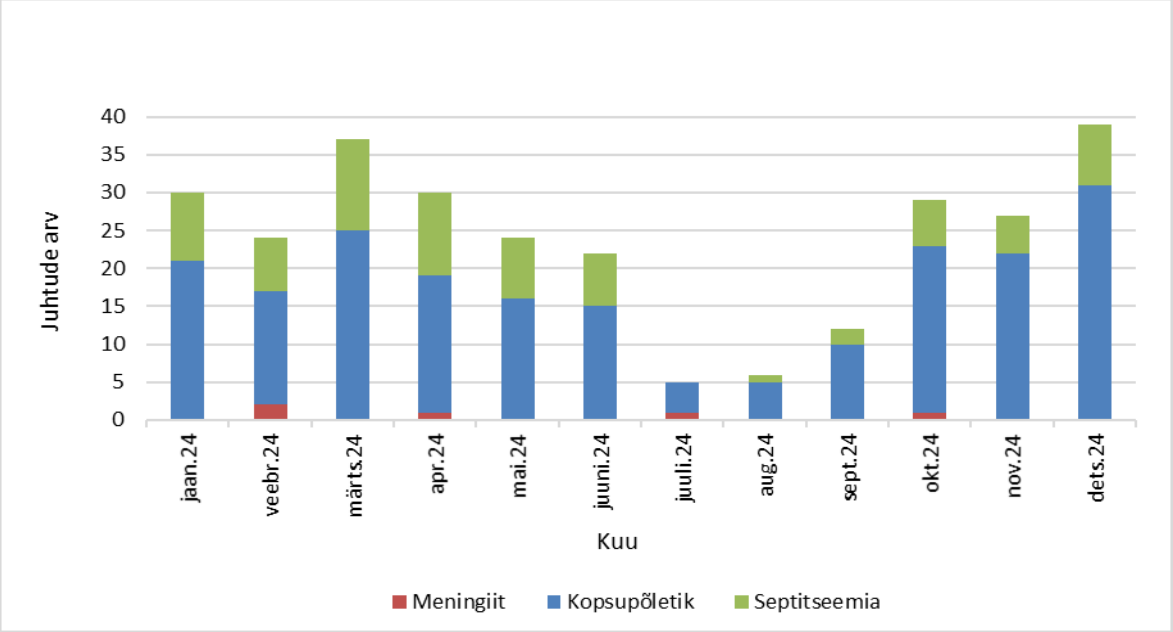

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Haigestumise tõus esines talvel-kevadel. Invasiivsed pneumokokknakkused esinesid kogu aasta vältel kuid rohkem talvel-kevadel ning sügisel. 96,8% haigetest hospitaliseeriti. 11 juhul haigus lõppes surmaga.

Joonis 66.

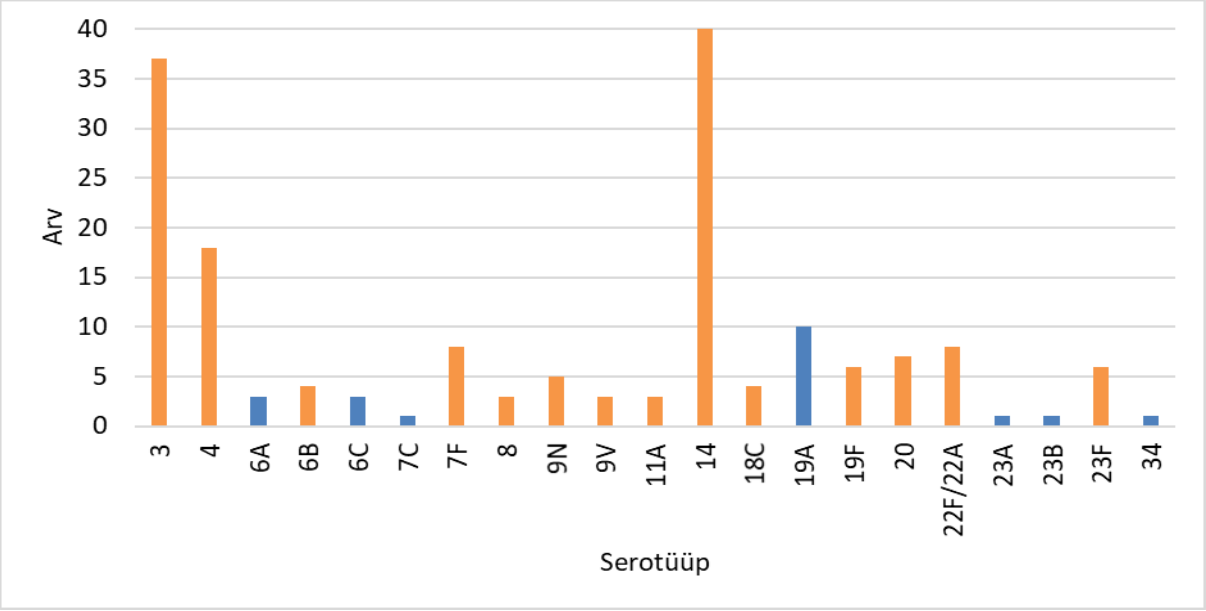
Pneumokokknakkuse jaotus kuude kaupa kliinilise pildi järgi, 2024 (haigete arv)

2024. aastal uuriti Terviseameti laboris serogrupi tasemel 177 kultuuri verest ja liikvorist. Serotüüp oli määratud 172 juhul. Tuvastati 21 erinevat serotüüpi. Kõige sagedamini esinenud serotüübid olid 14 (23,3%), 3 (21,5%), 4 (10,5%), 19A (5,8%), 7F (4,7%), 22F/22A (4,7%) ning 20 (4,1%).

Joonis 67.

S. pneumoniae serotüübid, 2024 (n=172)

* Sinisega värvitud pneumokokkivastases 23-valentses vaktsiinis (PPV23) mitte-kaetud serotüübid

Tabel 11.

S. pneumoniae serotüübid vanusrühma järgi, 2024 (n=172)

Vanusgrupp / Serotüüp	0-4	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80 ja >	Teadmata	Kokku
3		1				2	4	4	12	7	5	2	37
4					1	3	8	1	4	1			18
6A								1		1	1		3
6B							1	2			1		4
6C										1	2		3
7C											1		1
7F		1				1		2		3		1	8
8								1	1		1		3
9N									1	3	1		5
9V		1						1			1		3
11A							1				2		3
14	8	3	1		1	3	3		5	8	6	2	40
18C						1			1	1	1		4
19A	1						1	1	2		5		10
19F	1							2	1	1	1		6
20						3	1	2	1				7
22F/22A								1	1	2	4		8
23A					1								1
23B							1						1
23F	1					1			1	1	2		6
34											1		1
Kokku	11	6	1	0	3	14	20	18	30	29	35	5	172

Terviseameti Kesklaboris 2024. aastal teostati 169 kultuuri tundlikkuse lisauuringu. 17,9% tüvedest olid resistentsed erütromütsiini suhtes, 5,9% oksatsilliini suhtes. Tsefotaksiimi suhtes 0,6% tüvedest oli mõõdukalt tundlikud, resistentseid tüvesid ei olnud. 6,5% tüvedest olid penitsilliini suhtes mittetundlikud (4,7% mõõdukalt tundlikud ning 1,8% resistentsed).

Tabel 12.

Penitsilliini suhtes mittetundlikud *S. pneumoniae* tüved (%), 2016-2024

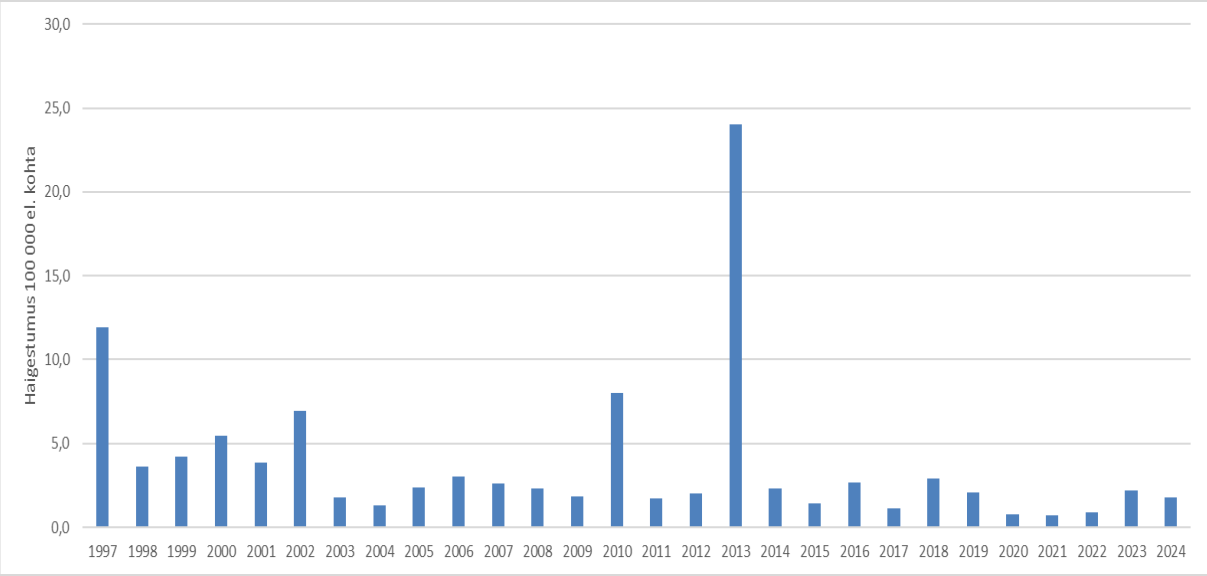
Aasta	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Tüvede üldarv	81	143	141	168	73	104	127	184	169
Mittetundlike %	4,9	3,5	4,2	5,4	2,7	5,8	7,9	5,4	6,5

2024. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 3 375 inimest, nendest 0-14 a lapsi 2 019, noorukeid (15-17 a) 20 ja täiskasvanuid 1 336. Revaktsineeriti 53 inimest, nendest 0-14 a lapsi 3, noorukeid (15-17 a) 2 ja täiskasvanuid 48.

Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)

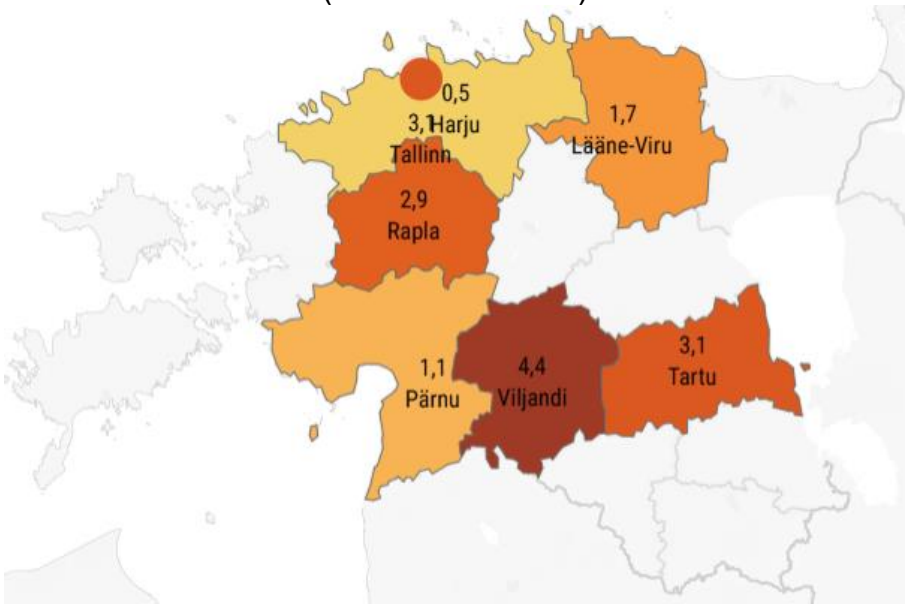
Registreeriti 25 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,8 (2023. a oli 29 juhtu ehk 2,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 68.
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid, 1997–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

64,0% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. 11 juhul tekitajaks oli enteroviirus, kahel juhul adenoviirus 6, kolmel juhul tuulerõugeviirus.
Haigusjuhte registreeriti kuues maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Viljandimaal (4,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (3,1) ja Tallinnas (3,1).

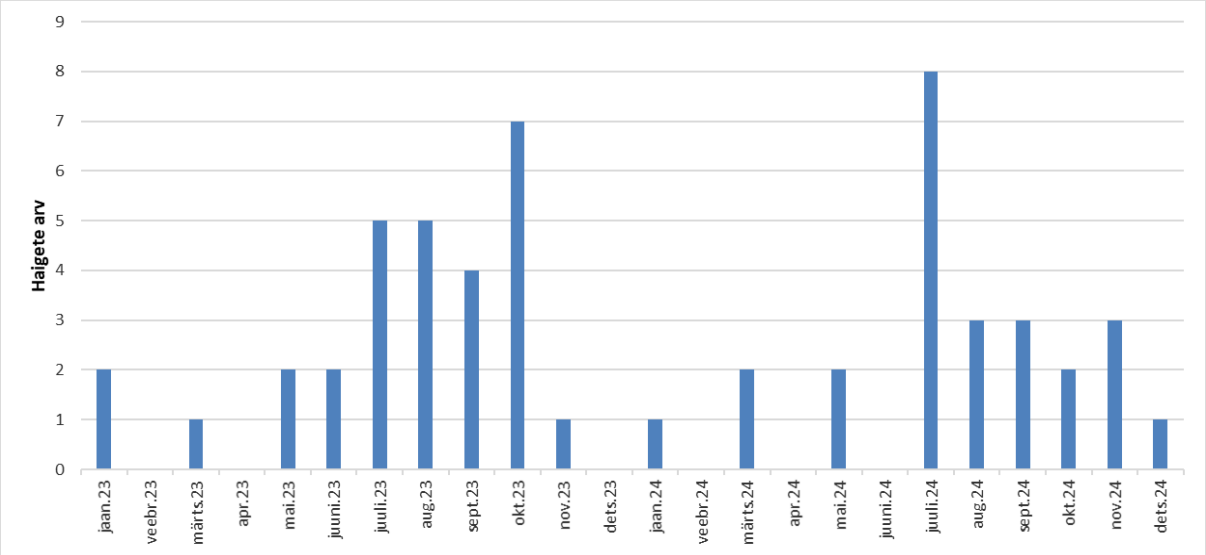
Joonis 69.
Muude viirusentsefaliidi ja -meningiidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

Haigetest 36,0% olid 0-14-aastased lapsed, 12,0% 15-19-aastased noorukid, 32,0% 20-39-aastased isikud ning 20,0% üle 50-aastased isikud. Mehi oli 56,0% ja naisi 44,0%. 16,0% haigestunutest olid koolieelsed lapsed, 32,0% kooliõpilased, 16,0% töötavad isikud, 8,0% mittetöötavad isikud ning 28,0% tegevusala ei ole teada.
Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Malaisias).

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist novembrini haigestus 76,0% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 96,0% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

Joonis 70.
Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumine kuude lõikes, 2023-2024 (haigete arv)

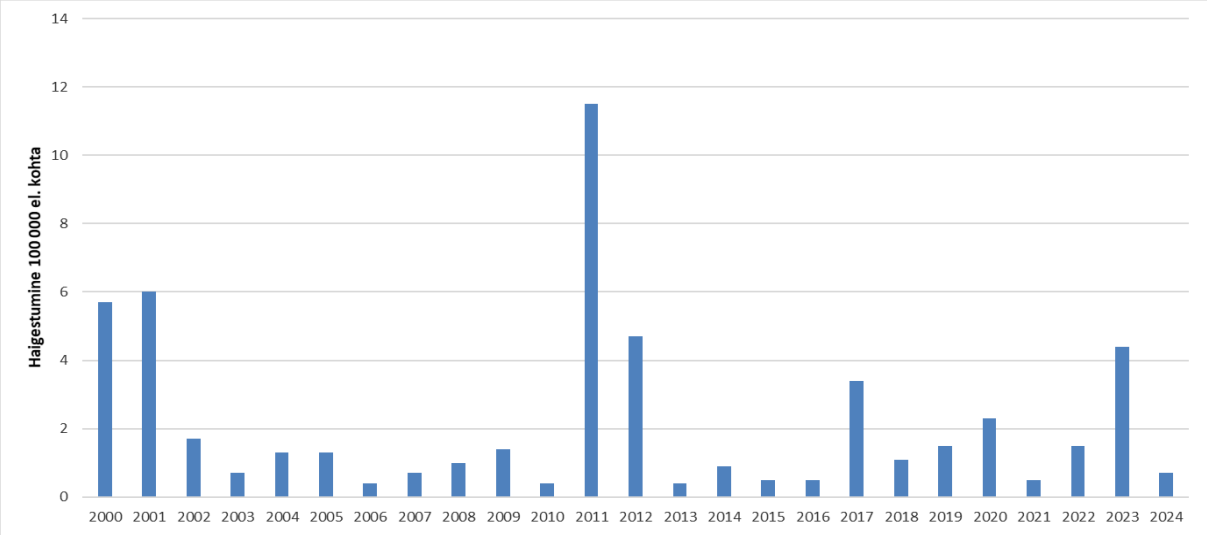
Viirushepatiidid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 10 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7 (2023. a haigestus 59 inimest ehk 4,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 10 juhul.

Joonis 71.

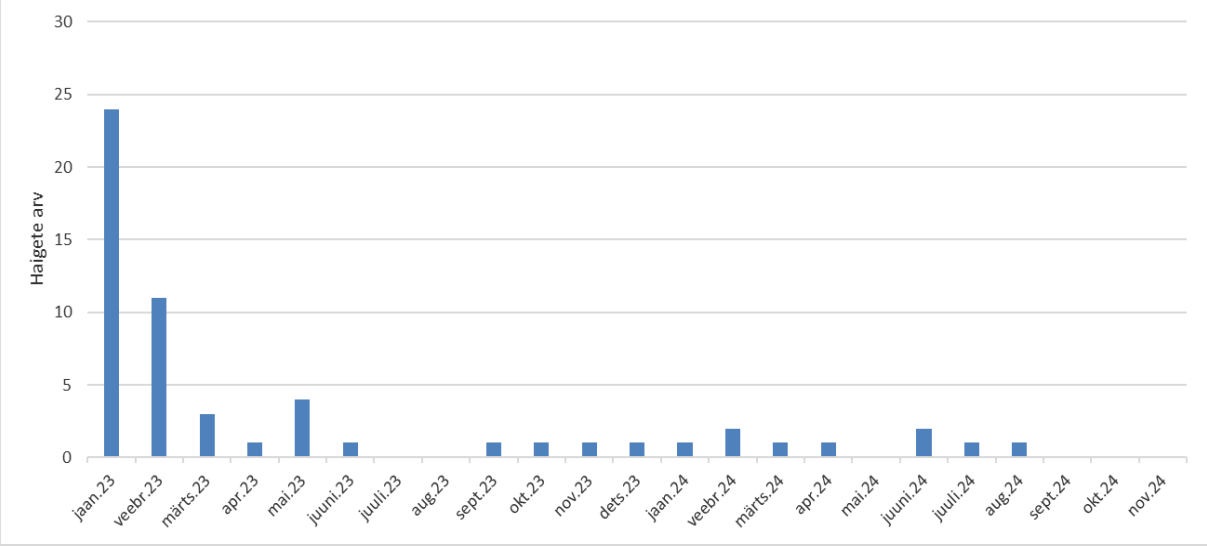
A-viirushepatiit, 2000–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunuid registreeriti Tallinnas (0,9 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (1,1), Ida-Virumaal (1,3), Jõgevamaal (3,7) ja Pärnumaal (2,3).
60,0% haigetest olid isikud vanuses 20-49 aastat, 40,0% isikud vanuses üle 60 aastat. Mehi oli 40,0%, naisi 60,0%. 10,0% haigestunutest olid töötavad isikud, 10,0% mittetöötavad isikud ning 80,0% juhtudest tegevusala teadmata.
Enamus haigusjuhtudest esinenud I poolaastal.

Joonis 72.

A-viirushepatiiti haigestumine kuude lõikes, 2023-2024 (haigete arv)

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Colombias ja Ugandas). 80,0% haigusjuhtudest olid sporaadilised, 20,0% esinenud koldes kahe juhuga. Hospitaliseeriti 50,0% haigetest. Surmajuhte ei olnud.

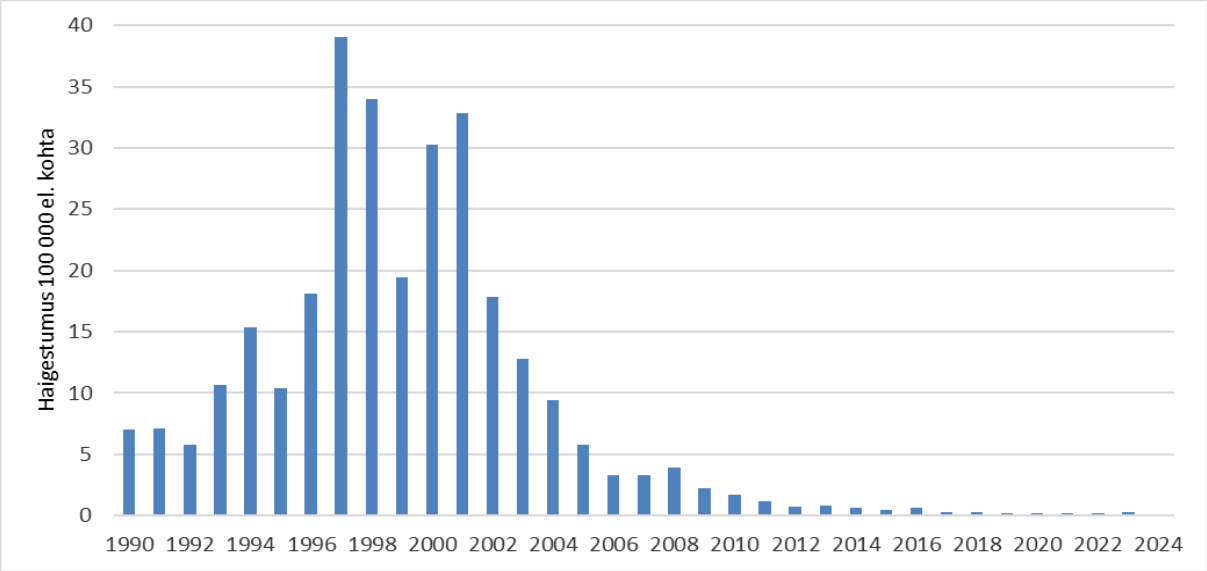
2024. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 4 297 inimest, nendest 0-14 a lapsi 643, noorukeid (15-17 a) 112 ja täiskasvanuid 3 542. Revaktsineeriti 2 702 inimest, nendest 0-14 a lapsi 326, noorukeid (15-17 a) 74 ja täiskasvanuid 2 302.

Äge B-viirushepatiit (B16)

2024. aastal registreeriti 2 ägeda B-viirushepatiidi haigusjuhtu. Haigestumus100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2023. aastal registreeriti 4 juhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 73.

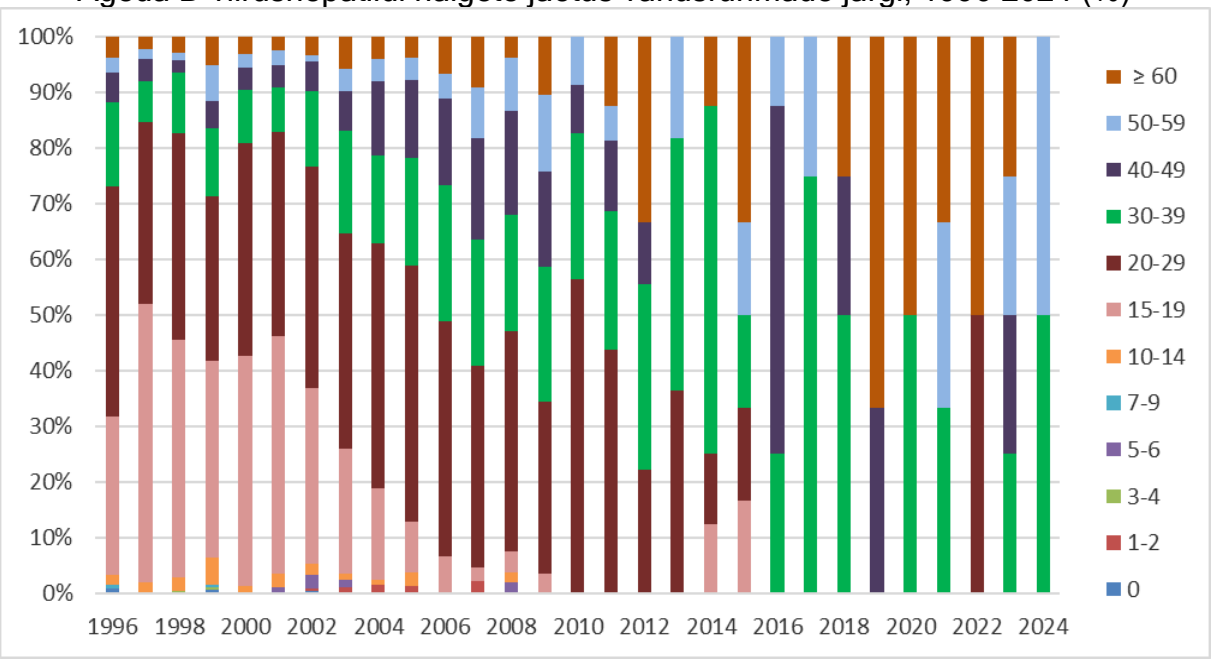
Äge B-viirushepatiit, 1990–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhud registreeriti Harju- ja Viljandi maakonnas. Mõlemad nakatunud olid meessoost. Nakatunud kuulusid 30–39 aastaste ja 50–59 aastaste vanuserühmadesse. Alla 20-aastastel pole ägedat B-viirushepatiiti diagnoositud alates 2016. aastast.

Joonis 74.

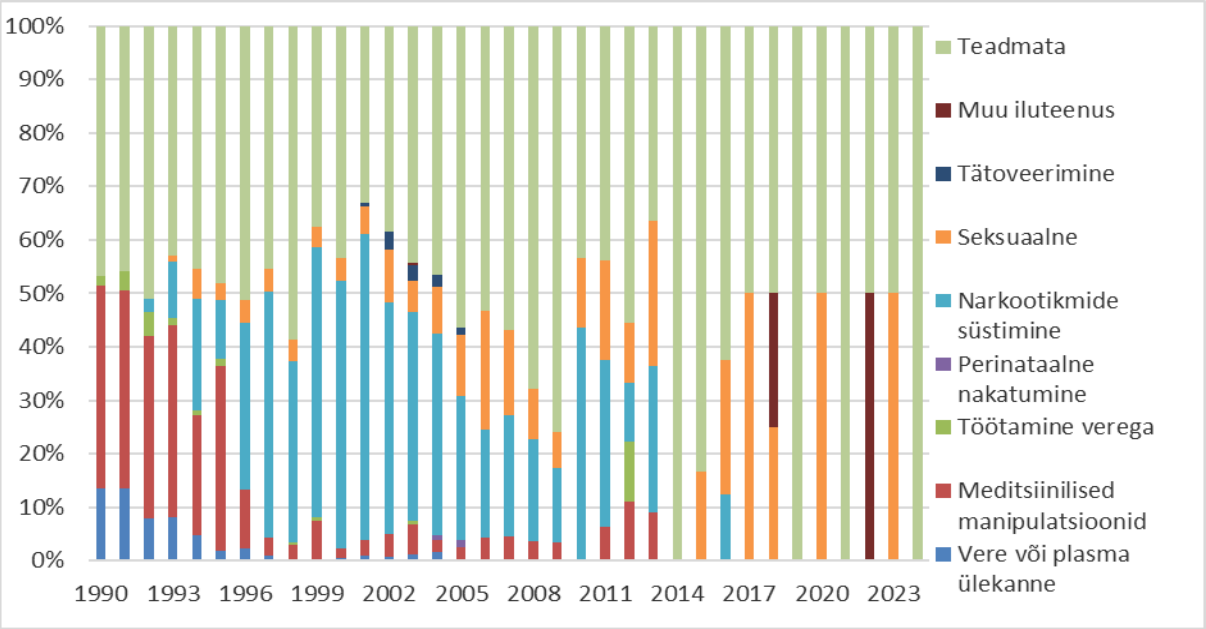
Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1996–2024 (%)

2024. aastal registreeritud juhud haiguse tõttu hospitaliseerimist ei vajanud. Ägeda B-viirushepatiidi oletatavad levikuteed jäid mõlemal juhul teadmata.
2024. aastal registreeritud juhtude puhul välisriigis nakatumist ei raporteeritud.

Joonis 75.

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990-2024 (%)

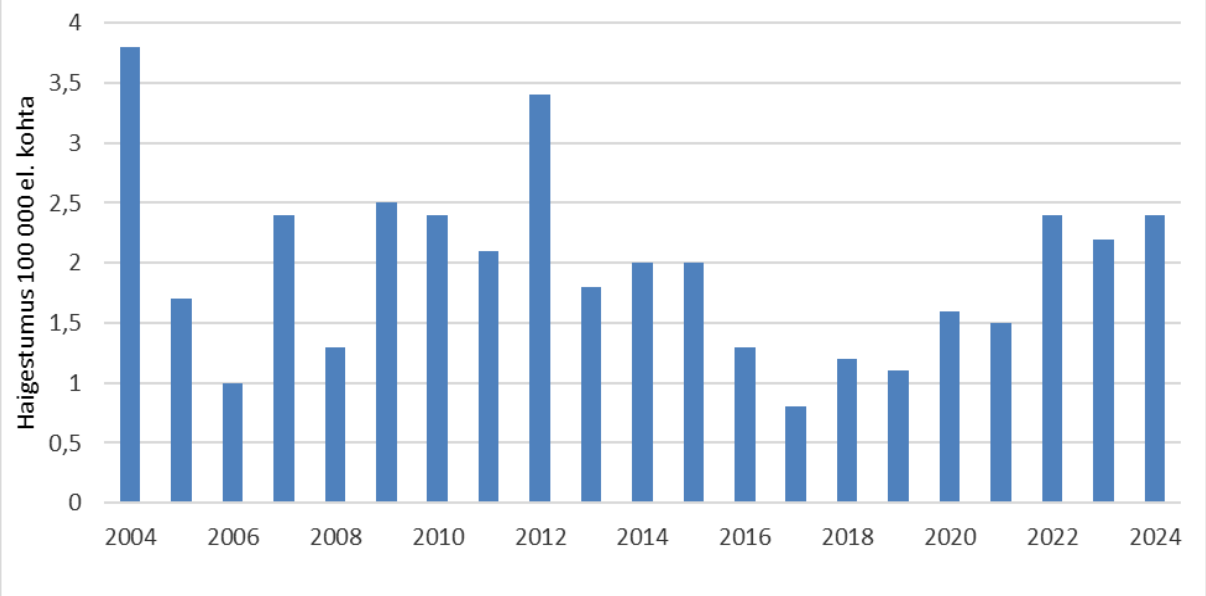

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

2024. aastal registreeriti 33 kroonilise B-viirushepatiidi haigusjuhtu. Haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,4 (2023. aastal registreeriti 29 juhtu ehk 2,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).
Kroonilist B-viirushepatiiti registreeriti Narvas (6,9 juhtu 100 000 inimese kohta), Lääne-Virumaal (6,7), Ida-Virumaal (6,6), Tartumaal (5,5), Põlvamaal (4,2), Valgamaal (3,6), Pärnumaal (3,4), Võrumaal (2,9), Raplamaal (2,9), Viljandimaal (2,2) ja Tallinnas (0,7).

Joonis 76.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

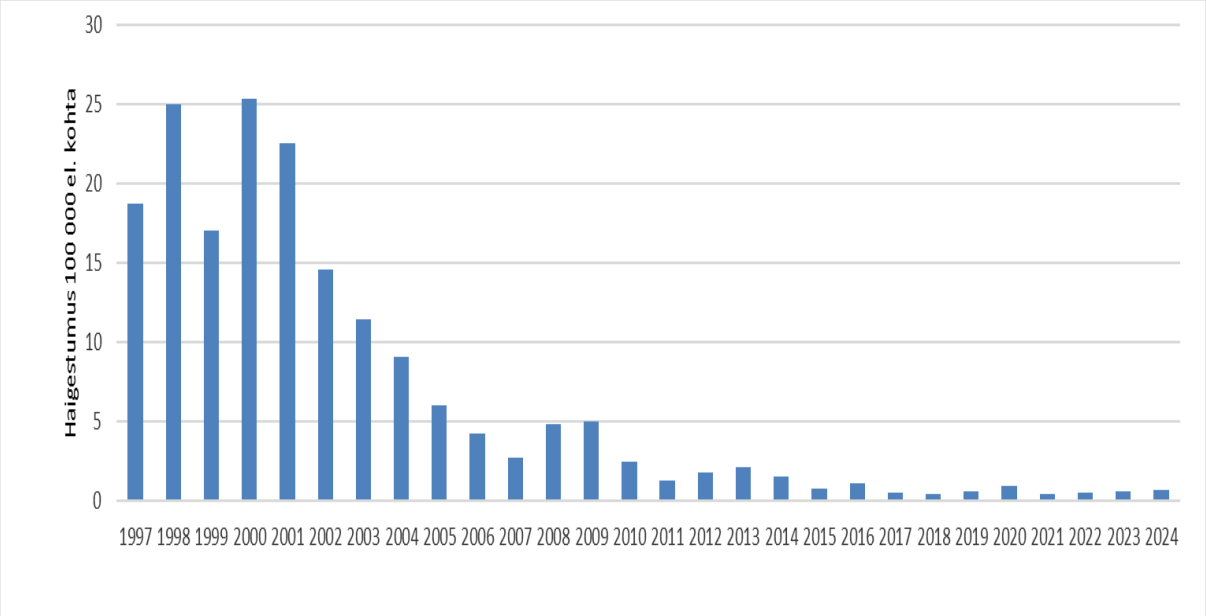

Oletatav nakatumise viis oli teada vaid kahel juhul (meditsiinilised manipulatsioonid ja töötamine verega). 93,9% registreeritud juhtudest oli levikutee teadmata.
51,5% nakatunutest viibisid haiglaravil. Välisriigis nakatumist ning surmajuhte ei raporteeritud.
2024. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 15 595 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 280, noorukeid (15-17 a) 39 ja täiskasvanuid 2 276. Revaktsineeriti 172 täiskasvanud inimest. 7 juhul manustati immuunglobuliini.

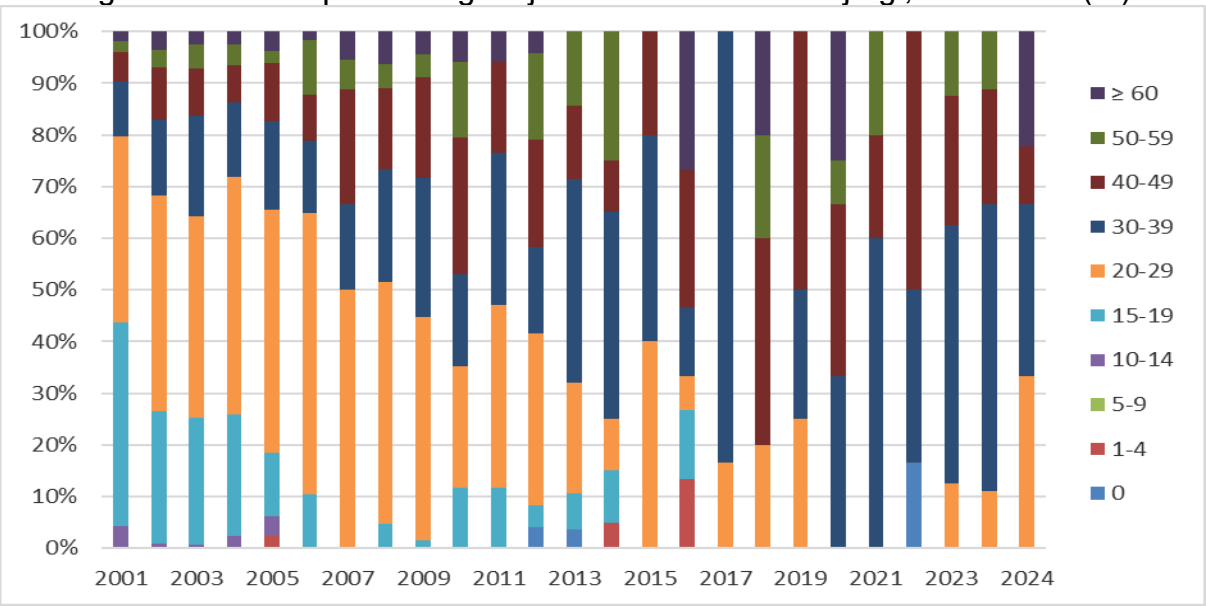
Äge C-viirushepatiit (B17.1)

2024. aastal registreeriti 9 ägeda C-viirushepatiidi juhtu. Haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7 (2023. aastal registreeriti 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik 2024. aastal registreeritud haigusjuhud olid laboratoorselt kinnitatud. Ägedat C-viirushepatiiti registreeriti Ida-Virumaal (1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta, Harjumaal (1,1) ja Tallinnas (0,2).

Joonis 77.
Äge C-viirushepatiit, 1997-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

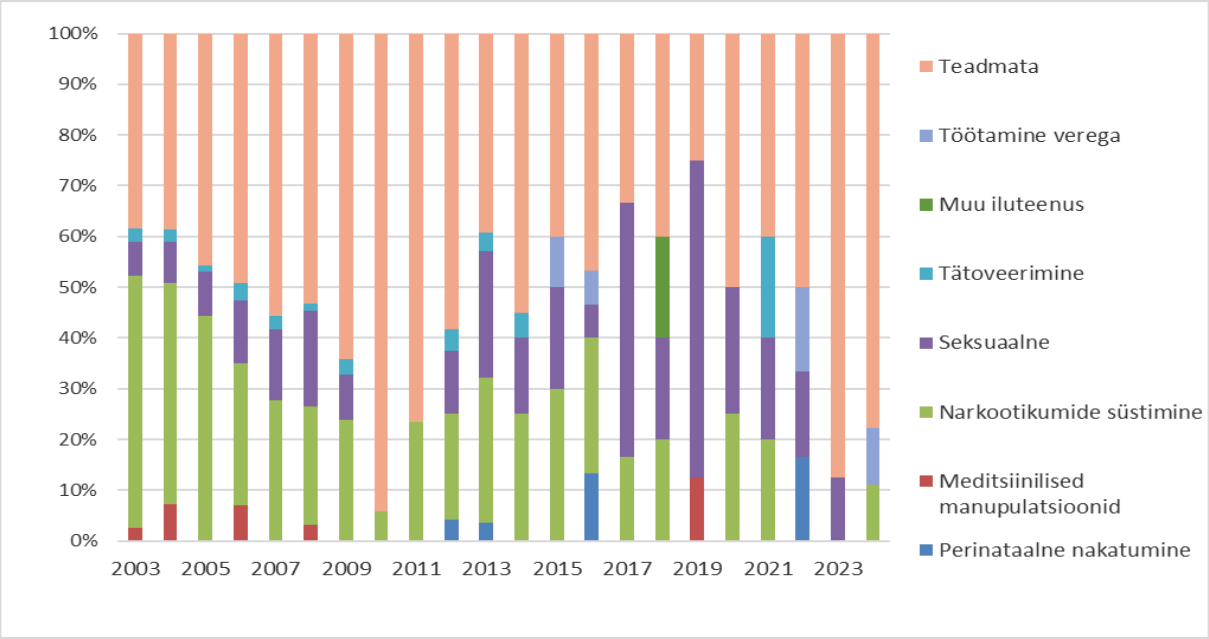
Joonis 78.
Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001-2024 (%)

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Registreeritud juhtude hulgas oli 5 naist (55,6%) ja 4 meest (44,4%). 3 inimest (33,3%), olid 20-29 aastaste vanuserühmas, 3 inimest (33,3%) 30-39 aastaste vanuserühmas, üks nakatunu (11,1%) oli 40-49 aastaste vanuserühmas, kaks nakatunut (22,2%) olid 60-69 aastaste vanuserühmas.
3 inimest (33,3%) viibisid haiglaravil. Surmajuhte ei raporteeritud.
7 juhul (77,8%) jäi nakatumise oletatav levikutee teadmata. Ühel juhul (11,1%) toimus arvatav nakatumine narkootikumide süstimise käigus, ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine töötamisel verega.

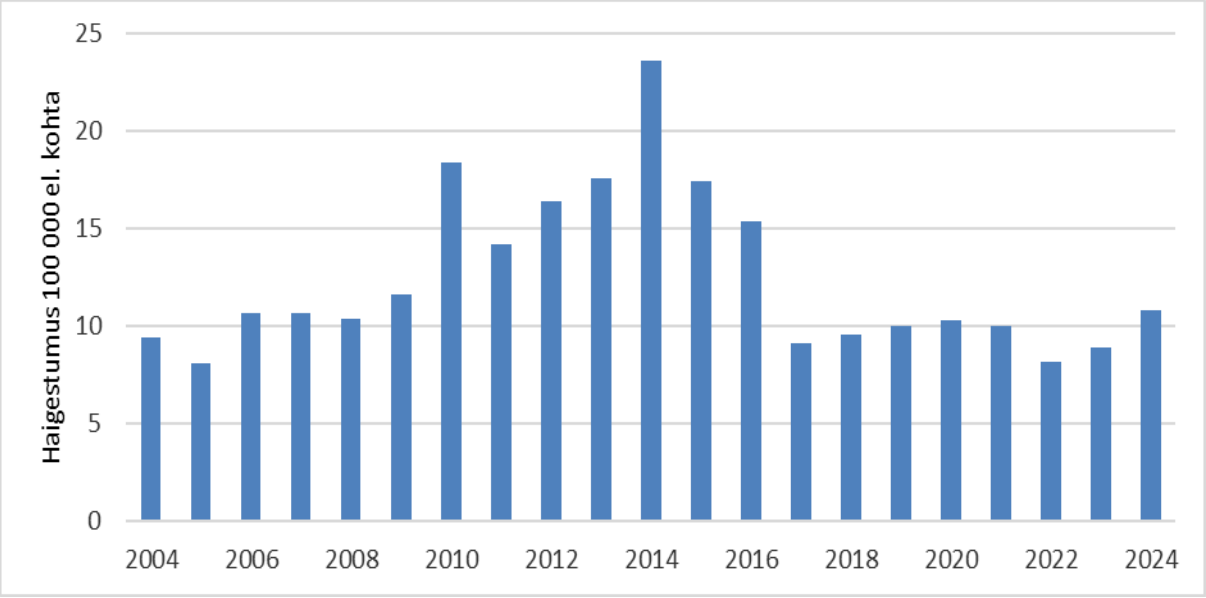
Joonis 79.
Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003-2024 (%)

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

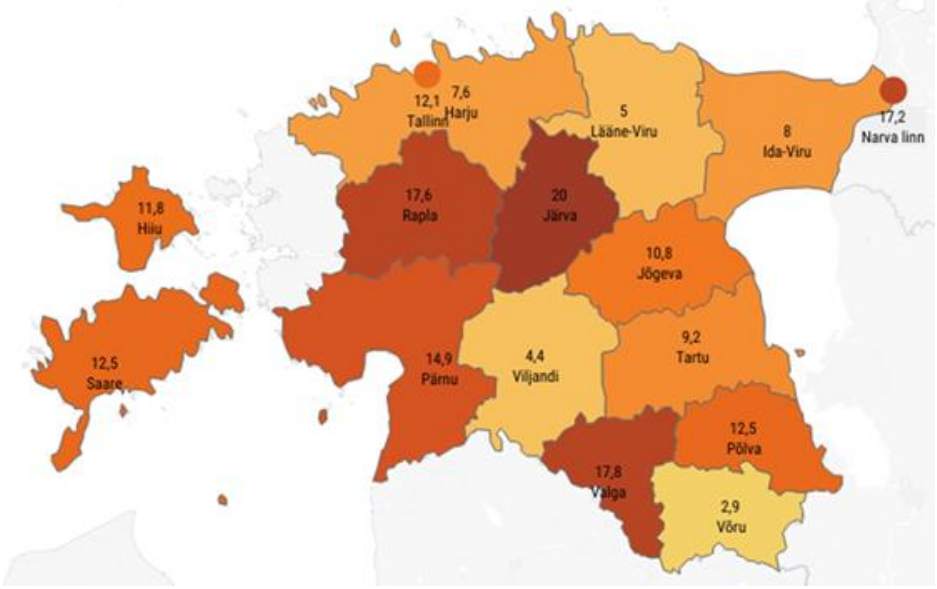
2024. aastal registreeriti 147 kroonilise C-viirushepatiidi juhtu. Haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,8 (2023. aastal registreeriti 119 juhtu ehk 8,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 80.
Krooniline C-viirushepatiit, 2004-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

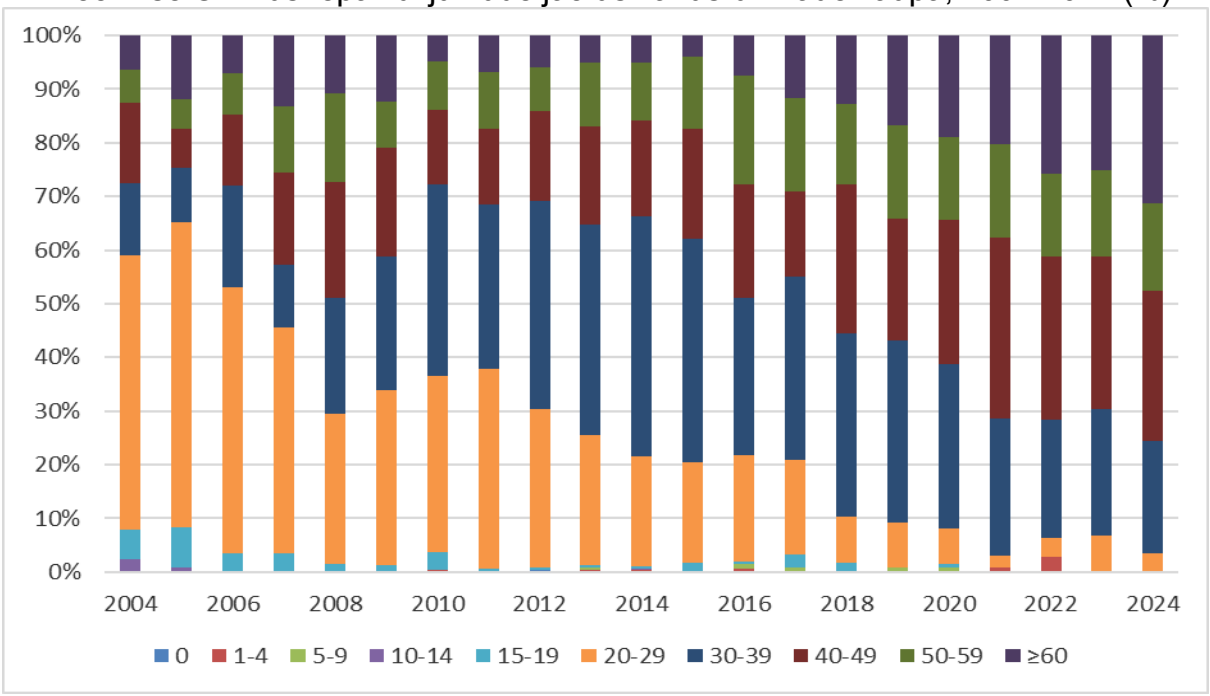
Nakkust registreeriti kõikides maakondades v.a Läänemaal. Nakkust registreeriti enim Tallinnas (n=55, 12,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 81.
Kroonilise C-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

27,9% registreeritud juhtudest olid 30-39 aastaste vanuserühmas. Alla 19-aastaste hulgas kroonilist C-hepatiiti ei registreeritud.

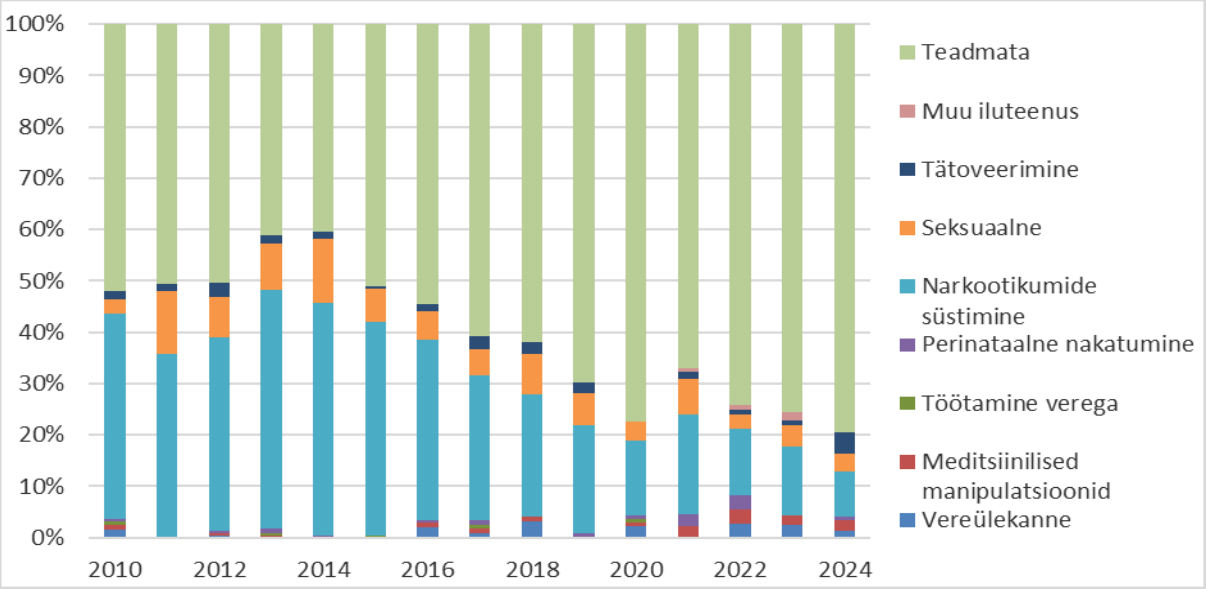
Joonis 82.
Kroonilise C-viirushepatiidi juhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2004-2024 (%)

Kroonilist C-hepatiiti registreeriti 2024. aastal 93 mehel (63,3%) ja 54 naisel (36,7%). 23,8% (n=35) registreeritud juhtudest hospitaliseeriti.
Nakkuse oletatav levikutee oli teada 20,4% (n=30) juhtudest. Teadaoleva levikuteega juhtudest oli ligi poolte hulgas (43,3%, n=13) nakkus levinud narkootikumide süstimise teel.

Joonis 83.

Kroonilise C-viirushepatiidi riskitegurid, 2010-2024 (%)

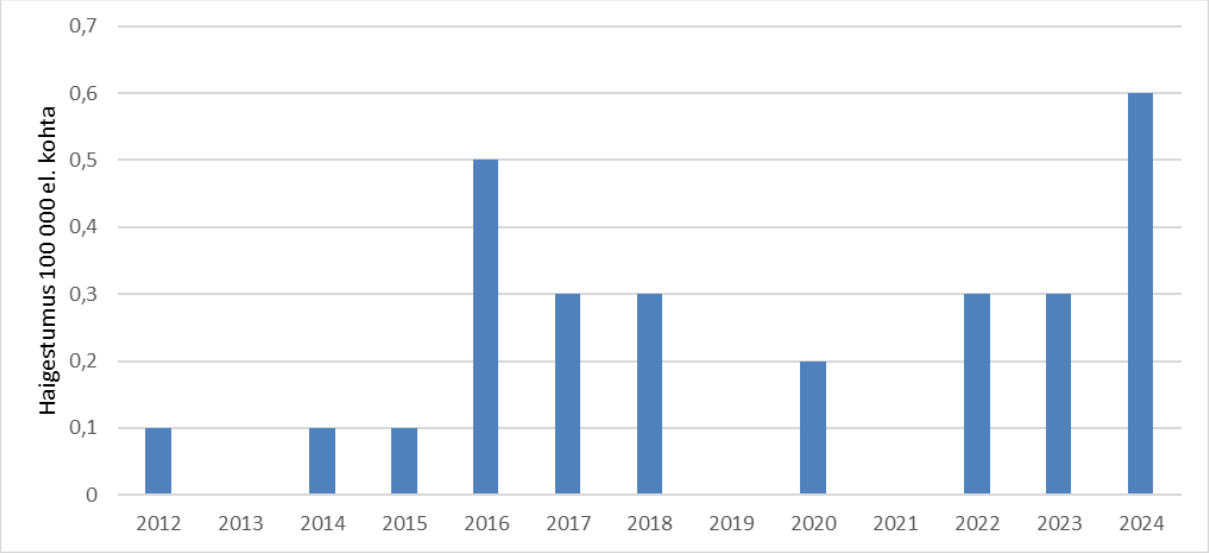

E-viirushepatiit (B17.2)

2024. aastal registreeriti 8 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta 0,6 (2023. aastal oli 4 haigusjuhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).
Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,5) ja Pärnumaal (3,4). Kõik diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt. 37,5% haigetest olid vanuses 40-49 aastat, 25,0% vanuses 50-59 aastat ja 37,5% vanuses üle 60 aastat. Mehi oli 37,5%, naisi 62,5%. 25,0% haigetest olid töötavad isikud, 37,5% mittetöötavad isikud, 37,5% tegevusala ei ole teada.
50,0% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Hispaanias ja Itaalias).

Joonis 84.

E-viirushepatiit, 2012-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

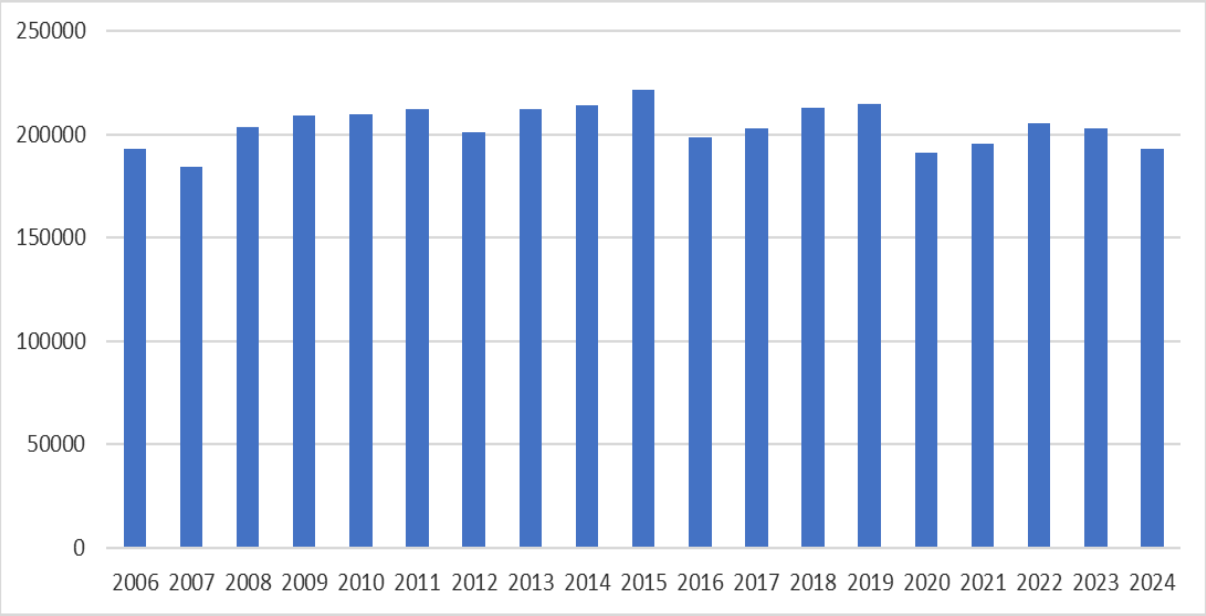

HIV-nakkus (Z21; B23.0; B23.1) ja HIV-tõbi (B20-B22; B23.2; B23.8; B24)

2024. aastal teostati 193 133 HIVi analüüsi. Teostatud analüüside arv vähenes võrreldes 2023. aastaga 4,7% (2023. aastal n=202 677).

Joonis 85.

Teostatud HIVi analüüsid, 2006-2024

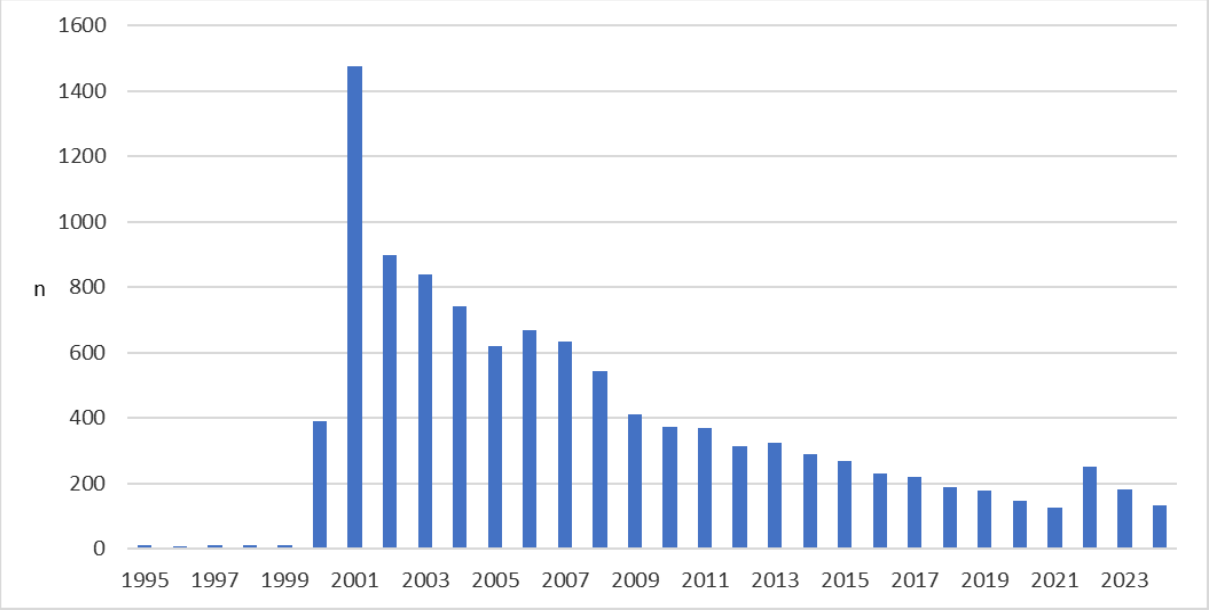

31.12.2024 seisuga on Eestis registreeritud HIV-nakkus 10 917 inimesel. Kuni 2008. aasta lõpuni sisaldusid riiklikus HIVi statistikas ka anonüümselt registreeritud juhud, mis võib mõnel juhul olla põhjustanud topelt registreerimist

2024. aastal registreeriti HIV-nakkus 133 inimesel. Registreeritud juhtude arv 100 000 elaniku kohta oli 9,7 (2023 aastal registreeriti 183 juhtu ehk 13,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 86.

Registreeritud HIV-nakkuse juhud, 1995-2024

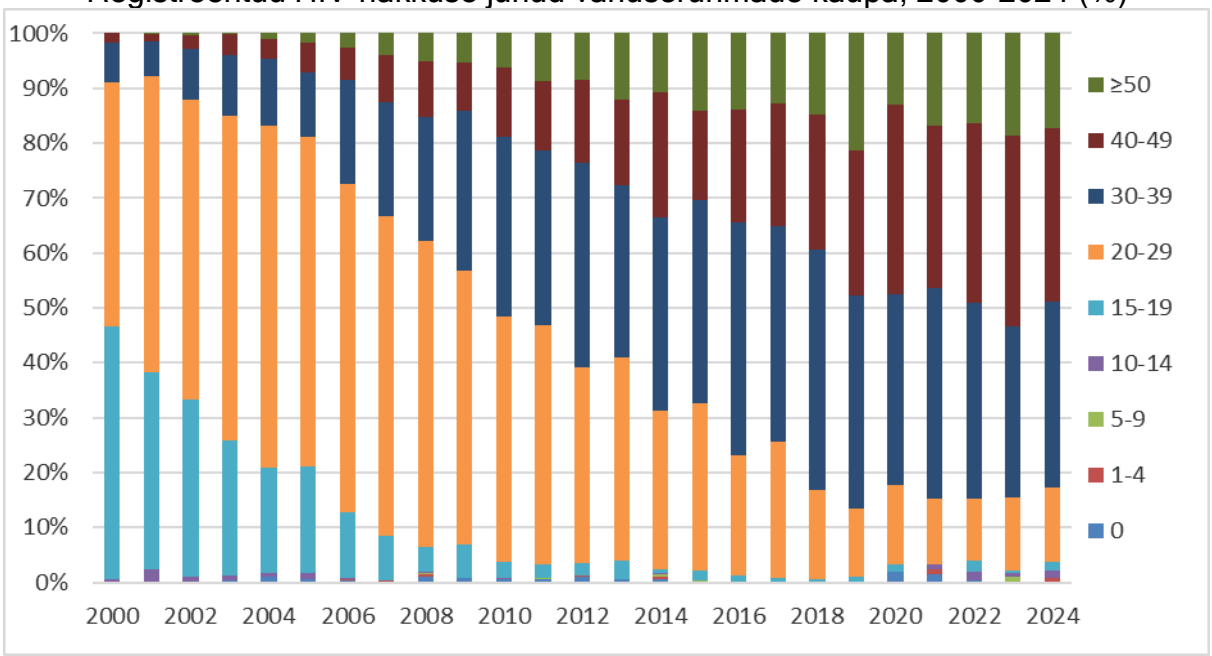
2024. aastal registreeriti 58,6% HIV-nakkuse juhtudest Tallinnas ja Harjumaal (n=78). Narvas ja Ida-Virumaal registreeriti 20,3% juhtudest (n=27). Hiiu, Saare, Lääne, Rapla, Põlva ja Võru maakonnas 2024. aastal uusi juhte ei registreeritud.

Tabel 13.
Registreeritud HIV-nakkuse juhud Tallinnas, Narvas ja maakondades, 1987-2024

	1987-1999	2000-2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	**Kokku**
Tallinn	64	2647	165	205	148	185	138	132	111	94	82	95	76	72	159	104	70	**4547**
Harjumaa	6	244	11		12		7	4	3	10	19	11	6	3	5	10	8	**359**
Hiiumaa		1				1					1				1			**4**
Ida-Virumaa	11	1917	97	81	79	73	63	59	55	48	34	23	23	15	20	20	18	**2636**
Narva	1	1990	71	54	52	50	59	53	34	33	24	21	16	13	12	9	9	**2501**
Jõgevamaa		3						1	1	1		1	1		2		1	**11**
Järvamaa		13					1	2			2	1	1			3	1	**24**
Läänemaa		2					1	1	1	2	1		1		2	1		**12**
Lääne-Virumaa	2	87	4	6	3	5	4	2	8	3	8	9	3	1	11	4	1	**161**
Põlvamaa		4					1							1	2			**8**
Pärnumaa		14	6	3	1	2	2	3	2	9	4	3	7	4	10	3	8	**81**
Raplamaa		11	1		1		3	1	3	2	1	1			1	1		**26**
Saaremaa		7					1		4	3	1	1	1		5	1		**24**
Tartumaa	1	262	15	20	16	8	9	10	6	11	7	3	9	10	18	19	14	**438**
Valgamaa		4		1	1		1				2	7	2	3	1	3	2	**27**
Viljandimaa		10	2		2	1	1	1	1	1	3			2	1	1	1	**27**
Võrumaa		3						1		2	1	2	1	1		4		**15**
Muu	11	5																**16**
Kokku	**96**	**7224**	**372**	**370**	**315**	**325**	**291**	**270**	**229**	**219**	**190**	**178**	**147**	**125**	**250**	**183**	**133**	**10917**

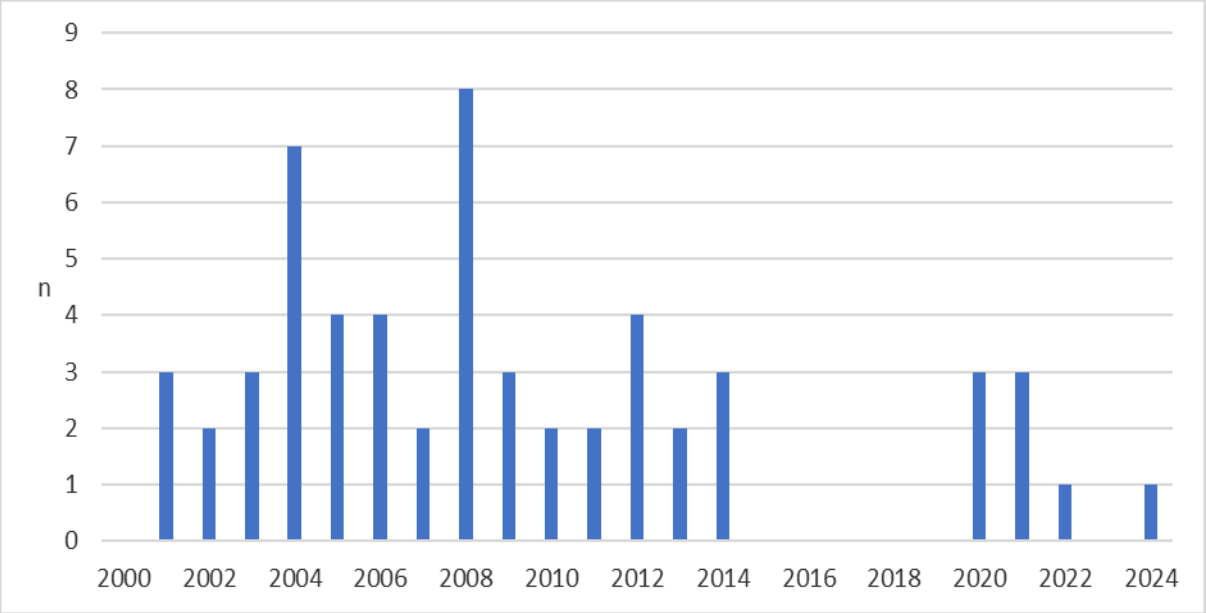
33,8% 2024. aastal registreeritud juhtudest olid 30-39-aastaste vanuserühmas (n=45). 40-49-aastaste vanuserühmas registreeriti 31,6% uutest juhtudest (n=42). Alla 15-aastaste hulgas registreeriti kolm juhtu (2,3%).

Joonis 87.
Registreeritud HIV-nakkuse juhud vanuserühmade kaupa, 2000-2024 (%)

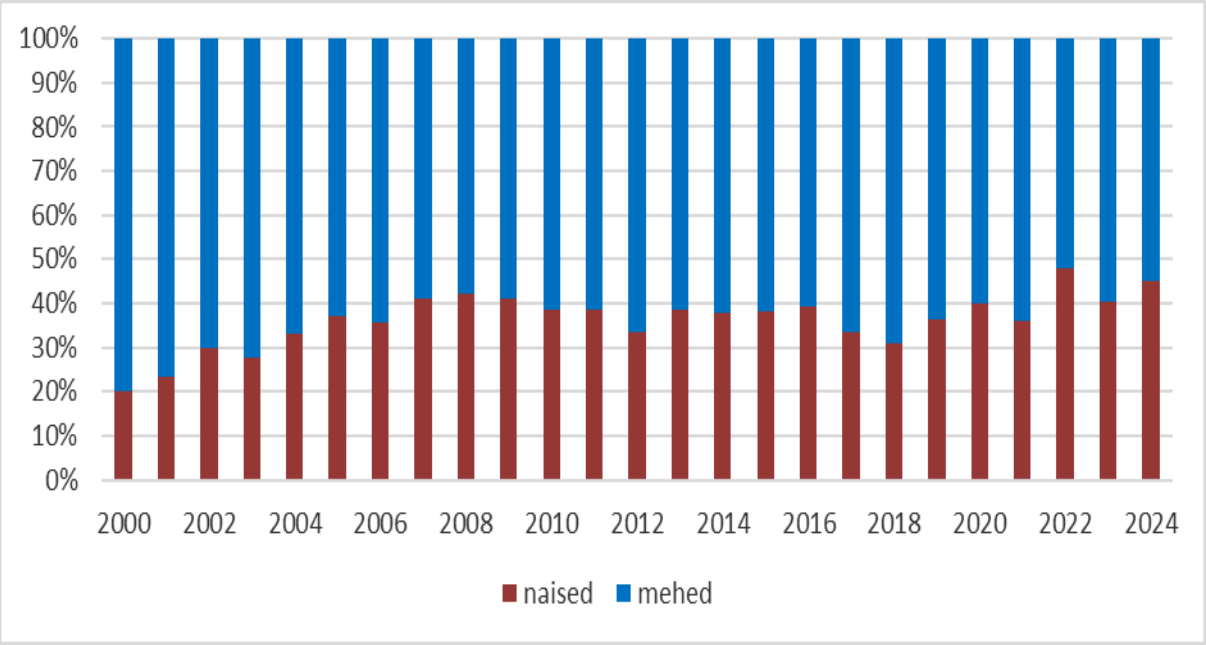
Alla 4-aastaste hulgas registreeriti 2024. aastal üks juht. Alla 1-aastaste hulgas 2024. aastal uusi HIV-nakkuse juhte ei registreeritud.

Joonis 88.
Registreeritud HIV-nakkuse juhud 0-4 aastaste vanuserühmas, 2000-2024

Meeste hulgas registreeriti 2024. aastal 54,9% uutest juhtudest (n=73). Naiste osakaal registreeritud HIV-nakkuse juhtude hulgas on suurenenud.

Joonis 89.
Registreeritud HIV-nakkuse juhtude osakaal meeste ja naiste hulgas, 2000-2024 (%)

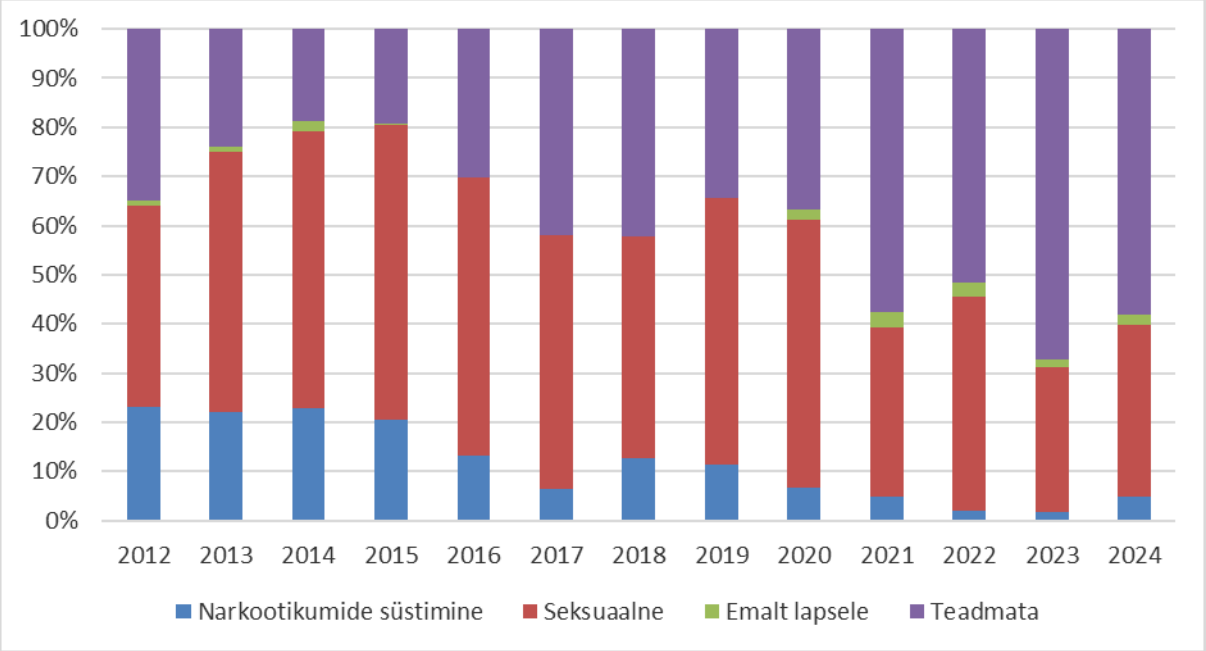

18,8% registreeritud HIV-nakkuse juhtudest (n=25) olid migrandid, kes olid välismaal diagnoosi saanud, kuid registreeriti Eestis esimest korda. Kohalikke juhtusid oli 2024. aastal registreeritud 108 (81,2%).
2024. aastal registreeritud HIV-nakkuse juhtude hulgas on nakkuse oletatav levikutee teada 37,6% (n=50) juhtudest. Teadaoleva levikuteega juhtudest oli sagedaseim levikutee nakkuse seksuaalne ülekanne (86,0%, n=43). Neist omakorda 70,0% moodustas heteroseksuaalne kohtakt (n=35), meestega seksuvate meeste hulgas registreeriti 14,0% (n=7) juhtudest. Ühel juhul oli tegemist täpsustamata seksuaalse kontaktiga (2,0%).

Neljal juhul (8,0% teadaoleva levikuteega juhtudest) oli nakkus arvatavasti omandatud narkootikumide süstimise käigus. 2024. aastal registreeriti HIV-nakkust kolmel alla 14-aastasel lapsel, kes tõenäoliselt said nakkuse oma emalt.

Joonis 90.

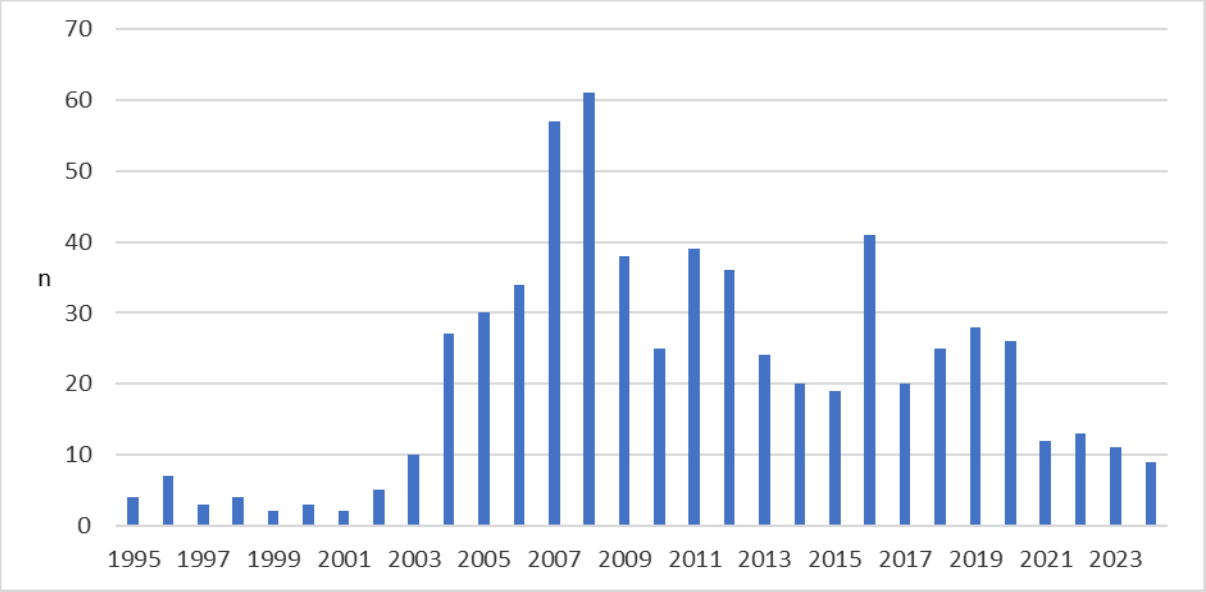
Registreeritud HIV-nakkuse juhtude levikuteed, 2012-2024 (%)

HIV-tõbe ehk AIDS registreeriti 2024. aastal 9 inimesel. 31.12.2024 seisuga on Eestis registreeritud HIV-tõbi kokku 638 inimesel.
Haigestumus 100 000 elaniku kohta 2024. aastal oli 0,6 (2023. aastal registreeritud juhtude arv oli 11 ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 91.

Registreeritud HIV-tõve ehk AIDSI juhtude arv, 1995-2024

2024. aastal registreeriti HIV-tõve Harjumaal (n=5), Ida-Virumaal (n=2), Tartumaal (n=1) ja Viljandimaal (n=1).

HIV-tõbi registreeriti 2024. aastal kuuel mehel ja kolmel naisel. Isikud, kellel HIV-tõbi registreeriti, olid 37-57 aastat vanad, keskmine vanus 44,6.

Tabel 14.

Registreeritud HIV-tõve juhud Tallinnas, Narvas ja maakondades, 1988-2024

	1988-2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	**Kokku**
Tallinn	42	27	27	15	5	10	15	11	10	7	26	10	12	13	14	9	4	8		**265**
Harjumaa	8	1	2	1	10	4	5	2	2	1	5	1	3	4	6	2	5	1	5	**68**
Hiiumaa	1												1				1			**3**
Ida-Virumaa	21	13	21	12	6	6	9	5	1	4	1	1	2	4	1	1		1	2	**111**
Narva	31	13	10	8	3	15	5	2	5	2	2	3		3	1					**103**
Jõgevamaa	1	1													1					**3**
Järvamaa								1		1		1								**3**
Läänemaa							1					1								**2**
Lääne-Virumaa	1			1	1	1	1	3		3	2		3	3	2					**21**
Põlvamaa																				**0**
Pärnumaa	1					3			1		2	2	3				1	1		**14**
Raplamaa			1	1																**2**
Saaremaa	1										3	1	1		1		1			**8**
Tartumaa	1	1							1	1							1		1	**6**
Valgamaa	2	1																		**3**
Viljandimaa																			1	**1**
Võrumaa														1						**1**
Muu/teadmata	24																			**24**
Kokku	**134**	**57**	**61**	**38**	**25**	**39**	**36**	**24**	**20**	**19**	**41**	**20**	**25**	**28**	**26**	**12**	**13**	**11**	**9**	**638**

HIV-tõve indikaatorhaigused olid 2024. aastal registreeritud juhtude hulgas järgnevad: *Pneumocystis jirovecii* pneumoonia (n=2), entsefalopaatia (n=2), kurtumussündroom (n=1), aju toksoplasmoos (n=1), korduv pneumoonia (n=1), täpsustamata mükobakterinakkused (n=1), täpsustamata oportunistlikud nakkused (n=1). Ühel juhul ei olnud HIV-tõve teatisele indikaatorhaigust märgitud.

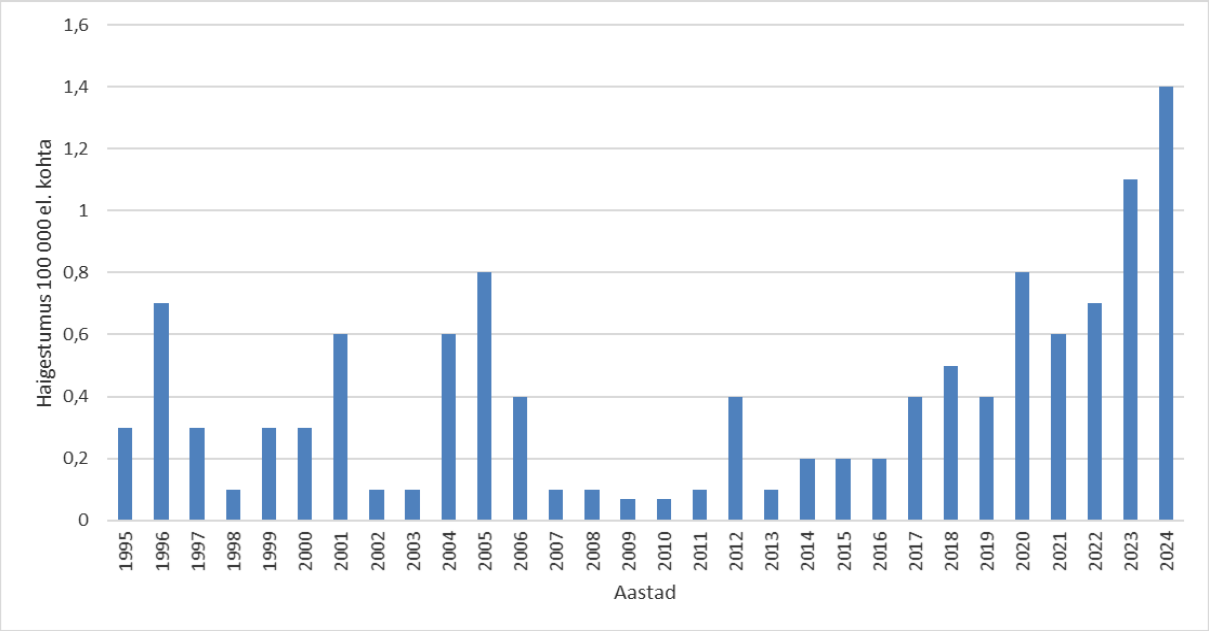
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 19 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,4 (2023. a oli 14 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 92.

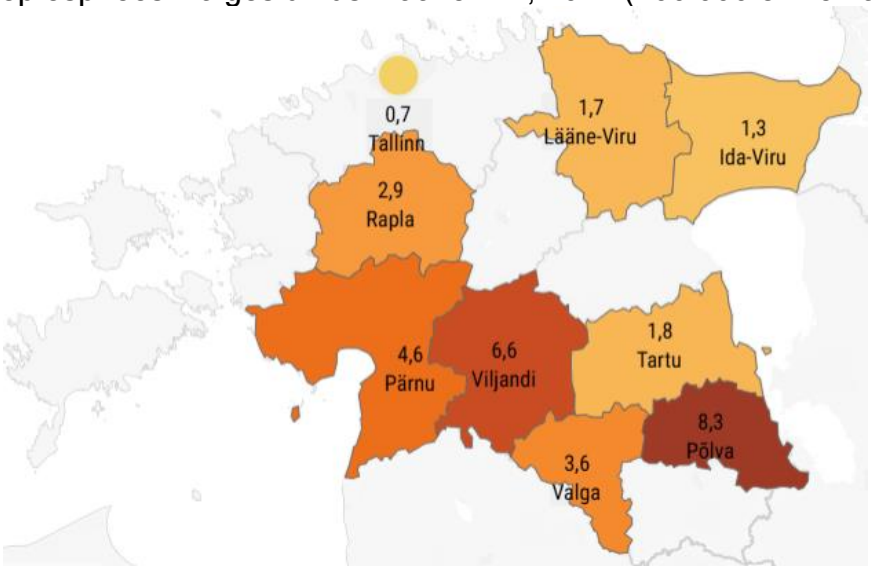
Leptospiroos, 1995–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 8 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Põlvamaal (8,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Viljandimaal (6,6), Pärnumaal (4,6) ja Valgamaa (3,6).

Joonis 93.

Leptospiroosi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

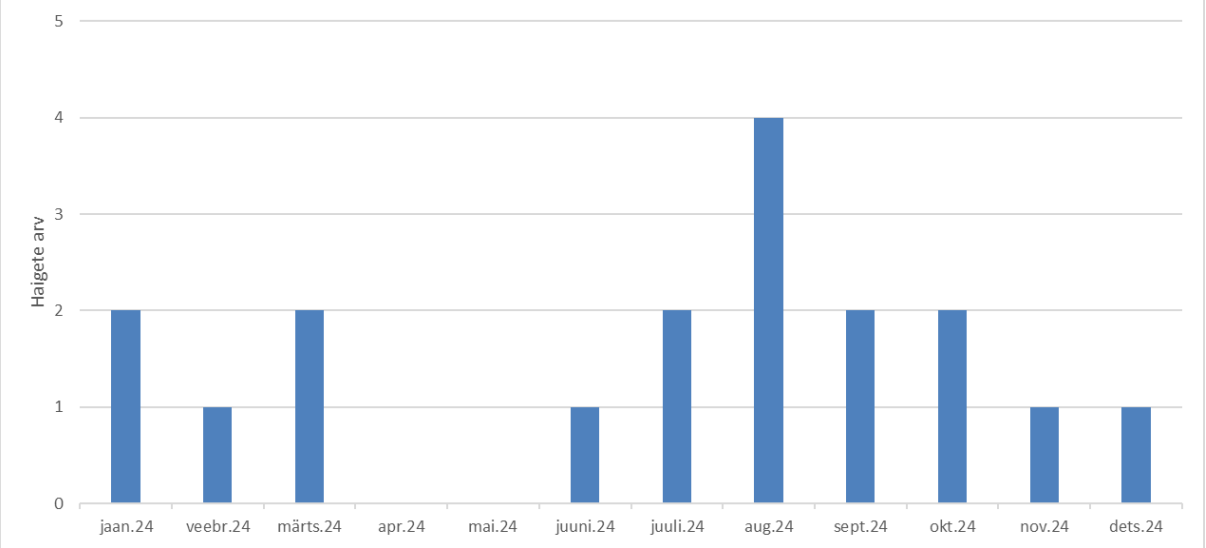

19 juhul diagnoosid kinnitati laboratoorselt (*Leptospira* IgM). Mehi oli 47,4%, naisi 52,6%. 15,8% haigestunutest moodustasid isikud vanuses 20-39 aastat, 57,8% vanuses 40-59 aastat ja 26,3% üle 60 aastat. 5,3% haigetest moodustasid üliõpilased, 21,0% töötavad, 21,0% mittetöötavad isikud. 52,6% juhtudest tegevusala

ei ole teada. 73,7% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Iirimaal ja Indoneesias).
Haigestumise tõus esines suvel-sügisel.

Joonis 94.

Leptospiroos. Haigestumine kuude kaupa, 2024 (haigete arv)

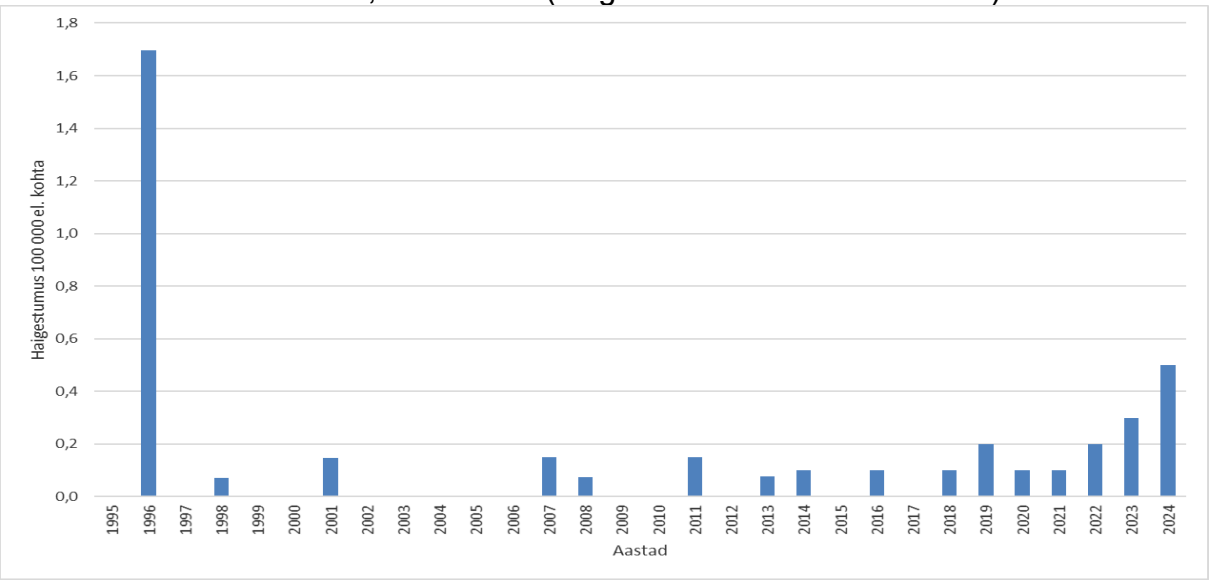

Tulareemia (A21)

2024. aastal registreeriti 7 tulareemia haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,5 (2023. aastal oli 4 haigusjuhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 el. kohta).
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (3,6), Põlvamaal (4,2), Tartumaal (1,8) ja Valgamaal (3,6). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Joonis 95.

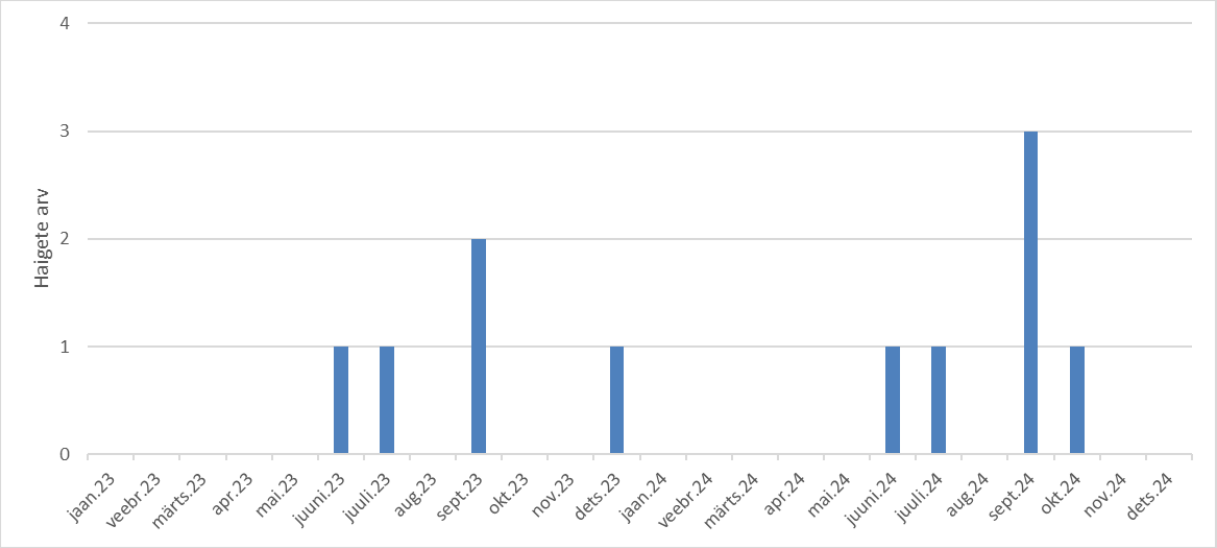
Tulareemia, 1995–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Mehi oli 71,4%, naisi 28,6%. Haigestunutest 14,3% kuulus vanuserühma 20–29, 42,9% vanuserühma 40–59 ning 42,9% olid vanemad kui 60 aastat. Tööhõive andmetel olid 28,6% haigestunutest töötavad, 42,9% mittetöötavad ning 28,6% puhul tegevusala ei olnud teada. Hospitaliseerimist vajas 42,9% haigetest. Surmajuhte ega nakatumisi välismaal ei registreeritud.85,7% juhtudest on esinenud suvel-sügisel.

Joonis 96.

Tulareemia. Haigestumine kuude kaupa, 2023-2024 (haigete arv)

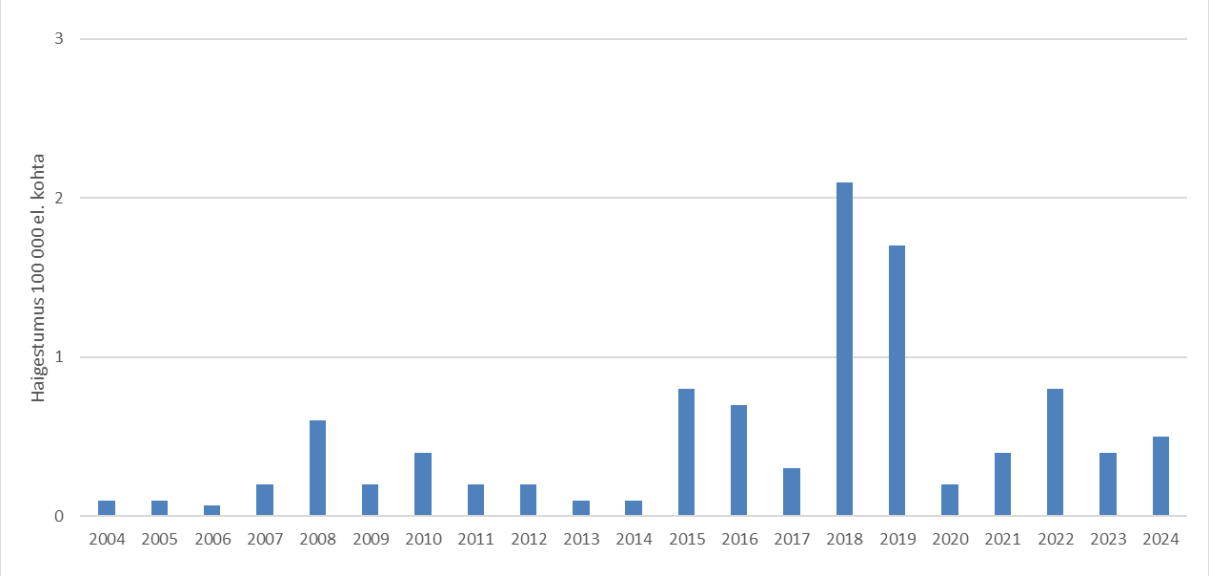

Listerioos (A32)

Registreeriti 7 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2023. a oli 5 juhtu ehk 0,4 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (1,1 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (3,1) ja Viljandimaal (2,2).

Joonis 97.

Listerioos, 2004-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kliiniliselt avaldusid haigusjuhud meningiidi või entsefaliidina 42,8%, sepsisena 28,6%, muu vormina 28,6%. Vastsündinu listerioosi ei olnud. Kõik haiged hospitaliseeriti. Surmajuhte ei esinenud.

85,7% haigetest moodustasid üle 60-aastased ja 14,3% 50-59-aastased isikud. Mehi oli 28,6%, naisi 71,4%. Haigetest 85,7% olid mittetöötavad isikud. 14,3% juhtudest tegevusala ei ole teada.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. *Listeria* täisgenoomi sekveneerimise teostati kuuel juhul, tuvastatud alamtüübid: ST8, ST 18, ST 20 ja ST155.

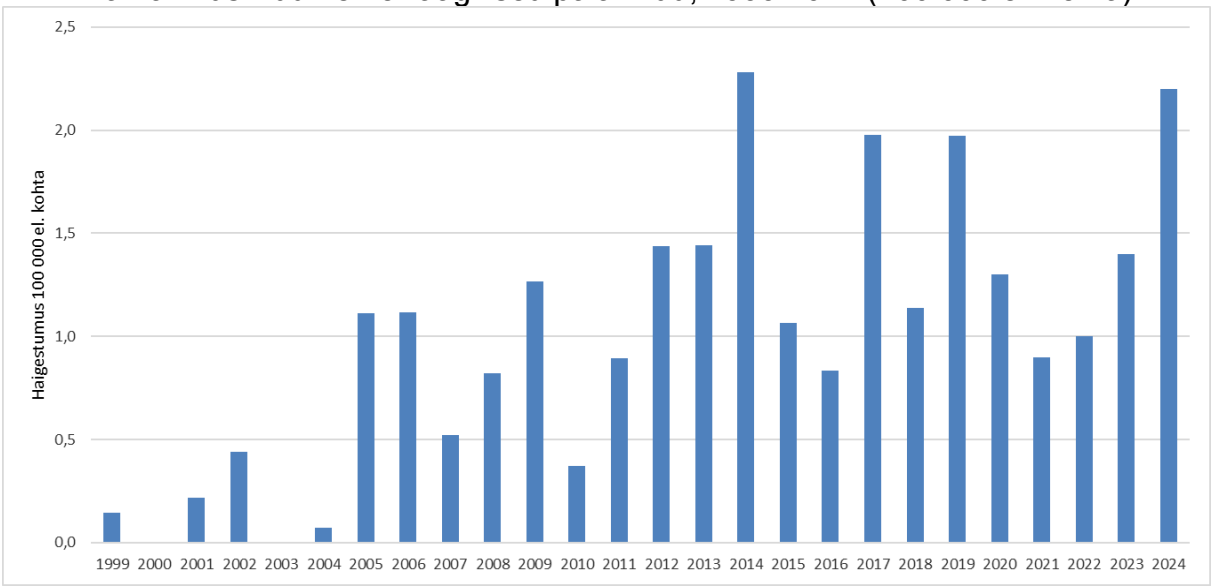
Tabel 15.
Listeria monocytogenes. Täisgenoomi sekveneerimise tulemused, 2015-2024

Tüüp	ST1	ST4	ST5	ST6	ST7	ST8	ST18	ST20	ST26	ST37	ST155	ST59	ST87	ST173	ST403	ST451	ST504	ST1247
2015	1			1		3							3			1		
2016					1								7			2		1
2017					1								1				1	1
2018	1			1		4			1				19		1			6
2019	2	1				4							14			1		
2020						2							1					
2021						2						1				1		1
2022	1		1			1		1		2						1		
2023				1	1	1								2				
2024						2	1	1			1							

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)

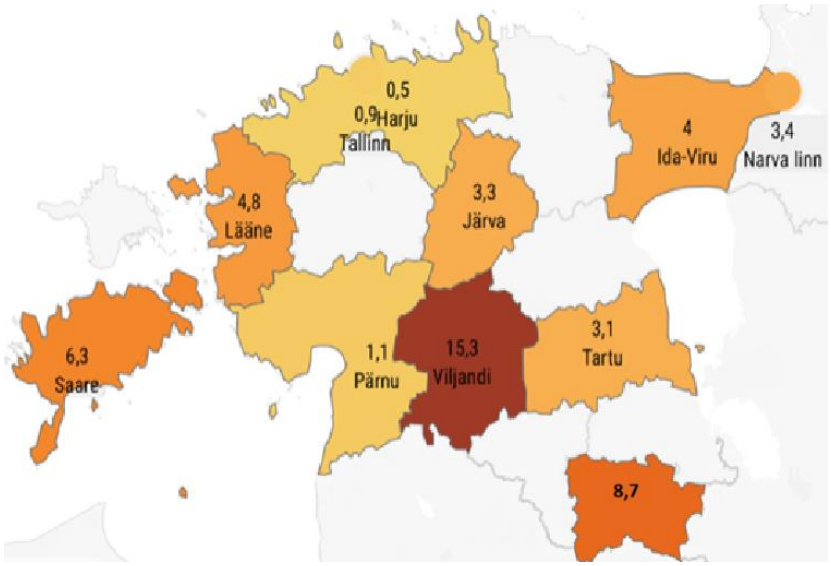
Registreeriti 30 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,2 (2023. a oli 19 juhtu ehk 1,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 98.
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud, 1999-2024 (100 000 el. kohta)

Joonis 99.

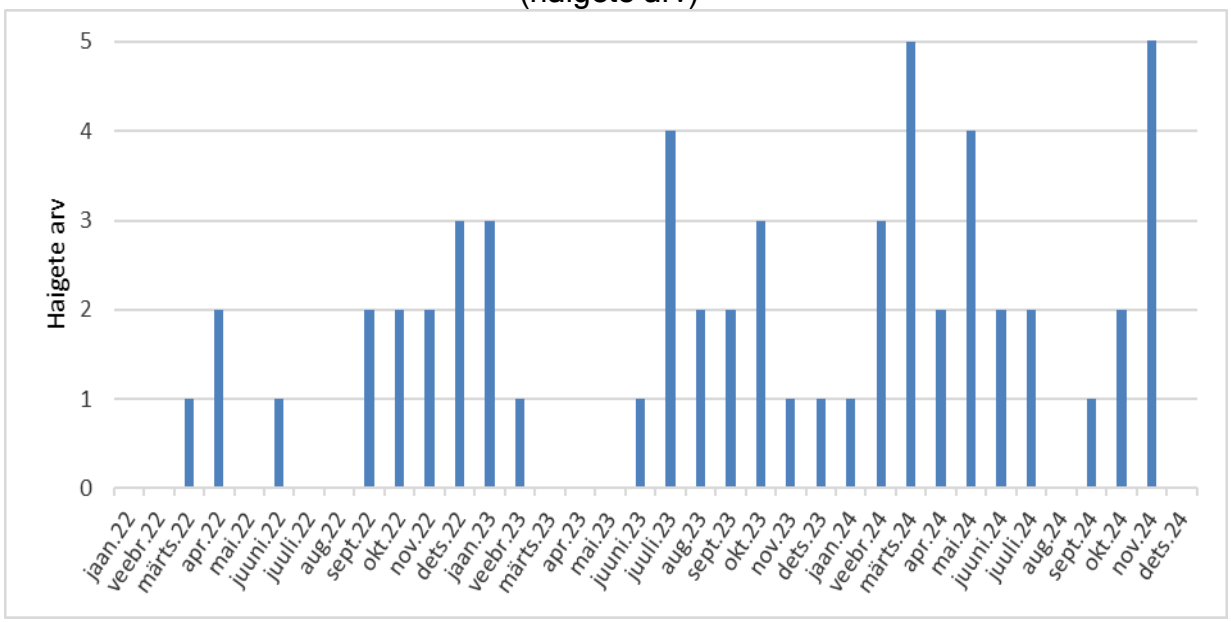
Hantaviirusliku hemorraagiliste palaviku haigestumus maakonniti, 2024
(100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Viljandimaal (15,3 100 000 el. kohta), Võrumaal (8,7), Saaremaal (6,3), Läänemaal (4,8), Ida-Virumaal (4,4), Narvas (3,4),Järvamaal (3,3), Tartumaal (3,1), Pärnumaal (1,1), Tallinnas (0,9) ja Harjumaal (0,5).
Diagnoos oli laboratoorselt kinnitatud 96% juhtudest (27/28).
Haigetest 36,7% olid vanuses 20-49 eluaastat ning 60,0% olid üle 50-aastased. Mehi oli 43,3% ja naisi 56,7%. Töötavaid isikuid oli 13,3%, mittetöötavaid 43,3% ning 43,3% juhtudel jäi tegevusala teadmata.
Hospitaliseerimist vajas 86,7% haigetest. Surmajuhte ei olnud. Ühel juhul oli tegemist haigusjuhuga, mis registreeriti Soomest saabunud reisijal.
Enamik haigestumistest toimus kevad-suvisel perioodil – märtsist juulini haigestus 50,0% patsientidest.

Joonis 100.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud. Haigestumine kuude kaupa, 2022-2024
(haigete arv)

Marutõbi (A82)

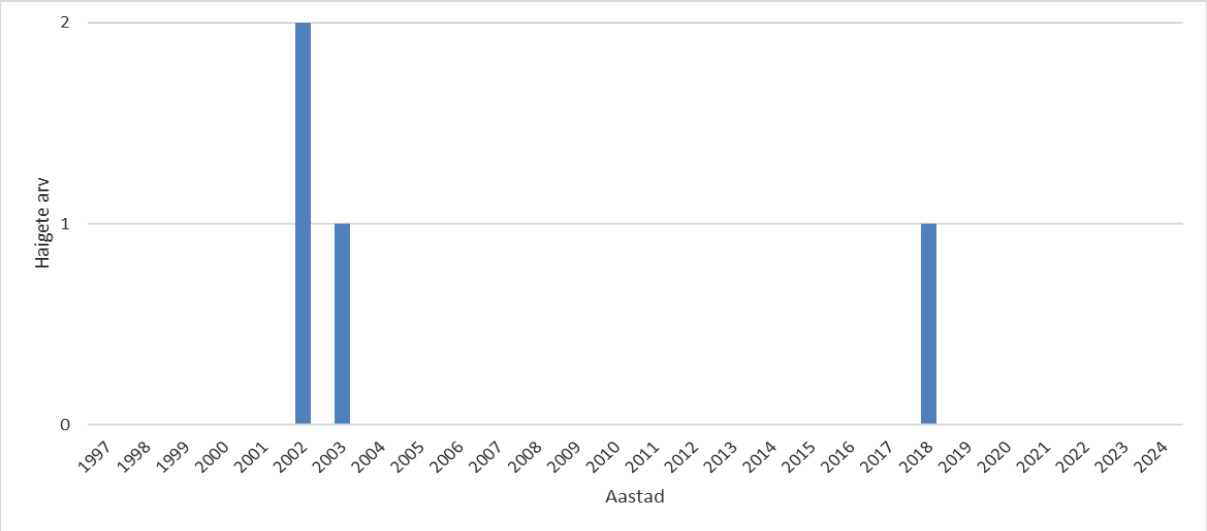
2024. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. aastal).
Põllumajandus- ja Toiduameti andmetel ei registreeritud 2024. aastal marutaudi loomadel (2012.-2023. a - 0, 2011. a – 1, 2010. a - 0, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).
2024. aastal vaktsineeriti marutõve vastu 650 inimest, nendest 0-14 a lapsi 29, noorukeid (15-17 a) 6 ja täiskasvanuid 615. Revaktsineeriti 134 inimest, nendest 0-14 a lapsi 4 ja täiskasvanuid 130. Immuunglobuliini ei manustanud.

Kaasasündinud toksoplasmoos (P37.1)

2024. aastal haigusjuhte ei registreerinud (eelmine haigusjuht registreeriti 2018. aastal).

Joonis 101.

Kaasasündinud toksoplasmoos, 1997–2024 (haigete arv)

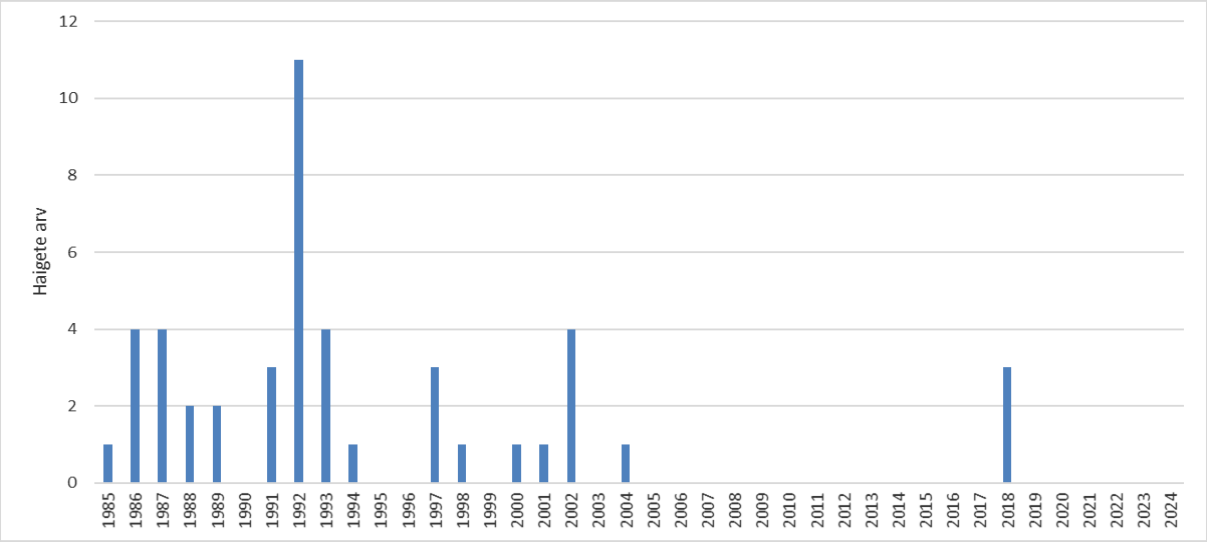

Botulism (A05.1)

2024. aastal botulismi haigusjuhte ei registreerinud, eelmised haigusjuhud olid 2018. aastal (kolm haigusjuhtu ehk 0,2 100 000 elaniku kohta).

Joonis 102.

Botulism, 1985–2024 (haigete arv)

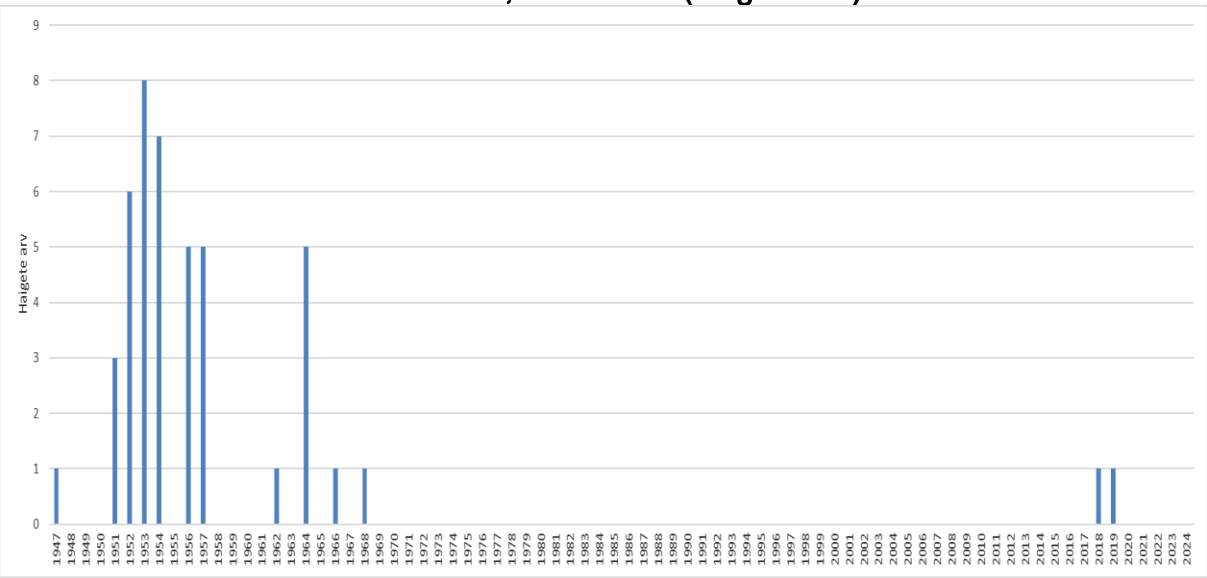

Brutselloos (A23)

2024. aastal haigusjuhte ei registreerinud (eelmine haigusjuht oli 2019. aastal, 0,1 100 000 el. kohta).

Joonis 103.

Brutselloos, 1947–2024 (haigete arv)

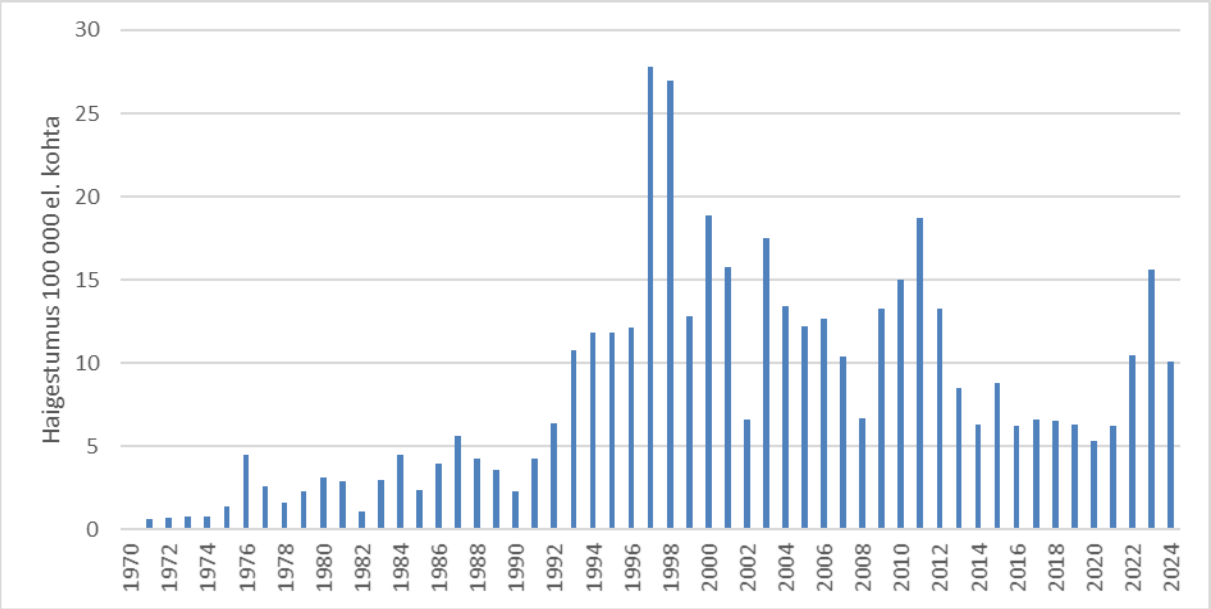
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 138 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,1 (2023. a oli 208 juhtu ehk 15,6 juhtu 100 000 el. kohta).

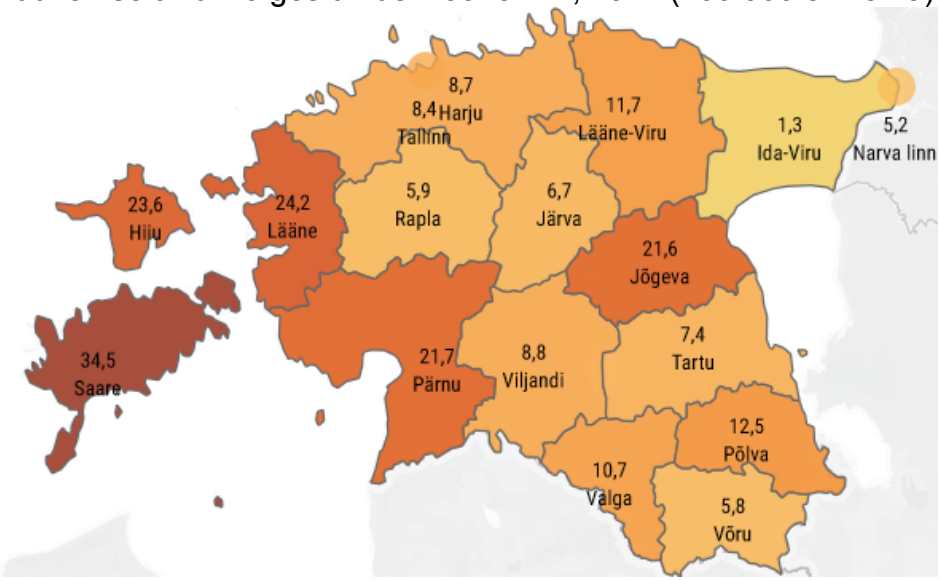
Joonis 104.

Puukentsefaliit, 1970-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 105.

Puukentsefaliidi haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

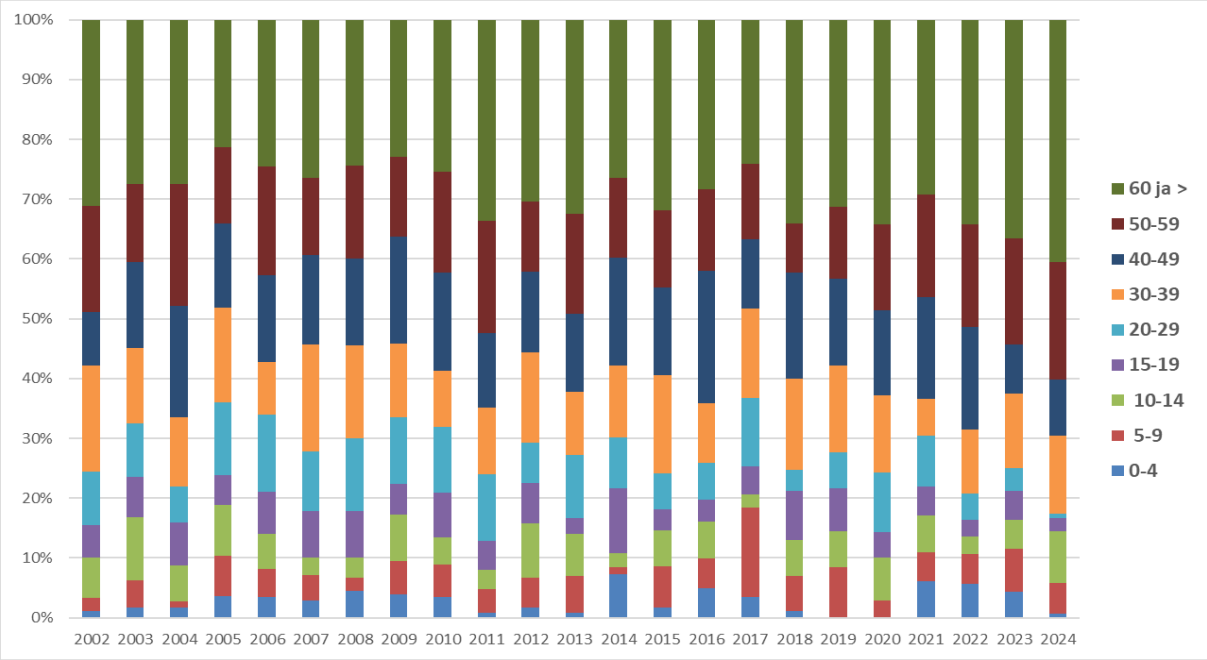

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (34,5 juhtu 100 000 el. kohta), Läänemaal (24,2), Hiiumaal (23,6), Pärnumaal (21,7) ja Jõgevamaal (21,6).

60,1% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 23,2% isikud vanuses 20-49 aastat ning 16,7% lapsed vanuses 1-14 aastat.

Joonis 106.

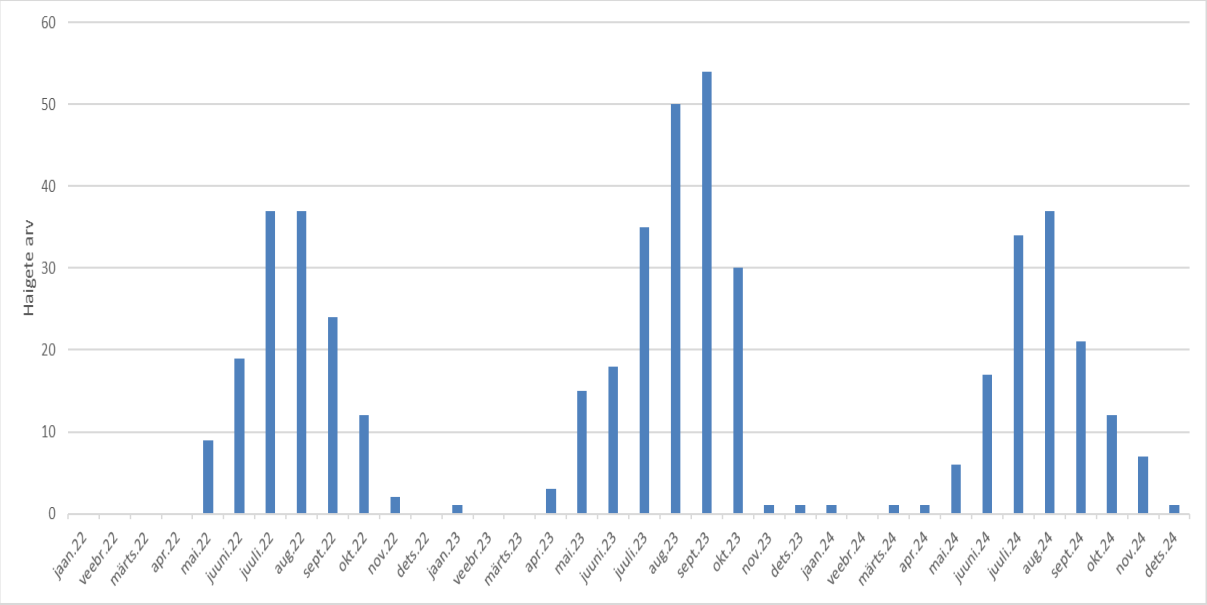
Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2024 (%)

Meestest moodustus 46,4%, naistest 53,6%. 30,4% haigestunutest olid mittetöötavad, 18,1% töötavad isikud, 10,9% kooli- või ülikooliõpilased ning 2,2% koolieelsed lapsed. 38,4% juhtudel ei olnud tegevusala teada.
Haigusjuhte registreeriti märtsist detsembrini, üksikjuht oli registreeritud jaanuaris. Haigestumiste arv oli suurim juulis ja augustis.

Joonis 107.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2022-2024

Hospitaliseeriti 73,2% haigestunutest. Üks haigusjuht lõppes surmaga.
Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 19 juhul (14,0% kõigist juhtudest).
Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (27,5% haigete üldarvust), Pärnumaal (13,8%), Saaremaal (9,4%) ja Tartumaal (8,7%). Nakatumise koht jäi teadmata 6,5% juhtudest. Kahel juhtudel toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit - Soomes.

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

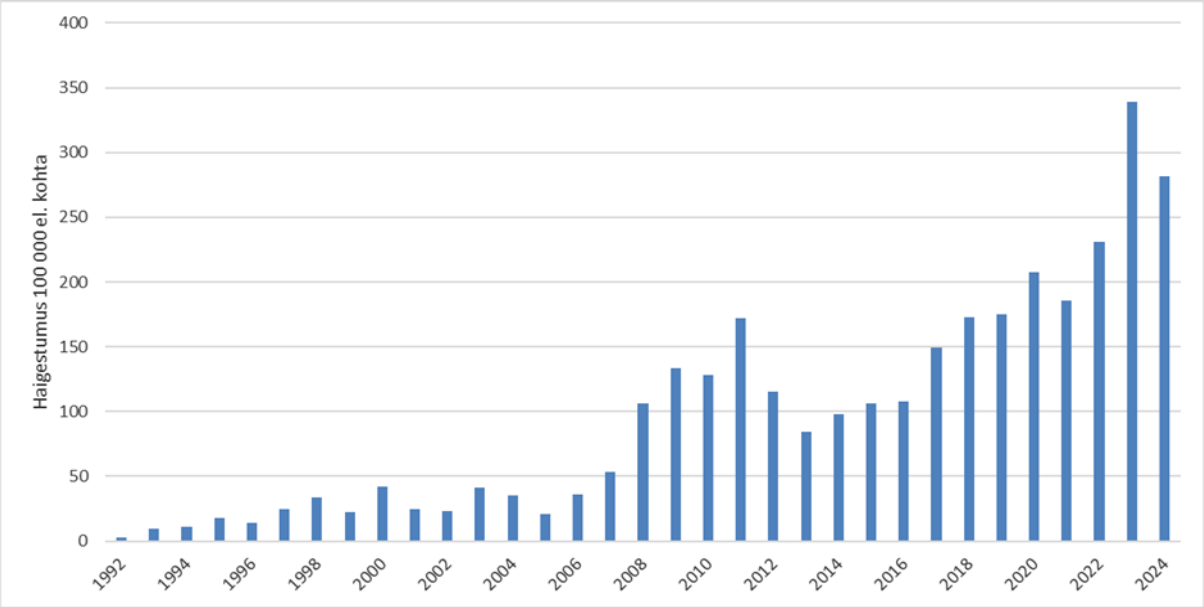
Nakatumist alimentaarsel teel (pastöriseerimata kitsepiima tarbimisel) ei olnud.
2024. aastal vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 51 395 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 613, noorukeid (15-17 a) 1 218 ja täiskasvanuid 35 564. Revaktsineeriti 51 322 inimest, nendest 0-14 a lapsi 8 808, noorukeid (15-17 a) 2 135 ja täiskasvanuid 40 379.

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

2024. aastal registreeriti 3 843 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 281,4 (2023. aastal oli 4 520 juhtu ehk 339,4 juhtu 100 000 el. kohta).

Joonis 108.

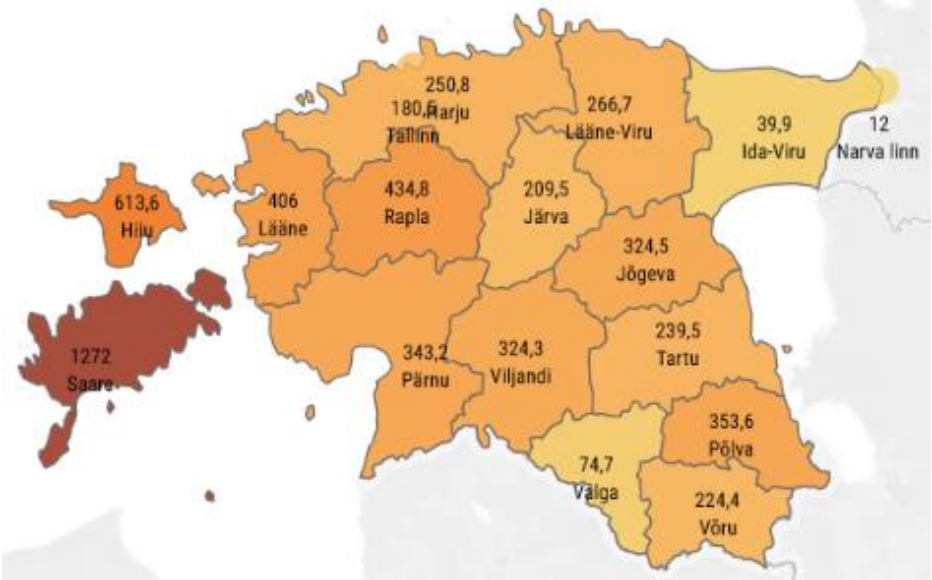
Lyme'i tõbi, 1992-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

81,8% haigusjuhtudest kinnitati laboratoorselt, 18,2% diagnoositi kliinilise pildi ja puugiründe seose alusel. Haigusjuhte registreeriti kõigis maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (1 272,0 juhtu 100 000 el. kohta), Hiiumaal (613,6), Raplamaal (434,8) ja Läänemaal (406,0).

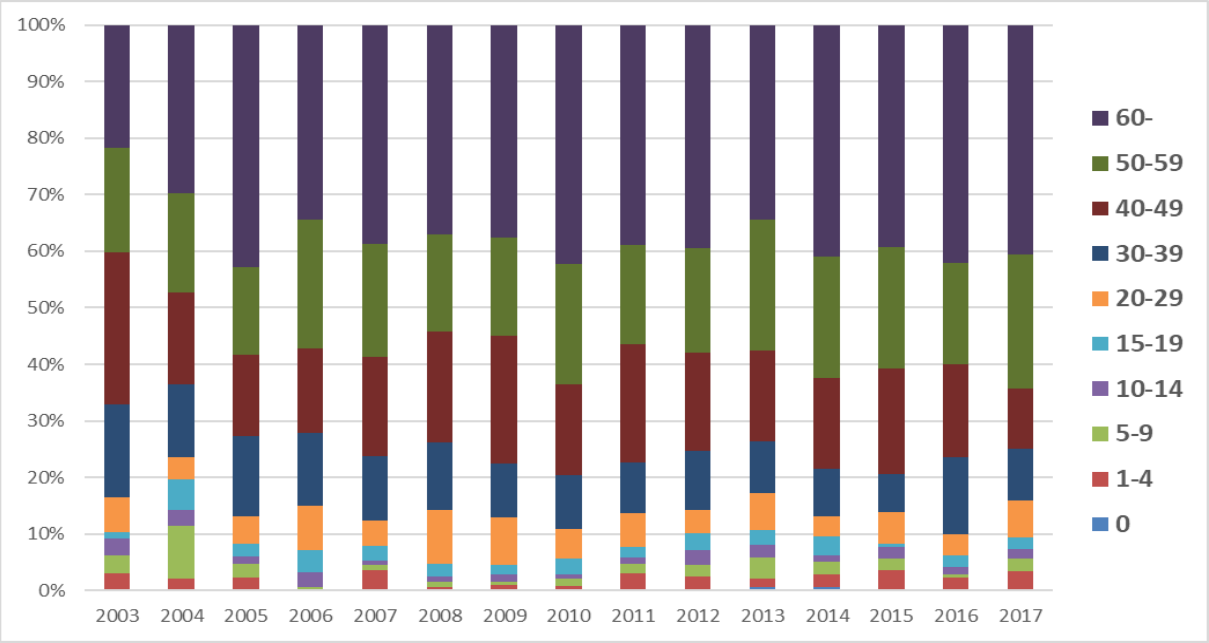
Joonis 109.

Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

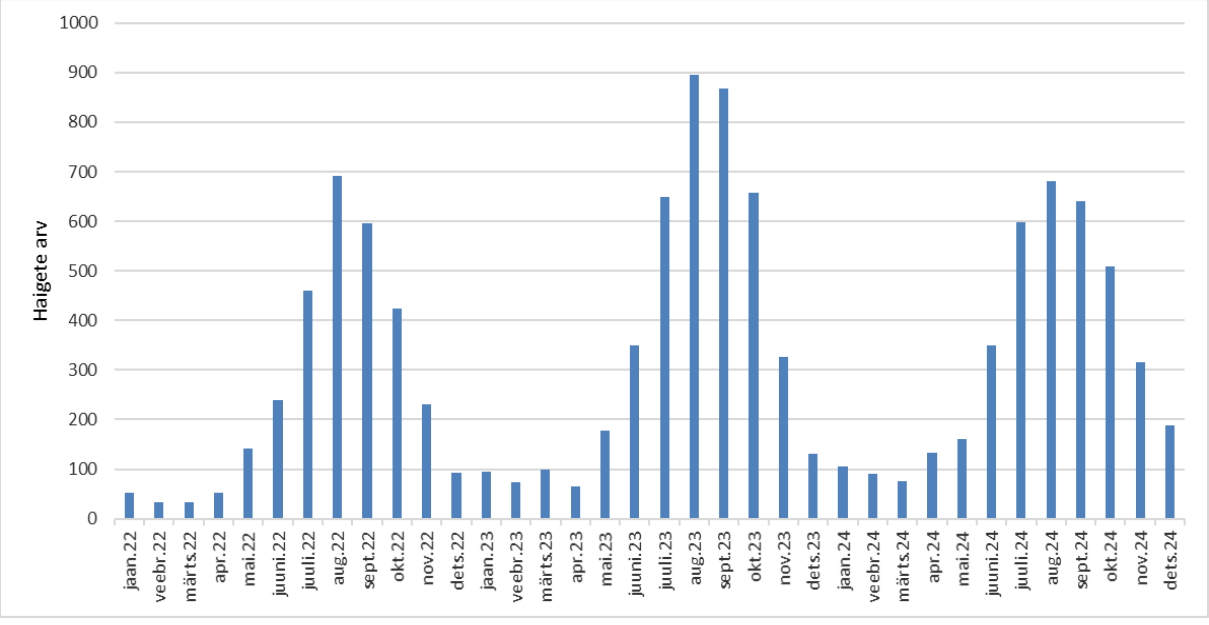

57,5% haigetest olid vanuses 50 aastat ja vanemad, 28,1% olid 30-49-aastased ning 9,6% alla 19-aastased. Mehi oli 36,6% ja naisi 63,4%. Töötavad isikud moodustasid 40,0% ja mittetöötavad 31,9% haigetest.
49,9% haigusjuhtudest diagnoositi perioodil juuli-september.
Hospitaliseeriti 2,3% haigestunutest. Surmajuhtumeid ei registreeritud.
Tuvastati 10 neuroborrelioosi juhtu (2023. aastal oli neid 19).
Sagedasemad nakatumiskohad olid Harjumaa (koos Tallinnaga, 30,6% juhtudest), Saaremaa (15,9%), Pärnumaa (9,8%) ja Tartumaa (8,2%). Nakatumise koht jäi teadmata 4,7% juhtudest. Oletatav nakatumine toimus 18 juhul väljaspool Eestit: Suurbritannias (1), Ukrainas (1), Rumeenias (1), USAs (1), Poolas (1), Prantsusmaal (2), Rootsis (3), Norras (2) ja Soomes (6).

Joonis 110.
Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2024 (%)

Joonis 111.
Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haiguse diagnoosimise kuude kaupa, 2022-2024 (haigete arv)

Erlihhioos (A79.8)

Erlihhioosi haigusjuhte ei registreerinud. Viimati registreeriti haigus 2022. aastal, mil esines 1 haigusjuht – 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta.

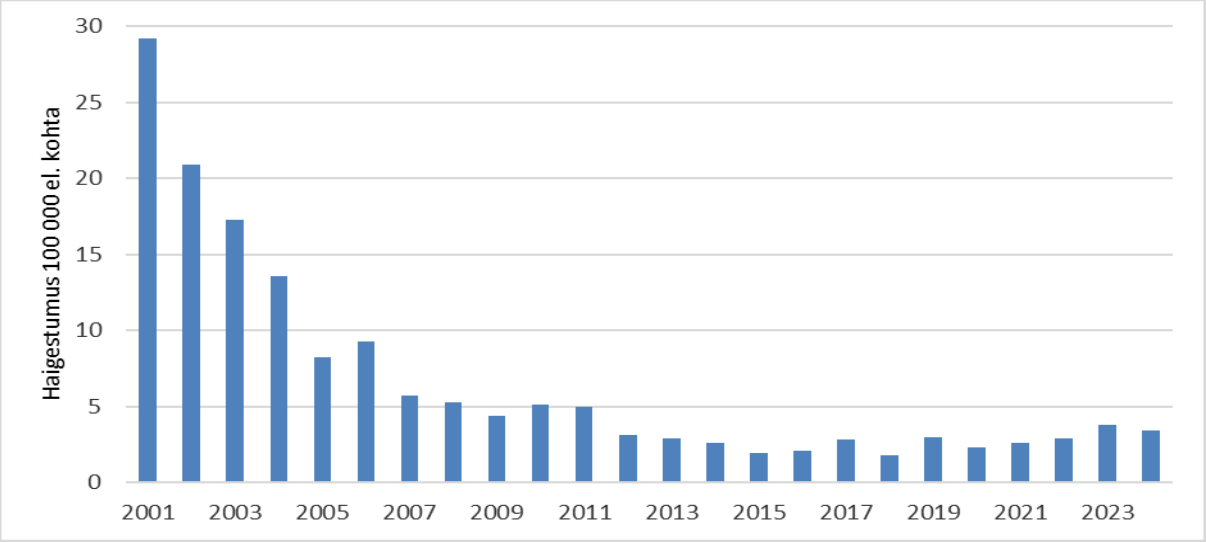
Seksuaalsel teel levivad nakkused

Süüfilis (A50-A53)

2024. aastal registreeriti 46 süüfilise juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,4 (2023. aastal registreeritud juhtude arv oli 50, 100 000 elaniku kohta 3,8). Kaasasündinud süüfilist ei registreeritud.

Joonis 112.

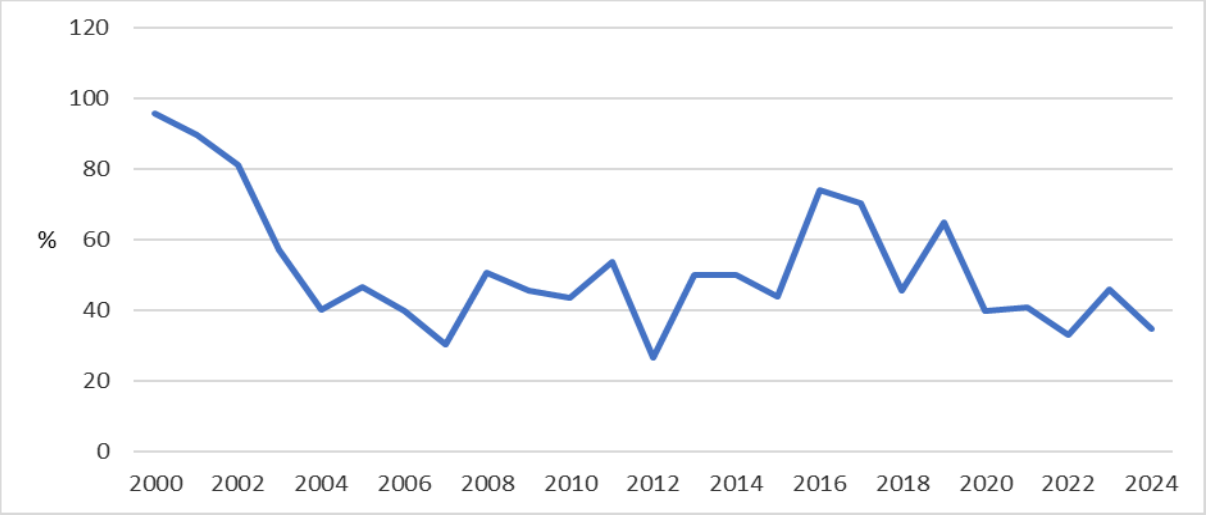
Süüfilise haigestumus 100 000 elaniku kohta, 2001-2024

Varajane süüfilis moodustas 2024. aastal 34,8% nakatunute üldarvust (2023. aastal 46,0%).

Joonis 113.

Varajase süüfilise osakaal registreeritud süüfilise juhtudest, 2000-2024 (%)

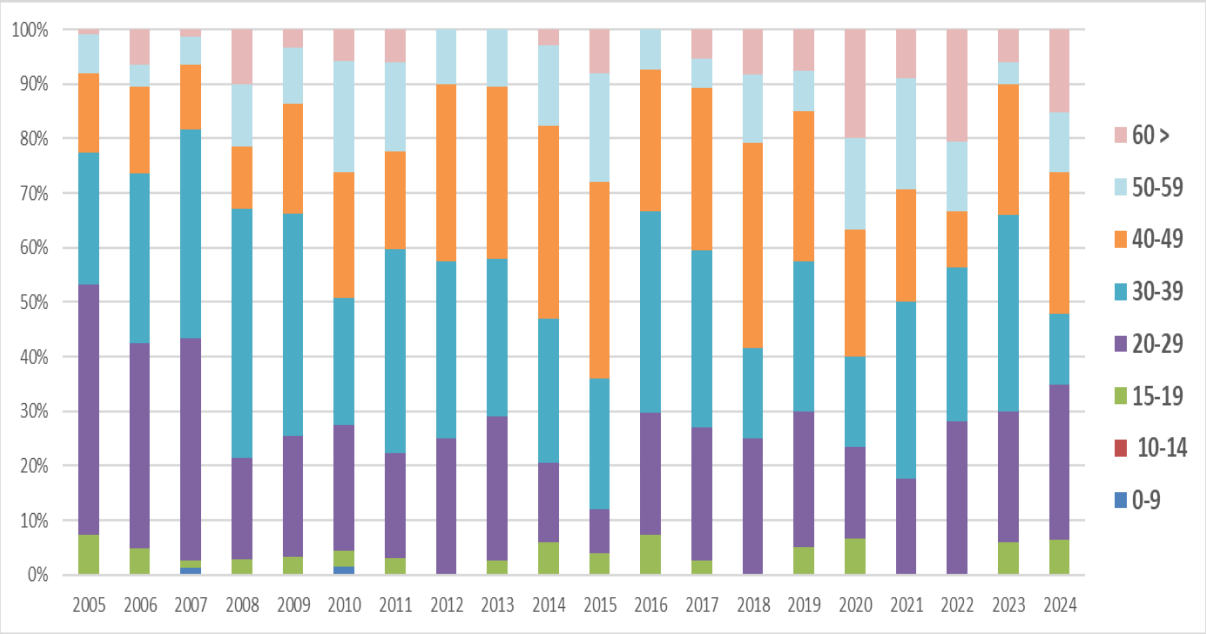

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (5,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (3,8), Narvas (3,4), Jõgevamaal (3,6), Järvamaal (10,0), Pärnumaal (2,3), Raplamaal (2,9), Saaremaal (3,1), Tartumaal (1,2) ja Viljandimaal (4,4).

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

28,3% registreeritud juhtudest (n=13) olid 20-29 aastaste vanuserühmas, 26,1% (n=12) olid 40-49 aastaste vanuserühmas.

Joonis 114.
Registreeritud süüfilise juhud vanuserühmade kaupa, 2005-2024 (%)

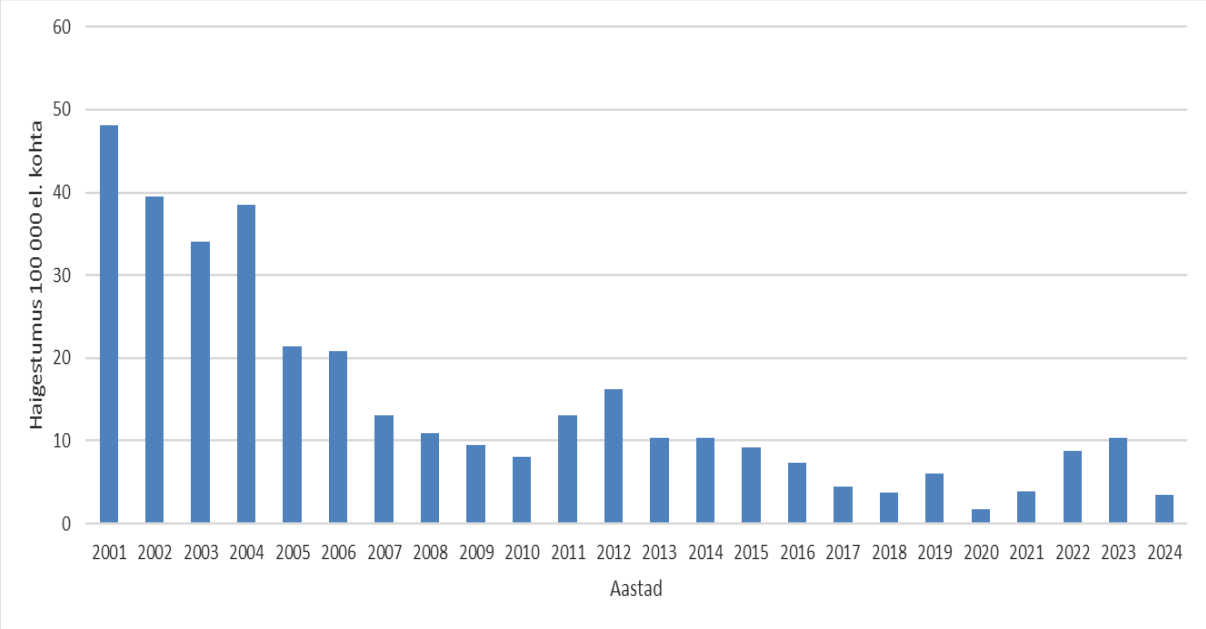

34,8% (n=16) registreeritud süüfilise juhtudest olid naised. Arvatav levikutee oli teada 56,5% (n=26) süüfilise juhtudest. Teadaoleva levikuteega juhtudest 53,8 (n=14) moodustas heteroseksuaalne kontakt, 46,2% juhtudest (n=12) registreeriti meestega seksivate meeste hulgas. Välisriigis nakatumist ei raporteeritud.

Gonokokknakkus (A54)

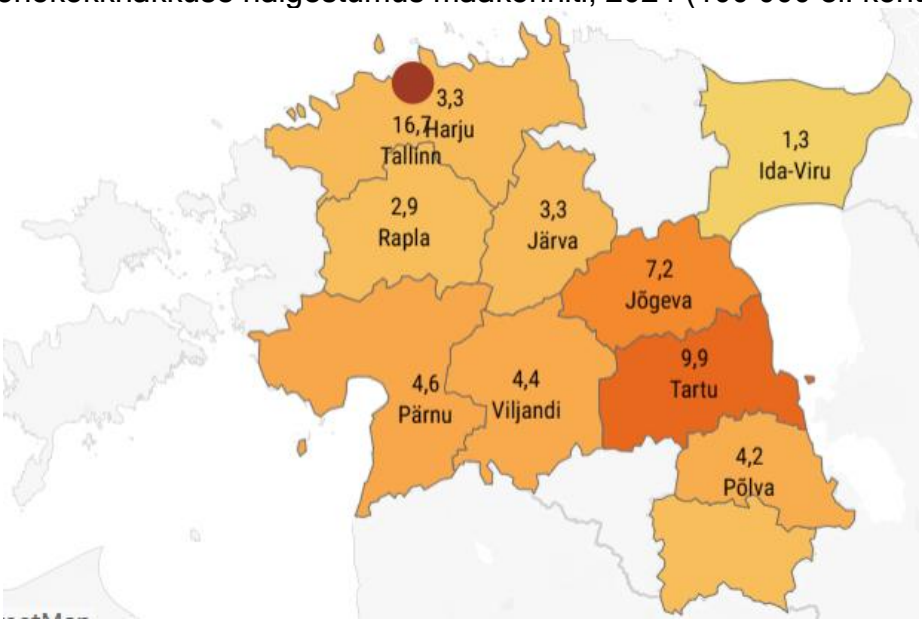
2024. aastal registreeriti 111 gonokokknakkuse juhtu. Haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 8,1 (2022. aastal registreeritud juhtude arv oli 139 ehk 10,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 115.
Registreeritud gonokokknakkuse juhud 100 000 elaniku kohta, 2001-2024

Joonis116.

Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2024 (100 000 el. kohta)

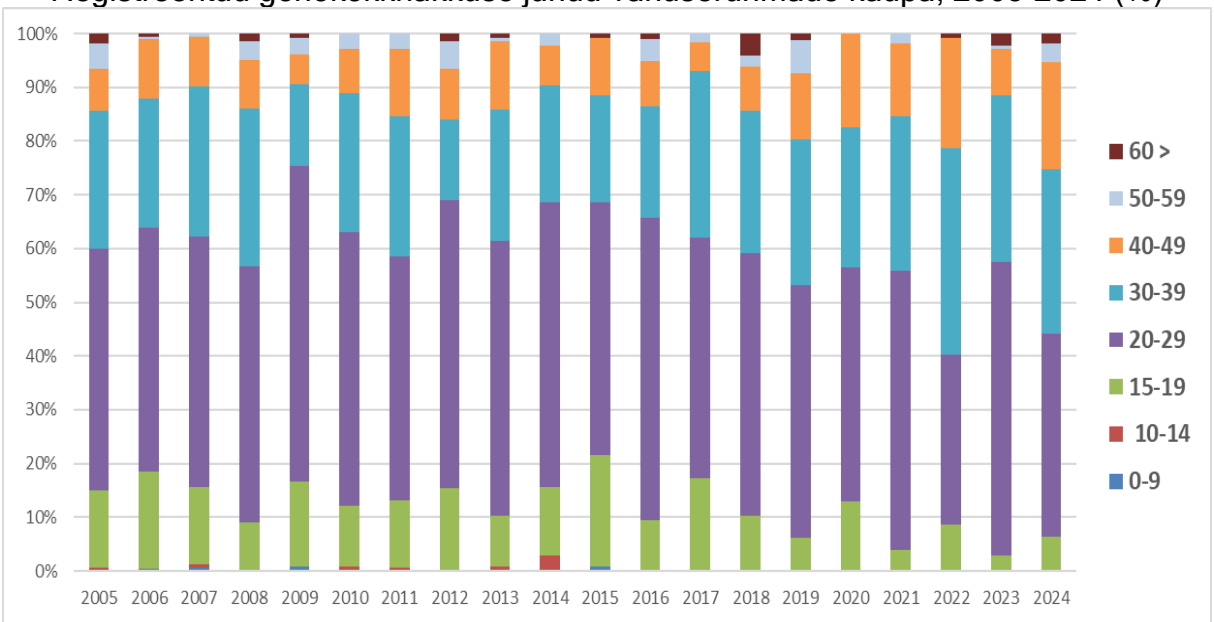
Gonokokknakkust registreeriti 2024. aastal enim Tallinnas (16,7 juhtu 100 000 elaniku kohta, n=76). Nakkust ei registreeritud Hiiumaal, Saaremaal, Läänemaal, Valgamaal ja Lääne-Virumaal.

78,4% 2024. aastal registreeritud juhtudest moodustasid mehed (n=87).

37,8% registreeritud juhtudest (n=42) olid 20-29 aastaste vanuserühmas, 30,6% registreeritud juhtudest (n=34) olid 30-39 aastaste vanuserühmas. Oletatav levikutee oli teada 68,5% (n=76) juhtudest. Teadaoleva levikuteega juhtudest 75% (n=57) levis nakkus meestega seksivate meeste hulgas. Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Läti, Tai, Maroko).

Joonis 117.

Registreeritud gonokokknakkuse juhud vanuserühmade kaupa, 2005-2024 (%)

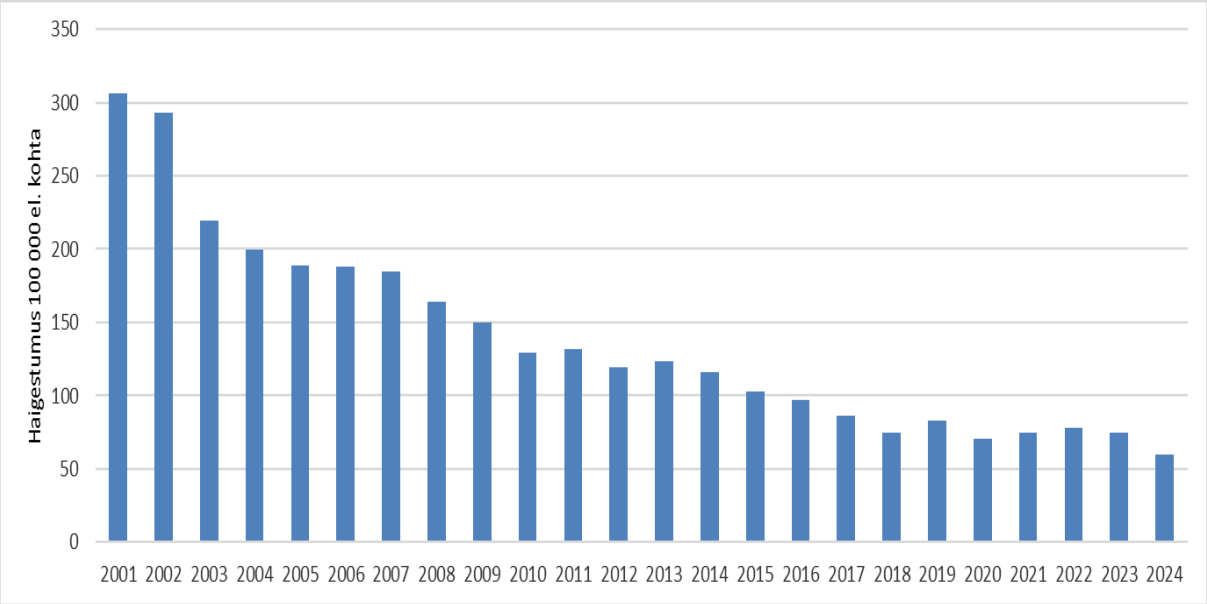

2024. aastal Terviseameti nakkushaiguste laboris ei analüüsitud *N. gonorrhoeae* kultuure antimikroobse tundlikkuse suhtes.

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

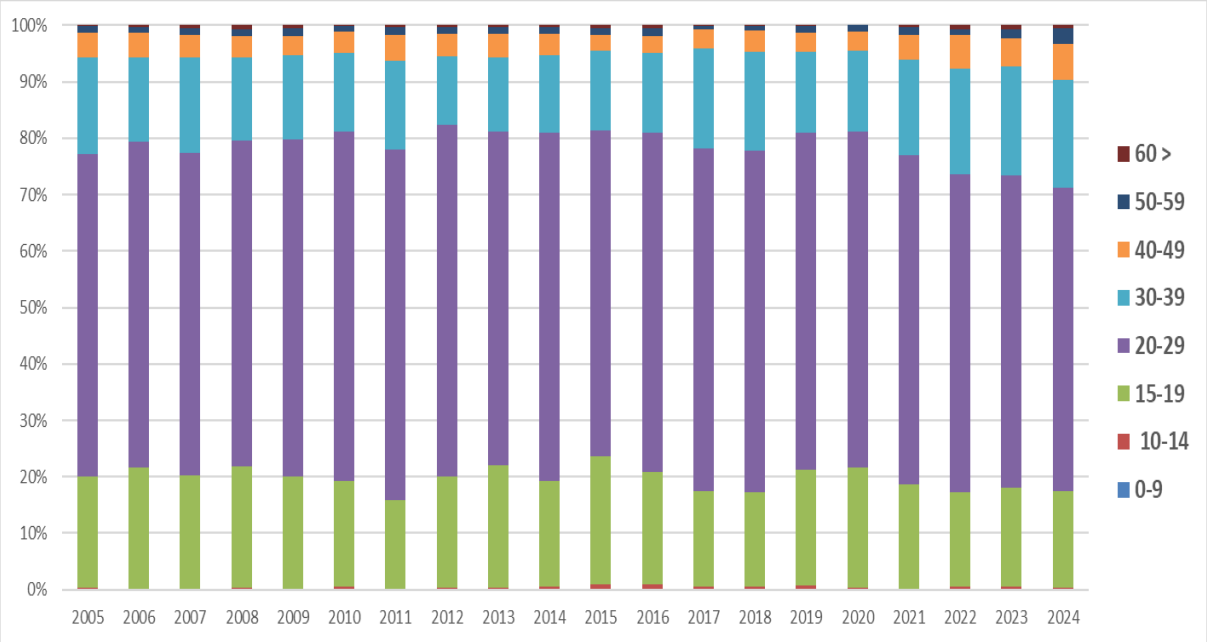
2024. aastal registreeriti 814 sugulisel teel leviva klamüüdiahaiguse haigusjuhtu. Haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 59,6. 2023. aastal oli registreeritud 991 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 74,4.

Joonis 118.
Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus 100 000 elaniku kohta, 2001-2024

Sugulisel teel levivaid klamüüdiahaigusi registreeriti 2024. aastal kõigis maakondades. Enim registreeriti nakkust Tallinnas (n=323, 71,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Tartu maakonnas registreeriti 165 juhtu (101,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 119.
Registreeritud sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused vanuserühmade kaupa, 2005-2024 (%)

Naiste osakaal registreeritud sugulisel teel levivate klamüüdiahiguse juhtudest oli 86,4% (n=703). Valdav osa juhtudest registreeriti 20-29 aastaste vanuserühmas (53,8%, n=438).
Levikutee oli teada 64,9% juhtudest (n=528). Teadaoleva levikuteega juhtudest 94,7% (n=500) olid levinud heteroseksuaalsel kontakti vahendusel. 28 juhul (5,3%) levis nakkus meestega seksivate meeste seas. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Marokos).

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

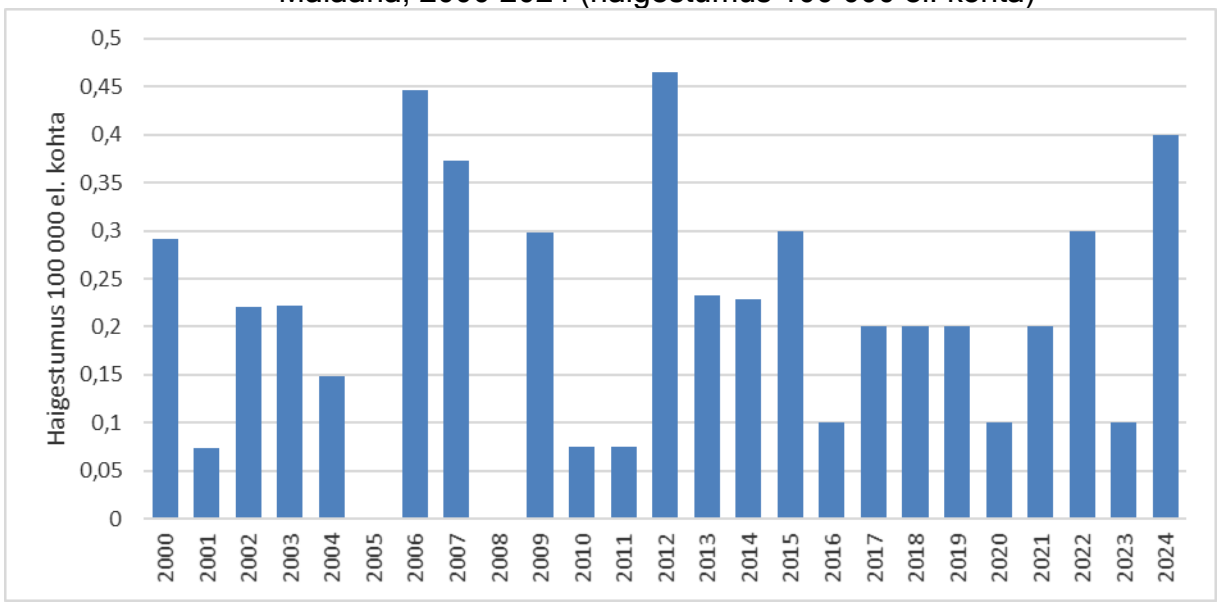
Viimane haigusjuht registreeriti Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 60 heitveeproovi, enteroviirust leiti 23 proovis (38%).
2024. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 13 309 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 280, noorukeid (15-17 a) 21 ja täiskasvanuid 8. Revaktsineeriti 21 847 inimest, nendest 0-14 a lapsi 21 226, noorukeid (15-17 a) 24 ja täiskasvanuid 597.

Malaaria (B50-B54)

2024. aastal registreeriti neli sissetoodud malaariasse haigestumise juhtu; haigestumus oli 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta (2023. aastal registreeriti 1 juht, haigestumus 0,1). Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,9 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,5) ja Tartumaal (0,6).
Diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud: kuuel juhul tuvastati *Plasmodium falciparum* ning ühel juhul *Plasmodium* sp.
Haigestunutest 16,7% olid alla 19-aastased, 33,3% vanuses 30-39 ning 50,0% vanuses üle 50 aasta. Mehi oli 66,7% ja naisi 33,3%. Töötavad isikud moodustasid 66,7% haigestunutest; 33,3% juhtudel tegevusala ei ole teada.
Nakatumine toimus neljal juhul Tansaanias, ühel juhul Nigeerias ja ühel juhul Kamerunis.

Joonis 120.

Malaaria, 2000–2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

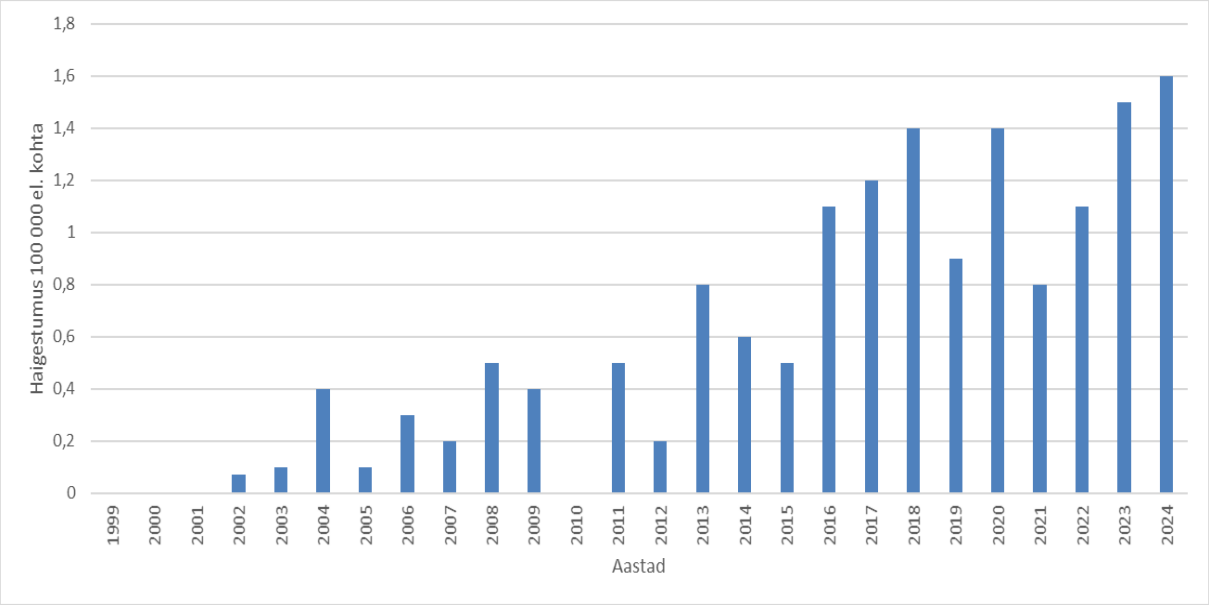

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti 22 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,6 (2023. a oli 20 juhtu ehk 1,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).
Nakkust registreeriti Tallinnas (2,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (2,3), Tartumaal (6,2) ja Viljandimaal (2,2).

Joonis 121.

Leegionärihaigus, 1999-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

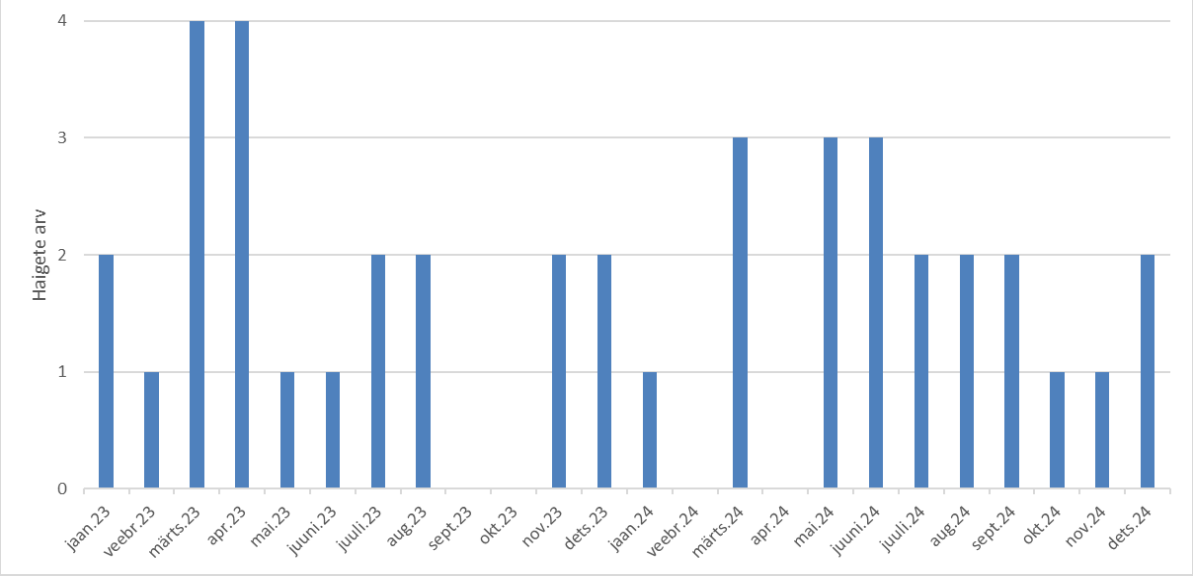

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud (nukleiinhape määramine 9 juhul, antigeeni määramine uriinis 11 juhul, külv kahel juhul).

27,3% haigetest olid isikud vanuses 40-59 aastat ja 72,7% üle 60-aastased isikud. Mehi oli 59,1%, naisi 40,9%. 45,4% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 9,1% töötavad isikud. 45,4% juhtudest tegevusala ei ole teada.
Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Kahel juhul lõppes haigus surmaga. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Poolas).
59,1% haigetest haigestus kevadel-suvel (märtsis-augustis).

Joonis 122.

Leegionärihaigus. Haigusjuhtude jaotus kuude kaupa, 2023-2024 (haigete arv)

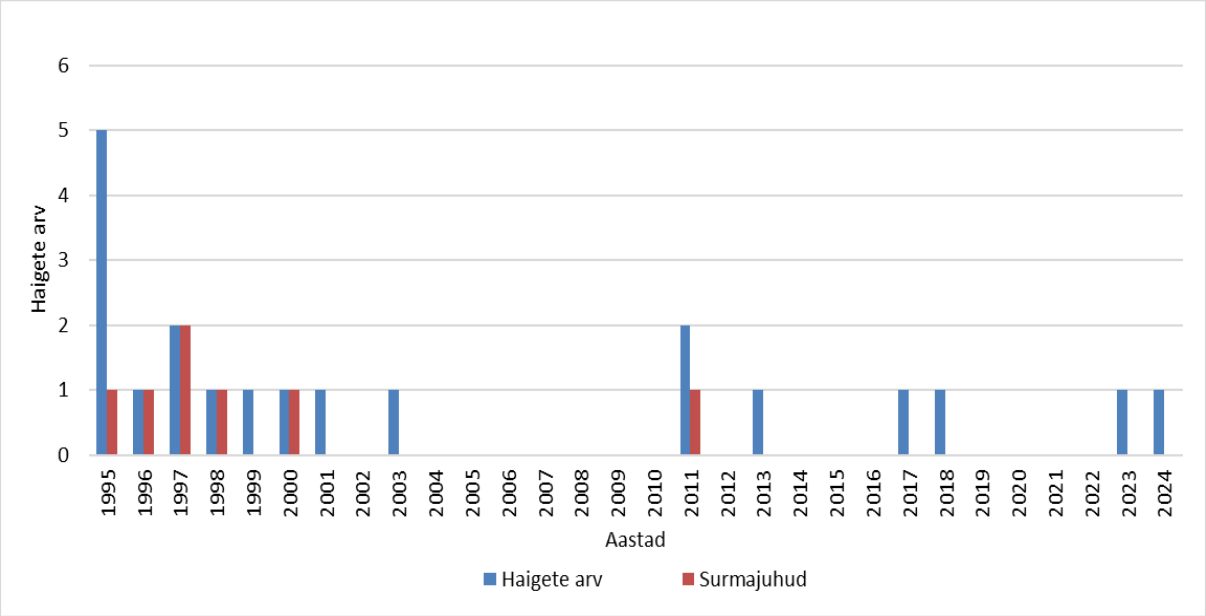
Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Teetanus (A33-A35)

2024. aastal esines üks haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2023. aastal samuti esines üks haigusjuhtum, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1). Haigusjuht registreeriti Viljandi maakonnas (2,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haige oli naine vanuses üle 60 aastat, viibis haiglaravil, paranes.

Joonis 123.

Teetanus, 1995-2024 (haigete ja surmajuhtude arv)

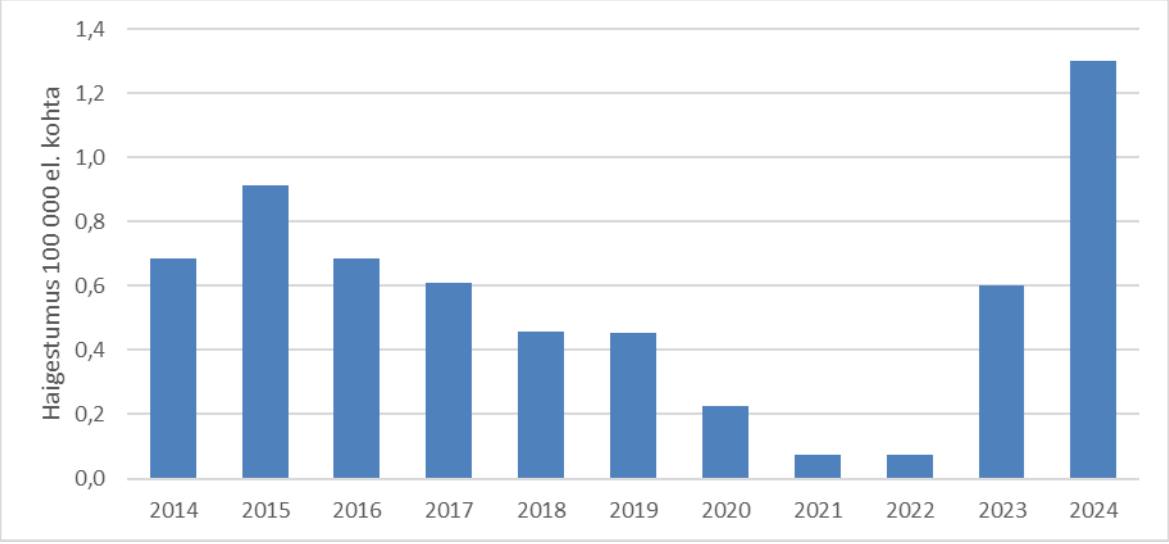
2024. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 13 898 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 280, noorukeid (15-17 a) 564 ja täiskasvanuid 54. Revaktsineeriti 59 917 inimest, nendest 0-14 a lapsi 21 226, noorukeid (15-17 a) 13 465 ja täiskasvanuid 25 226.

Dengue hemorraagiline palavik (A90, A91)

2024. aastal registreeriti 18 sissetoodud haigusjuhtu; haigestumus oli 1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta (2023. aastal oli 8 haigusjuhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 el. kohta).

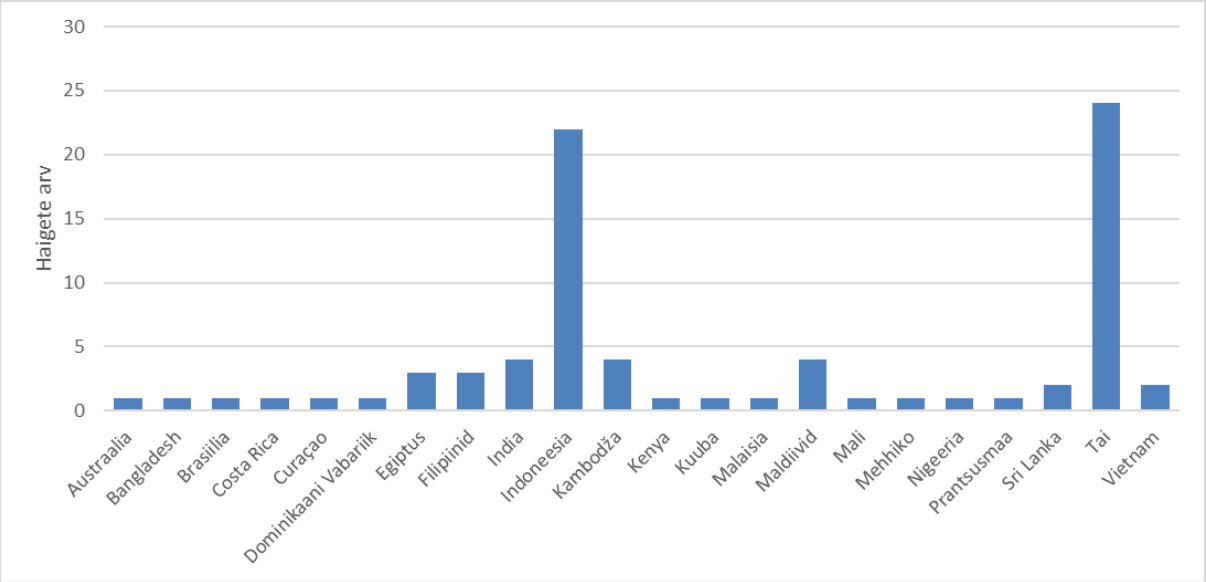
Joonis 124.

Dengue hemorraagiline palavik, 2014-2024 (haigestumus 100 000 el. kohta)

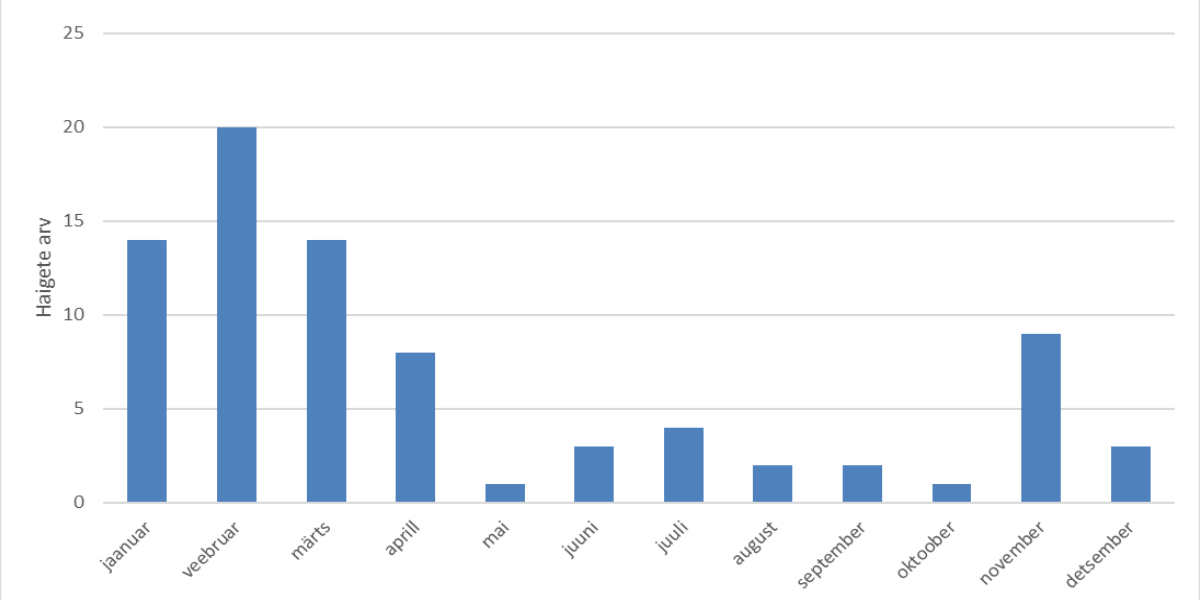
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (2,2 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (2,7) ja Raplamaal (8,8).
Haigetest olid 16,7% alla 19-aastased, 22,2% vanuses 20-39 aastat ning 61,1% üle 40-aastased. Meestest moodustasid 55,6%, naistest 44,4%. Töötavaid isikuid oli 44,4%, kooli- või ülikooliõppureid 16,7% ja mittetöötavaid 5,6%; 33,3% juhtude puhul tegevusala ei olnud teada. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.
Nakatumised toimusid järgmistel välisriikides: ühel juhul Brasiilias, ühel juhul Curaçaol, kaheksal juhul Indoneesias, ühel juhul Maldiividel, ühel juhul Dominikaani Vabariigis, ühel juhul Prantsusmaal ja viiel juhul Tais.

Joonis 125.
Dengue hemorraagiline palavik, nakatumise riigid, 2014-2024 (haigete arv)

66,7% haigusjuhtudest vajas hospitaliseerimist. Registreeriti üks surmajuht.
Haiguse esinemine koondus peamiselt talve- ja kevadperioodile: 44,4% haigetest haigestus talvel, 44,4% kevadel ning 11,1% suvel.

Joonis 126.
Dengue hemorraagiline palavik, haigestumine kuude kaupa, 2014-2024 (haigete arv)

2024. aastal vaktsineeriti dengepalaviku vastu 10 inimest, nendest 0-14 a lapsi 4 ja täiskasvanuid 6.

Ahvirõuged (B04)

2024. aastal ei registreeritud ühtegi haigusjuhtu. Viimati registreeriti haigus 2022. aastal, mil esines 11 juhtu (haigestumus 0,8 juhtu 100 000 el. kohta).
Ahvirõugete vastu vaktsineeriti 2024. aastal 36 täiskasvanut.

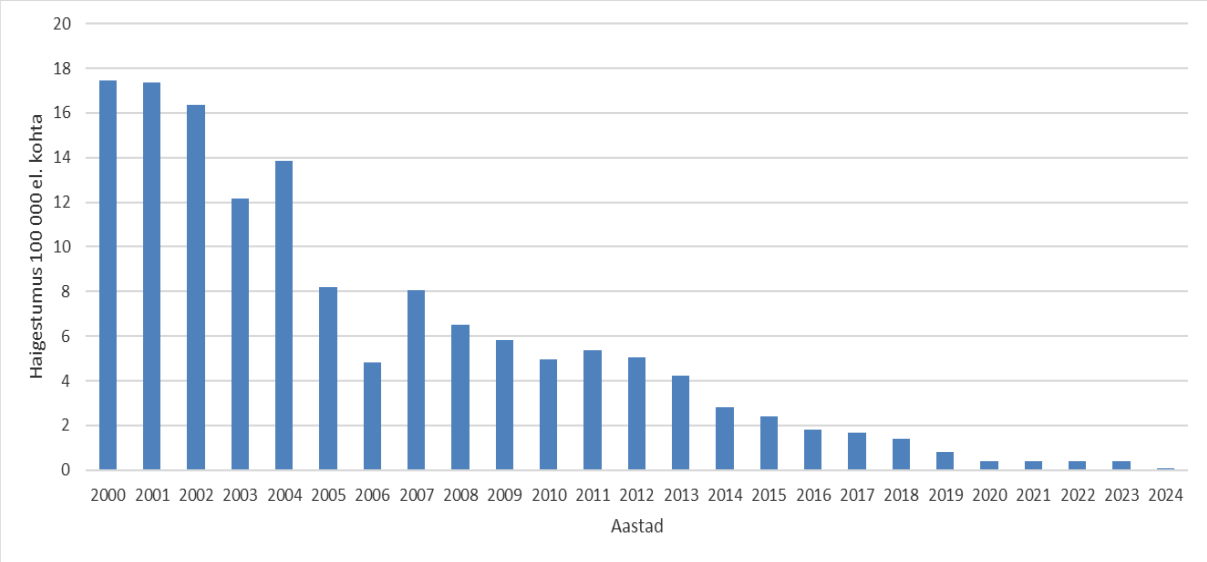
Helmintiaasid

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 2 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2023. aastal oli 5 juhtu ehk 0,4 100 000 elaniku kohta).

Joonis 127.

Difüllobotriaas, 2000-2024 (100 000 el. kohta)

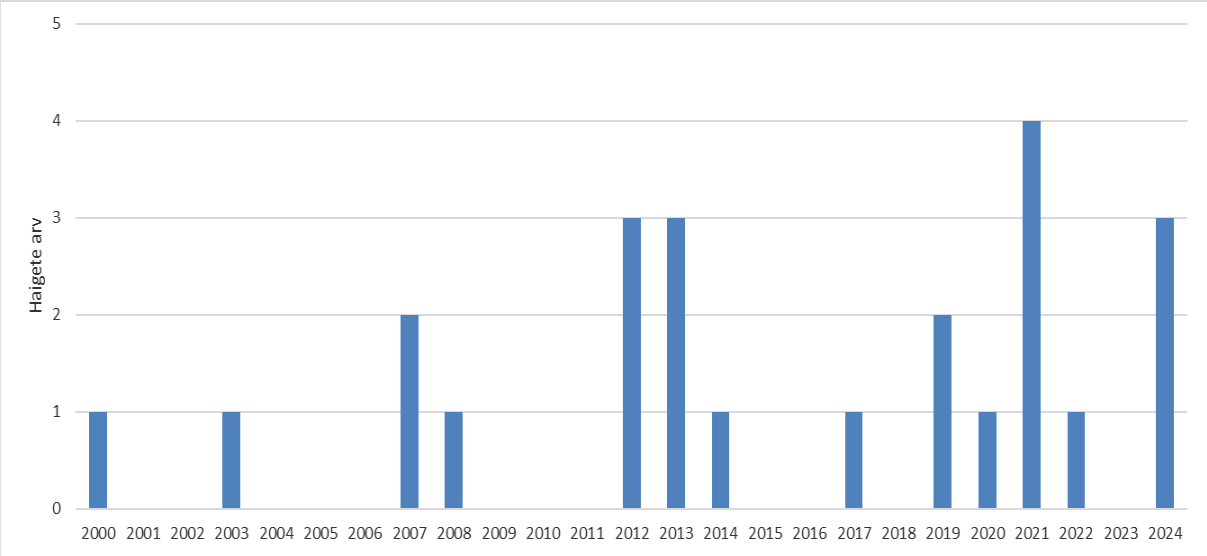
Juhtumeid registreeriti Jõgevamaal (3,7 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Lääne-Virumaal (1,7).
Haigestunud olid isikud vanusrühmast 60-aastased ja vanemad, pensionärid. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Ehhinokokoos (B67)

Registreeriti 3 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2023. aastal ei olnud).

Joonis 128.

Ehhinokokkoos, 2000-2024 (haigete arv)

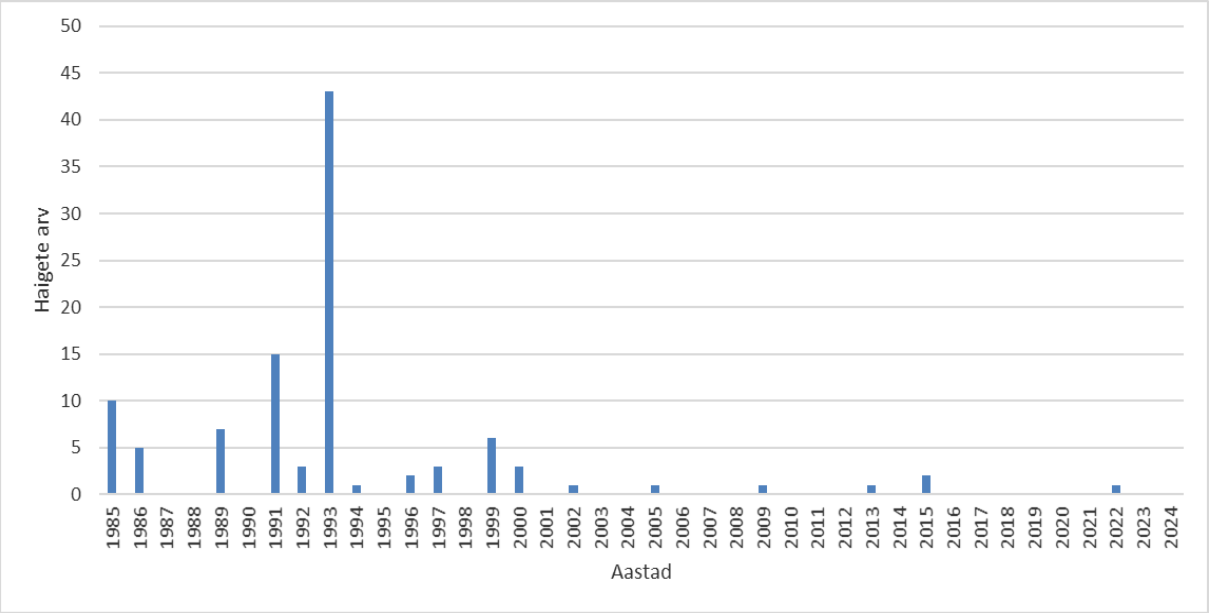
Juhtumeid registreeriti Jõgevamaal (3,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (3,1) ja Viljandimaal (2,2).
33,3% haigestunutest olid vanusrühmast 50-59 aastat, 66,7% vanusrühmast 60-aastased ja vanemad. Mehi oli 66,7%, naisi 33,3%. Tegevusala on teadmata.
Kolmel juhul tegemist oli *Echinococcus multilocularis*-nakkusega. Haiglaravil viibis üks haige (33,3%). Surmajuhte ega nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud.
Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Trihhinelloos (B75)

Haigusjuhte ei registreeritud (2023. aastal samuti ei olnud).

Joonis 129.

Trihhinelloos, 1985-2024 (haigete arv)

Laste hõlmatus immuniseerimisega

Tabel 16.

1-aastaste laste hõlmatus immuniseerimisega, 2024 (%)

	Difteeria ja teetanus	Läkaköha	Poliomüeliit	B-hepatiit	H. influenzae tüüp B	Tuberkuloos	Rotaviirus
Eesti kokku	**80,5**	**80,5**	**80,5**	**80,5**	**80,5**	**87,2**	**76,8**
Harjumaa	80,2	80,2	80,2	80,2	80,2	85,6	69,5
sh Tallinn	75,1	75,1	75,1	75,1	75,1	81,5	70,8
Hiiumaa	78,6	78,6	78,6	78,6	78,6	83,3	61,4
Ida-Virumaa	82,3	82,3	82,3	82,3	82,3	85,5	76,2
sh Narva linn	79,0	79,0	79,0	79,0	79,0	85,4	74,2
Jõgevamaa	82,4	82,4	82,4	82,4	82,4	94,7	70,0
Järvamaa	81,3	81,3	81,3	81,3	81,3	94,0	70,1
Läänemaa	77,6	77,6	77,6	77,6	77,6	88,4	68,6
Lääne-Virumaa	81,8	81,8	81,8	81,8	81,8	89,2	63,6
Põlvamaa	78,8	78,8	78,8	78,8	78,8	96,6	71,0
Pärnumaa	78,2	78,2	78,2	78,2	78,2	87,0	63,5
Raplamaa	78,0	78,0	78,0	78,0	78,0	87,7	64,1
Saaremaa	77,2	77,2	77,2	77,2	77,2	88,6	59,3
Tartumaa	85,0	85,0	85,0	85,0	85,0	90,2	76,2
sh Tartu linn	81,5	81,5	81,5	81,5	81,5	82,8	77,7
Valgamaa	68,6	68,6	68,6	68,6	68,6	83,6	46,5
Viljandimaa	78,0	78,0	78,0	78,0	78,0	87,7	73,2
Võrumaa	78,1	78,1	78,1	78,1	78,1	85,8	58,8

Tabel 17.

2-aastaste laste hõlmatus immuniseerimisega, 2024 (%)

	Difteeria ja teetanus	Läkaköha	Poliomüeliit	Leetrid, mumps, punetised	B-hepatiit	H. influenzae tüüp B
Eesti kokku	**83,3**	**83,3**	**83,3**	**83,3**	**83,3**	**83,3**
Harjumaa	81,6	81,6	81,6	81,8	81,6	81,6
sh Tallinn	77,9	77,9	77,9	78,1	77,9	77,9
Hiiumaa	81,0	81,0	81,0	82,8	81,0	81,0
Ida-Virumaa	83,6	83,6	83,6	84,7	83,6	83,6
sh Narva linn	84,8	84,8	84,8	84,5	84,8	84,8
Jõgevamaa	81,3	81,3	81,3	81,7	81,3	81,3
Järvamaa	86,6	86,6	86,6	87,0	86,6	86,6
Läänemaa	81,3	81,3	81,3	78,4	81,3	81,3
Lääne-Virumaa	83,0	83,0	83,0	81,6	83,0	83,0
Põlvamaa	80,3	80,3	80,3	83,7	80,3	80,3
Pärnumaa	83,7	83,7	83,7	85,0	83,7	83,7
Raplamaa	88,5	88,5	88,5	88,5	88,5	88,5
Saaremaa	81,2	81,2	81,2	81,9	81,2	81,2
Tartumaa	90,0	90,0	90,0	89,9	90,0	90,0
sh Tartu linn	89,6	89,6	89,6	90,5	89,6	89,6
Valgamaa	72,5	72,5	72,5	69,8	72,5	72,5
Viljandimaa	82,9	82,9	82,9	80,5	82,9	82,9
Võrumaa	83,4	83,4	83,4	82,8	83,4	83,4

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 18.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2024

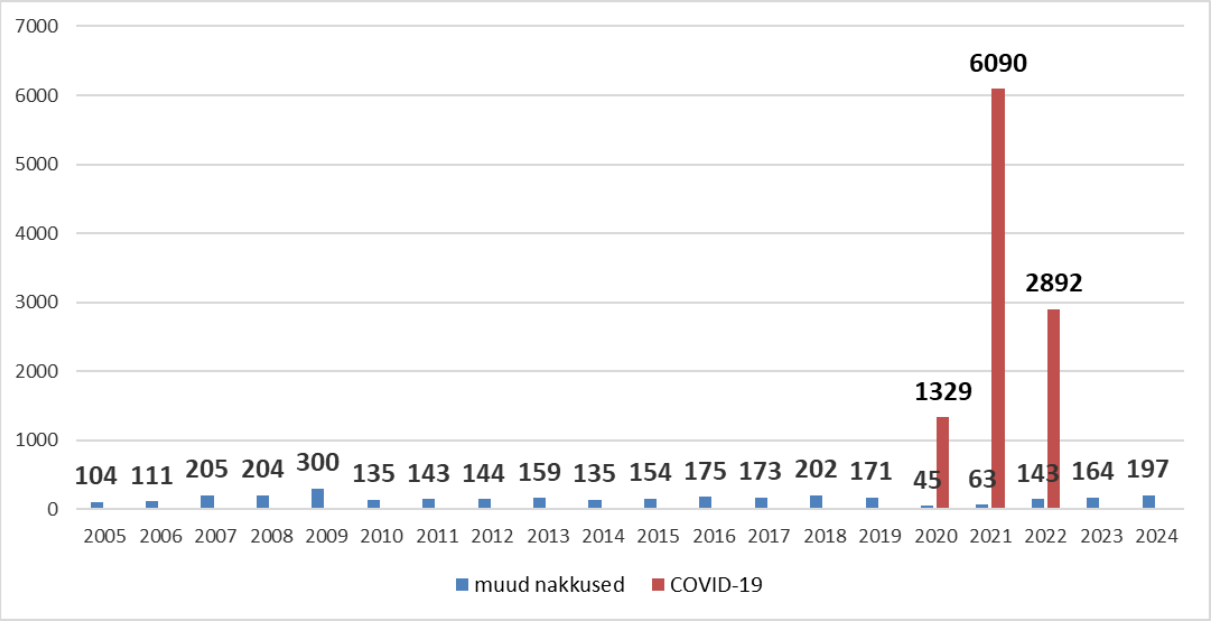
Nakkushaigus	Haigusjuhtude arv	Nakatumise riigid
Amöbiaas	1	Kenya
A-viirushepatiit	2	Colombia, Uganda
C-viirushepatiit, krooniline	3	Ukraina
Denge palavik	18	Brasiilia 1, Curacao 1, Dominikaani Vabariik 1, Indoneesia 8, Maldiivid 1, Prantsusmaa 1, Tai 4, Vietnam 1
Enterohemorraagilise *E. coli* nakkus	2	Aserbaidžaan, Egiptus
E-viirushepatiit	1	Hispaania
Gonokokknakkus	3	Läti, Maroko, Tai
Haemophius influenzae nakkus	2	Egiptus, Suurbritannia
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	1	Soome
Jersinioos	4	Mehhiko 1, Norra 1, Soome 2
Kampülobakterenteriit	20	Aserbaidžaan 2, Austria 1, Bulgaaria 2, Hispaania 1, Holland 1, India 1, Indoneesia 1, Läti 2, Maroko 1, Portugal 1, Suurbritannia 1, Tai 1, Tšehhi 1, Türgi 3, Valgevene 1
Klamüüdiahaigused, suguliselt levivad	2	Maroko, Saksamaa
Krüptosporidioos	4	Madagaskar 1, Soome 1, Türgi 2
Kõhutüüfus	1	Tansaania
Lambliaas	2	Küpros, Lõuna-Aafrika Vabariik
Leegionärihaigus	1	Poola
Leetrid	2	Iirimaa, Ukraina
Leptospiroos	2	Iirimaa, Indoneesia
Läkaköha	10	Leedu 2, Läti 2, Prantsusmaa 1, Rootsi 1, Rumeenia 1, Soome 1, Türgi 2
Lyme'i tõbi	18	Ameerika Ühendriigid 1, Norra 2, Poola 1, Prantsusmaa 2, Rootsi 3, Rumeenia 1, Soome 6, Suurbritannia 1, Ukraina 1
Malaaria	6	Kamerun 1, Nigeeria 1, Tansaania 4
Noroviirusenteriit	20	Albaania 1, Egiptus 4, Hispaania 2, Indoneesia 1, Kasahstan 1, Kreeka 2, Leedu 1, Tai 1, Türgi 6, Ukraina 1
Paratüüfus A	2	Bangladesh, India
Pneumokokknakkus	1	Poola
Puukentsefaliit	2	Soome
Rotaviirusenteriit	15	Egiptus 3, Indoneesia 1, Malta 1, Montenegro 1, Soome 1, Tai 2, Türgi 5, Vietnam 1
Salmonelloos	23	Bulgaaria 1, Horvaatia 1, Itaalia 1, Kreeka 1, Lõuna-Korea 1, Läti 1, Saksamaa 1, Türgi 8, Tai 4, Tansaania 1, Valgevene 1, Venemaa 2
Sarlakid	1	Egiptus
Soolenakkused, muud	6	Aserbaidžaan 2, Egiptus 2, Indoneesia 1, Türgi 1
Süüfilis	2	Hispaania, Ukraina

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Nakkushaigus	Haigusjuhtude arv	Nakatumise riigid
Šigelloos	9	Austria 1, Benin 1, Cabo Verde 1, Egiptus 3, Kenya 1, Mehhiko 1, Tansaania 1
Tuulerõuged	11	Egiptus 1, El Salvador 1, Gruusia 1, Hispaania 1, Kreeka 1, Montenegro 1, Norra 1, Tai 2, Türgi 1, Ukraina 1
Viirusmeningiit	1	Malaisia
KOKKU	197	

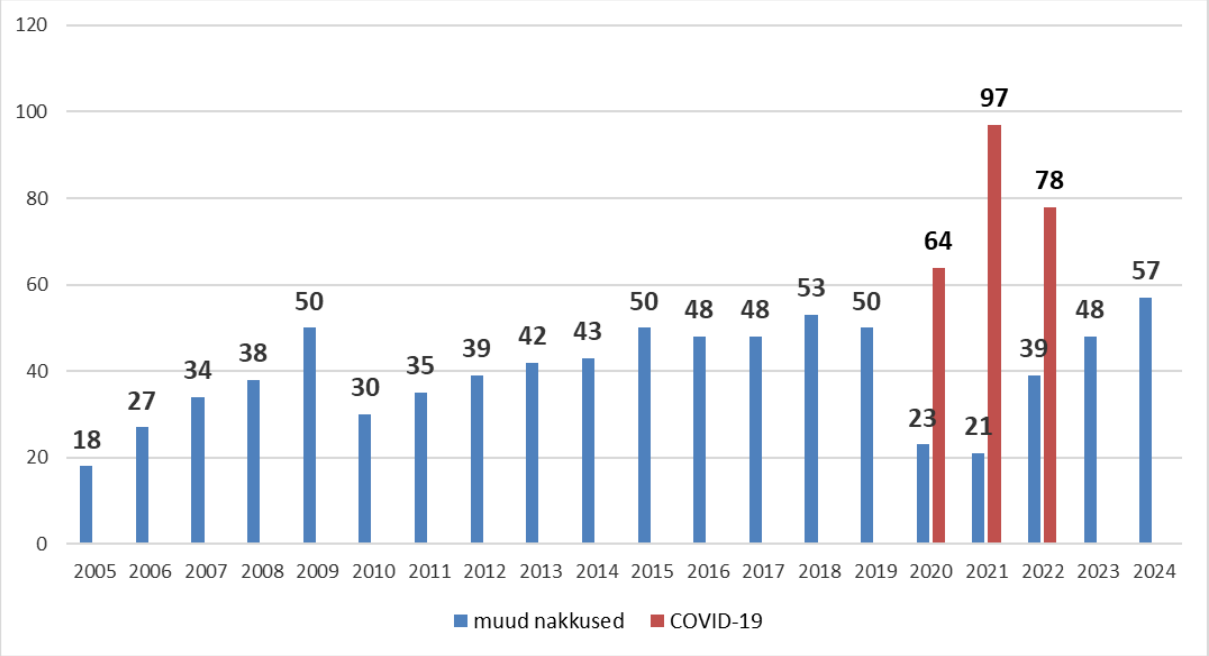
Joonis 130.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2005-2024

Joonis 131.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005-2024

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 19.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2024

Nakkushaigus	%
Creutzfeldti-Jakobi tõbi	100,0%
Leegionärihaigus	100,0%
Listerioos	100,0%
Teetanus	100,0%
Äge lõtv halvatus	100,0%
Pneumokokknakkus	96,8%
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	96,0%
Haemophilus influenzae nakkus	94,3%
Noroviirusnakkus	91,5%
Rotaviirusenteriit	91,1%
Muud täpsustatud soolenakkused	88,0%
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud	86,7%
Malaaria	83,3%
Jersinioos	75,0%
Leptospiroos	73,7%
Puukentsefaliit	73,2%
Enterohemorraagilise *Escherichia Coli* nakkus	70,0%
Krüptosporidioos	70,0%
Dengue palavik	66,7%
Paratüüfus	66,7%
Kampülobakterenteriit	61,1%
A-viirushepatiit	60,0%
Lambliaas	53,8%
Krooniline B-viirushepatiit	51,5%
Salmonelloos	50,5%
Meningokokknakkus	50,0%
Äge E-hepatiit	50,0%
Ehhinokokoos	33,3%
Äge C-hepatiit	33,3%
Tulareemia	28,6%
Leetrid	25,0%
Šigelloos	25,0%
Krooniline C-viirushepatiit	23,8%
Mumps	20,0%
Süüfilis	13,0%
Amöbiaas	9,1%
Läkaköha	8,4%
Sarlakid	6,1%
Suguliselt levivad klamüüdiahaigused	4,5%
Gonokokknakkus	2,6%
Lyme'i tõbi	2,3%

Nakkushaiguste epidemioloogia osakond, Terviseamet

Nakkushaigus	%
Tuulerõuged	0,8%
Difüllobotriaas	0,0%
Kõhutüüfus	0,0%
Äge B-viirushepatiit	0,0%

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 20.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2009-2024

Nakkushaigus	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	KOKKU
A-viirushepatiit			2						1								3
B-viirushepatiit, äge	1										1						2
COVID-19												233	1706	929	310	129	3307
Creutzfeldt-Jakobi tõbi		1				3					1		2	2			9
C-viirushepatiit, äge														1			1
Enterohemorraagilise *E. coli* soolenakkus								1							1		2
Gripp	13	8	10	4	8	22	21	29	40	97	52	12	0	10	53	56	435
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud															1	1	2
H. influenzae nakkus	2			2		4	2	4		2		1			1	1	19
Kampülobakterenteriit			1					1							1		3
Leegionärihaigus			2	2	4	2		3	2	4	2	2	2		2	2	29
Leptospiroos											1						1
Listerioos		2		1			3	2	1	7	3		1	1			21
Lyme'i tõbi											1		1		1		3
Malaaria	1			1										1			3
Meningokokknakkus	1				1				1	1							4
Noroviirusenteriit					1	1		1	1		3					1	8
Pneumokokknakkus		1	3	6	6	9	8	11	11	10	7	7	2	4	9	14	108
Pneumokokk- ja *H. Influenzae* seganakkus			1														1
Puukentsefaliit													1	2	1	1	5
Rotaviirusenteriit							1				1						2
Salmonelloos	1	1	1		2	1	1				1	1	1				10
Soole muud täpsustatud nakkused					1		2	10	7	2	7	2	4	2	7	9	53
Teetanus			1														1
KOKKU	19	13	21	16	23	42	38	62	64	123	80	258	1720	952	387	214	4032